

Interpretarea sensurilor ultimei zecimi a Coranului cel Nobil

تفسير معاني العشر الأخيرة باللغة الرومانية

الهيئة العالمية لترجمات معاني القرآن الكريم

**Asociația World Wide pentru traducerea sensurilor
Coranului cel Sfânt**

Sub supervizarea:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (E.I.R.C)

نفسر معاني العشر الأخير باللغة الرومانية

Interpretarea sensurilor ultimei zecimi a Coranului cel Nobil

الهيئة العالمية لترجمات معاني القرآن الكريم

**Asociația World Wide pentru traducerea sensurilor
Coranului cel Sfânt**

Sub supervizarea:

المركز الأوروبي للأبحاث الإسلامية

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (E.I.R.C)

© WWW.QURAN-INTERNATIONAL.COM

info@quran-international.com

58. Surat Al-Mujadilah (Femeia care discută)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Cu adevărat, Allah a auzit vorbele aceleia (*Khaulah, fiica lui Tha'labah*), care discută cu tine (*o, Mohammed*) cu privire la soțul ei (*Aus, fiul lui As-Samit, care i-a spus ei: „Tu ești pentru mine asemeni spatelui mamei mele.”*, semnificând: „Îmi este interzis să mă mai apropiu de tine.” Acest lucru a reprezentat, într-un fel, un divorț, numit *az-zihar*, lucru extrem de obișnuit pentru arabii care au trăit înainte de Profeția lui Mohammed. Însă, după un astfel de „divorț”, femeile nu aveau libertate și nu se puteau căsători cu altcineva.) și care Îi spune durerile sale (*rugându-se*) lui Allah. Și Allah Aude cuvintele (*și argumentele*) dintre voi doi. Cu adevărat, Allah este *Samī'* (*Care aude totul*) și *Basīr* (*Care vede totul*).

2. Aceia dintre voi care fac ca soțiile lor să nu mai fie permise pentru ei prin *az-zihar* (*numindu-le „mamele lor”*) – ele (*soțiile*) nu sunt (*cu adevărat*) mamele lor. Mamele lor nu sunt decât cele care i-au adus pe lume (*fapt pentru care nimeni nu le poate înlocui*). Și, cu adevărat, ei rostesc vorbe *munkar* (*rele, respinse și interzise*) și mincinoase. Cu adevărat, Allah este *'Afw* (*Îngăduitor*), *Ghafūr* (*Atoateiertător*).

3. Și aceia care le fac pe soțiile lor interzise pentru ei prin *az-zihar* și apoi vor să revină asupra celor pe care le-au spus (*adică să se apropie din nou de soțiile lor*) atunci (*ispășirea, în limba arabă kaffara, pentru aceasta este*) să elibereze un sclav înainte de a se mai apropia unul de celălalt. Aceasta (*ispășirea*) este o prevenire pentru voi (*pentru a nu repeta astfel de fapte rele*). Și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi!

4. Și acela care nu găsește (*un sclav pe care să îl elibereze sau banii pentru a elibera un sclav*) trebuie postească două luni consecutiv înainte de a se atinge unul de altul. Însă, acela care nu poate face acest lucru (*adică să postească*), trebuie hrănească șaiszeci de *maskin* (*persoane nevoiaș*). Aceasta pentru ca voi să credeți (*să vă măriți credința*) în Allah și în Mesagerul Său (*să faceți ceea ce Allah v-a Poruncit, să îl urmați pe Mesagerul Său și să nu mai faceți acel păcat altădată*). Acestea sunt limitele impuse de Allah. Și pentru necredincioși (*cei care refuză să asculte de ceea ce Allah a Poruncit*) este o pedeapsă dureroasă.

5. Cu adevărat, cei care I se împotrivesc lui Allah (*încălcând Poruncile și Legile Sale, urmând alte legi și neascultându-L pe El*) și (*care se împotrivesc, de asemenea*) Mesagerului Său vor fi distruși (*și umiliți*) la fel cum și cei de dinaintea lor (*dintre popoarele predecesoare*) au fost dezonozați (*și umiliți*). Și Noi am pogorât *ayat* (*dovezi, evidențe, versete, lecții, semne, revelații etc., pentru a demonstra că Legile lui Allah reprezintă adevărul*) limpezi. Și pentru necredincioși (*cei care nu cred în aceste ayat*) este o pedeapsă umilitoare,

6. În Ziua în care Allah îi va readuce pe ei toți la viață (*adică în Ziua Judecării*) și le va vesti lor ceea ce au făcut (*faptele bune și rele*). Allah le-a înregistrat (*în Cartea faptelor lor bune și rele*), în timp ce ei au uitat-o. Și Allah este Martor peste toate lucrurile (*nimic nu Îi este ascuns Lui*).

7. Oare nu vezi tu că Allah știe tot ceea ce se află în Ceruri și tot ceea ce se află pe Pământ? Nu există nicio *najwa* (*discuție în taină, secretă*) între trei (*oameni*) fără ca El (*Allah*) să fie al Patrulea (*prin Știința Sa*) și nici (*o najwa*) între cinci fără ca El să fie al Șaselea (*prin Știința Sa*) și (*nicio najwa*) între mai mult sau mai puțin de atât fără ca El să nu fie împreună cu ei (*prin Știința Sa*), oriunde s-ar afla ei. Apoi, în Ziua Învierii, El le va vesti lor ceea ce ei au făcut (*faptele bune și rele*). Cu adevărat, Allah este '*Alīm* (*Atoatecunoscător, Omniscient*) al tuturor lucrurilor.

8. Oare nu i-ai văzut tu (*o, Profetule*) pe aceia (*evreii*) cărora le-a fost interzisă (*și au fost avertizați cu privire la aceasta*) *an-najwa* (*discuția în privat, un act pe care evreii obișnuiau să îl facă: atunci când observau un musulman trecând pe lângă ei, începeau să discute în taină în timp ce îl priveau pe acesta, făcându-și cu ochiul unul altuia, ca și cum l-ar fi bârfit, fapt care îl făcea pe acel musulman să se simtă prost sau să creadă că unul dintre musulmani a suferit vreo nenorocire, iar evreii nu vor să îi spună. Musulmanii au mers la Profet și i s-au plâns cu privire la aceasta. El i-a avertizat pe evrei și le-a interzis să mai facă acest lucru.*) cum se întorc ei după aceea la ceea ce le-a fost oprit (*și despre care au fost avertizați*) și discută între ei (*an-najwa*) cu păcat, dușmănie și nesupunere față de Mesager (*Mohammed*)? Și atunci când vin la tine, te salută cu vorbe cu care nu te salută Allah (*atunci când evreii mergeau să îl vadă pe Profet, ei îl salutau spunând: „As-Sam ‘Alaikum!”, ceea ce înseamnă: „Moartea fie asupra ta!”, în loc să folosească salutul islamic: „As-salam ‘Alaikum!”, care înseamnă: „Pacea fie asupra ta!”*) și vorbesc între ei (*sau în sinea lor*): „De ce nu ne pedepsește Allah pentru ceea ce spunem (*dacă Mohammed este cu adevărat Profet*)?” (*Însă răspunsul lui Allah pentru ei este:*) „Iadul va fi de ajuns pentru ei și vor arde în el și, cu adevărat, rea este această destinație!

9. O, voi, cei care credeți! Atunci când vorbiți în privat, nu discutați cu păcat, dușmănie și nesupunere față de Mesager, ci sfătuiți-vă (*numai*) în *al-birr* (*dreptate*) și *at-taqwa* (*evlavie și pietate*) și temeți-vă de Allah, la Care veți fi adunați (*în Ziua Învierii*)!

10. De fapt, *an-najwa* (*discuția în privat – cu un sens rău, semnificând cu păcat, dușmănie etc.*) este numai de la *Șeytan* (*Satana*) (*adică este dintre șoaptele Satanei*), pentru a le provoca mahnire credincioșilor, însă el nu le poate pricinui niciun rău fără de Voia lui Allah. Și în Allah să se încreadă dreptcredincioșii!

11. O, voi, cei care credeți! Când vi se cere să faceți loc în adunări, atunci (*răspândiți-vă și*) faceți loc. Allah vă va da vouă un loc (*mare, din Mila Sa, acesta*

fiind *Paradisul sau orice lucru bun*). Și când vi se spune să vă ridicați (*pentru rugăciune sau pentru a face fapte bune*), atunci ridicați-vă. Allah îi va ridica în rang pe aceia dintre voi care cred și pe cei cărora li s-a dat știința. Și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi!

12. O, voi cei care credeți! Atunci când voi (*doriți să*) îi cereți sfatul Mesagerului (*Mohammed, pe orice temă*) în privat (*în mod confidențial*), oferiți ceva drept caritate (*celor săraci*) înainte de a cere sfatul în privat. Aceasta este mai bine (*vă va aduce răsplată mare*) și mai curat pentru voi (*vă va curăța sufletele de păcate*). Însă dacă nu găsiți nimic (*să oferiți drept milostenie*), Allah cu adevărat este *Ghafūr (Atoateiertător)*, *Rahīm (Îndurător)*.

13. Oare vă temeți (*de sărăcie*) să dați milostenie înainte de vorba voastră în privat (*cu Profetul*)? Dacă nu ați făcut-o și Allah v-a iertat pe voi, atunci (*cel puțin*) împliniți *As-Salāh (rugăciunea)* și plătiți *Az-Zakāh (dania anuală obligatorie)* și supuneți-vă lui Allah și Mesagerului Său (*adică faceți tot ceea ce Allah și Mesagerul Său v-au cerut să faceți*), iar Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.

14. Oare nu i-ai văzut (*o, Mohammed*) pe aceia (*ipocriții*) care au luat ca 'aulia' (*prieteni, aliați etc.*) un neam (*evreii*) asupra cărora este Mânia lui Allah (*acest fapt se referă la un grup de ipocriți care au pretins că sunt musulmani în timp ce transmiteau secretele acestora evreilor*)? Ei nu sunt nici dintre voi (*dintre musulmani*), nici dintre ei (*evrei*) și ei jură cu minciună (*că ei ar fi musulmani și cred în tine ca Profet*) în timp ce ei știu (*că mint în jurământul lor*).

15. Allah a pregătit pentru ei o pedeapsă aspră. Rău lucru este într-adevăr acest pe care ei îl fac ei (*ipocrizia lor, înșelătoria lor față de musulmani, ajutându-i și sfătuindu-i pe evrei împotriva musulmanilor și jurând fals*)!

16. Ei au făcut din jurămintele lor (*false*) o pavăză (*pentru acțiunile lor rele*). Astfel, ei i-au împiedicat (*pe oameni*) de la Calea lui Allah (*Islamul*): așadar, ei vor avea parte de o pedeapsă umilitoare.

17. Averile și copiii lor nu le vor fi de niciun folos împotriva (*Pedepsei*) lui Allah. Aceștia vor fi locuitorii Focului, ei vor locui acolo veșnic.

18. În Ziua când Allah îi va învia pe ei toți (*pentru judecata lor*), atunci ei vor jura față de El (*că ei au fost credincioși*), așa cum au jurat și față de voi (*o, musulmani*). Și ei vor crede că se sprijină pe ceva (*care să îi ajute; ei vor crede că minciunile lor vor fi crezute și că vor putea să își ascundă nedreptățile, la fel cum au făcut și în viața pământească*). Însă, cu adevărat, ei sunt mincinoși!

19. *Șeytan (Satana)* a pus stăpânire pe ei. De aceea, el i-a făcut pe ei să uite de *dhikr Allah (pomenirea lui Allah)*. Aceștia sunt ceata lui *Șeytan (Satana)*. Cu

adevărat, aceasta este ceata lui Șeitan (*Satana, cei care l-au urmat pe el*), care va fi a celor pierduți!

20. Aceia care I se împotrivesc lui Allah (*încalcă Poruncile și Legile Sale, arătând dușmănie față de El*) și Mesagerului Său (*Mohammed*), vor fi dintre cei mai umiliți (*atât în această viață, cât și în Viața de Apoi*).

21. Allah a Scris (*adică a Hotărât*) (*în Al-Laouh Al-Mahfoudh – tablele păstrate*): „Cu adevărat, Eu și cu Mesagerii Mei vom învinge!” Cu adevărat, Allah este *Qawiy* (*Puternic, Tare*), *‘Aziz* (*Invincibil, Atotputernic*).

22. Nu vei afla (*o, Mohammed*) un neam de oameni care crede în Allah și în Ziua Judecării, care să se apropie (*să iubească sau să ia ca 'aulia' – prieteni, protectori*) de cei care I se împotrivesc lui Allah (*care arată dușmănie față de El și față de Religia Sa, care Îi încalcă Poruncile și Legile*) și Mesagerului Său (*aici nu se face referire la nemusulmani, ci la acele persoane care arată dușmănie față de Allah, de Religia Sa și de Mesagerii Săi*), chiar dacă ar fi părinții lor, fiii lor, frații lor sau rudele lor (*dintre oameni*). Pentru aceștia, El a scris credința în inimile lor și i-a întărit pe ei cu *rûh* (spirit) de la Sine (*călăuzire și victorie împotriva dușmanilor din viața lumească*) și (*în Viața de Apoi*). El îi va primi în Grădini (*Paradisul*) pe sub care curg pâraie și veșnic vor rămâne în ele. Allah este mulțumit de ei (*Allah este Satisfăcut de ei, îi iubește, îi iartă, le acceptă faptele bune și nu se va Mânia niciodată pe ei*) și ei sunt mulțumiți de El (*mulțumiți cu tot ceea ce El le-a oferit*). Ei sunt ceata lui Allah. Cu adevărat, ceata lui Allah este aceea care va fi învingătoare.

59. Surat Al-Hashr (Pribegia)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Toate cele din Ceruri și toate cele de pe Pământ Îl slăvesc pe Allah (*ele Îl slăvesc pe Allah, folosind cuvinte care neagă orice imperfecțiune a Sa*). Și El este *Al-‘Azīz* (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), *Al-Hakīm* (*Cel Înțelept în Judecata Sa, în Legislația Sa, în Stăpânirea Sa etc.*).

2. El este Cel care i-a scos pe cei care nu au crezut dintre oamenii Scripturii din casele lor la prima pribegie (*referire la evreii care făceau parte din Banu An-Nadhir, care au încălcat tratatul de pace pe care îl aveau cu Profetul, încercând să îl ucidă, aliindu-se cu păgânii împotriva musulmanilor*). Nu ați crezut (*o, voi,*

musulmani) că vor ieși *(din casele lor, datorită puterii lor)*. Și ei au crezut că fortărețele lor îi vor apăra de Allah! Însă Mânia lui Allah i-a ajuns acolo de unde ei nu se așteptau și El a aruncat spaima în inimile lor, astfel încât ei și-au dăruit casele lor cu propriile mâini *(deoarece Profetul i-a permis fiecăruia să își ia din case doar ceea ce cămila sa putea căra)* și cu mâinile dreptcredincioșilor. De aceea, trageți învățăminte *(aceasta este o avertizare)*, o, voi, cei care aveți ochi *(să vedeți)*!

3. Și dacă Allah nu ar fi Scris *(Hotărât)* pribegia pentru ei, El i-ar fi pedepsit pe ei cu siguranță în această lume; iar în Viața de Apoi ar fi avut ei parte de pedeapsa Focului.

4. Aceasta pentru că ei li s-au împotrivit *(cu dușmănie)* lui Allah și Mesagerului Său *(ei au încălcat Poruncile și Legile Sale, luptând împotriva lui Allah și a Mesagerului Său)*. Și oricui I se împotrivesc lui Allah, *(să știe că)* cu adevărat, Allah este Aspru la pedeapsă.

5. Orice ați tăiat voi *(o, musulmani)* de la un palmier *(al dușmanilor)* sau l-ați lăsat în picioare pe rădăcinile sale *(deoarece evreii au aruncat cu săgeți și pietre din vârful cetăților lor, iar palmierii din grădinile lor i-au ajutat să facă aceasta)* să știe că aceasta a fost prin Voia lui Allah și ca să îi acopere de rușine pe *fasiqin* *(aceia care au deviat de la Calea lui Allah, păcătoșii, cei care persistă în păcatele lor)*.

6. Și ceea ce Allah a oferit ca pradă *(al-fai', ceea ce înseamnă prada obținută fără a exista vreo luptă)* Mesagerului Său (Mohammed) de la ei *(adică tot ceea ce evreii din Banu an-Nadhir au lăsat în urmă și nu au luat cu ei după asediul lor făcut de către musulmani)* – voi *(o, musulmani)*, nu le-ați obținut din nicio luptă, călare pe cai sau pe cămile *(nu ați luat parte la expediție, adică le-ați obținut fără a lua parte la nicio bătălie)*. Însă, Allah îi trimite pe Mesagerii Săi, oferindu-le putere asupra celor cărora El Voiește *(astfel încât ei îi vor învinge doar pe cei pe care Allah va Voi)*. Și Allah este cu Putere peste toate lucrurile.

7. Ceea ce Allah i-a dăruit Mesagerului Său ca pradă *(al-fai')* de la locuitorii cetăților le aparține lui Allah, Mesagerului Său *(ca să o cheltuiască în beneficiul musulmanilor)*, rudelor *(rudele Mesagerului, aparținând triburilor Banu Hashim și Banu Al-Muttalib, cărora Profetul le-a interzis să accepte Zakāh)*, orfanilor, *al-masakin* *(sărmanilor)* și călătorului *(care este străin și a rămas fără niciun venit)*; aceasta pentru ca prada să nu devină parte *(să nu circule în mod exclusiv)* doar în mâinile celor bogați dintre voi. Ceea ce Mesagerul vă dăruiește *(hotărâște, poruncește)* primiți *(faceți)* și toate cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă *(și nu faceți)* și fiți cu frică de Allah, căci, cu adevărat, Allah este Aspru la pedeapsă!

8. *(Și din această pradă se cuvine)* Și emigranților săraci *(cei care au emigrat de la Mecca la Medina)*, care au fost alungați din casele și averile lor *(de către necredincioșii din Mecca)*, căutând Binecuvântarea lui Allah și Mulțumirea Lui, sprijinindu-L pe Allah *(făcând să triumfe religia Sa)* și pe Mesagerul Său. Aceștia sunt cu adevărat cei sinceri *(adică aceia care fac ceea ce spun)*.

9. Și aceia *(Ansarii - ajutoarele - locuitorii Medinei)* care, înainte de ei *(emigranții - al-muhajirun)* au avut casele lor *(în Medina)* și au acceptat credința *(înainte de emigrarea muhajirilor)*, care i-au iubit pe aceia care au mers în pribegie la ei și nu au avut în piepturile lor nicio gelozie pentru ceea ce li s-a dat lor *(muhajirilor, din prada rămasă de la Banu An-Nadhir)* și i-au preferat pe ei *(pe emigranți)* lor înșiși, chiar dacă ei se aflau în nevoie și aceia care se feresc de zgârcenia propriilor suflete, aceia sunt cei care vor fi învingători

10. Și aceora care au venit *(în Islam)* după ei *(dintre Ansari și muhajirini)* spunând: „Domnul nostru! Iartă-ne nouă și fraților noștri care ne-au precedat întru credință și nu lăsa în sufletele noastre niciun fel de ură împotriva credincioșilor! Domnul nostru! Tu ești cu adevărat *Ra'ūf (Plin de compasiune, Preabun)*, *Rahīm (Îndurător)*.”

11. Oare nu i-ai văzut *(o, Mohammed)* pe ipocriți *(necredincioșii din Mecca)*, care le spun fraților lor *(întru necredință)*, cei care nu au crezut dintre oamenii Scripturii *(adică evreii din Banu An-Nadhir)*: „*(Pe Allah)*, dacă sunteți alungați *(dintre musulmani)* cu adevărat *(și)* Noi vom ieși împreună cu voi și nu ne vom supune nimănui împotriva voastră *(care ne vor cere să nu vă sprijinim și să fim împotriva voastră)* și, dacă ei se luptă împotriva voastră, noi vă vom ajuta cu adevărat pentru biruință.”?! Însă Allah este Martor că ei sunt cu adevărat mincinoși *(prin ceea ce le-au promis evreilor din Banu An-Nadhir)*.

12. Dacă ei *(evreii din Banu An-Nadhir)* sunt alungați, *(cu siguranță)* ei *(ipocriții)* nu vor ieși împreună cu ei niciodată *(așa cum au promis ei)*, iar dacă aceștia vor fi atacați, cu siguranță nu le vor veni în ajutor pentru biruință. Și *(chiar)* dacă le-ar veni în ajutor, ei *(ipocriții)* le vor întoarce spatele *(vor fugi învinși)*, astfel încât ei nu vor fi victorioși.

13. Cu adevărat, voi *(o, musulmani)* stârniți mai multă spaimă în piepturile lor *(ale ipocriților)* decât Allah *(decât teama lor de Allah)*. Aceasta pentru că ei sunt un neam de oameni care nu înțeleg *(Măreția și Puterea lui Allah și nu se tem de Pedepsa Sa)*.

14. Ei nu vor lupta împreună *(uniți)* împotriva voastră, ci numai din cetăți întărite sau din spatele unor ziduri. Dușmănia dintre ei este mare. Tu crezi că sunt uniți, dar *(în realitate)* inimile lor sunt împărțite. Aceasta pentru că ei sunt un neam de oameni care nu înțeleg.

15. Ei (*evreii din Banu An-Nadhir*) sunt asemeni (*în legătură cu pedeapsa pe care Allah o va trimite asupra lor*) predecesorilor lor imediați (*necredincioșii din Mecca și evreii din Banu Kainouka*); ei au gustat urmarea rea a purtării lor (*dușmăniilor împotriva lui Allah și a Profetului*) și (*în Viața de Apoi*) ei vor avea o pedeapsă dureroasă.

16. (*Ipocriții, necredincioșii din Mecca ce i-au ademenit pe evreii din Banu An-Nadhir să lupte împotriva Profetului și care le-au promis că le vor fi alături*) Ei se aseamănă cu exemplul lui Șeitan (*Satana*), când îi spune omului (*din dorința de a îl ademeni*): „Nu crede!” Însă, atunci când el (*omul*) devine necredincios, Șeitan (*Satana*) spune: „Eu mă dezic de vorbele tale; cu adevărat, mă tem de Allah, Stăpânul lumilor (*al oamenilor, al djinnilor și a tot ceea ce există*)!”

17. Astfel, sfârșitul amândurora va fi în Focul (*în care vor rămâne*) veșnic, căci aceasta este pedeapsa pentru *az-zalimin* (*adică cei nedrepti, făcătorii de rău, politeiștii, cei care nu cred în Allah și în Unicitatea Sa*).

18. O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah (*faceți ceea ce v-a poruncit și opriți-vă de la ceea ce v-a interzis*)! Și fiecare suflet să bage de seamă ce trimite înainte (*dintre faptele bune și cele rele pe care le face în această lume*) pentru ziua de mâine (*când le va înfățișa în Viața de Apoi*). Și temeți-vă de Allah! Cu adevărat, Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi!

19. Și nu fiți ca aceia care L-au uitat pe Allah (*adică nu s-au supus Poruncilor Sale*) și pe care El (*Allah*) i-a făcut să uite de ei înșiși (*i-a făcut să uite să facă fapte bune, care i-ar putea salva de pedeapsa Focului*). Aceștia sunt *al-fasiqin* (*cei care au deviat de la Calea lui Allah, nelegiuții, cei care persistă în facerea de păcate*).

20. Nu sunt deopotrivă (*cu aceeași soartă*) locuitorii Focului (*care vor fi pedepsiți*) cu locuitorii Paradisului (*care vor obține binecuvântarea*). Locuitorii Paradisului vor fi cei care vor fi învingători.

21. Dacă am fi trimis Noi acest Coran unui munte (*care ar putea înțelege ceea ce scrie în acesta, dintre promisiunile Paradisului și pedepsele din Focul Iadului*), cu siguranță l-ai fi văzut tu (*în ciuda puterii, mărimii și greutății sale*) umilindu-se și despicându-se de frica lui Allah. Astfel de pilde le oferim Noi oamenilor pentru ca ei să le ia în considerare (*și să cugete asupra lor*).

22. El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu, Știutorul celor nevăzute și al celor văzute. El este *Ar-Rahman* (*Cel Milostiv*), *Ar-Rahīm* (*Cel Îndurător*).

23. El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu, *Al-Malik* (*Suveranul*), *Al-Quddūs* (*Cel Sfânt, Cel Preaînalt*), *As-Salām* (*Cel care asigură pacea și protecția, Făcătorul de pace*), *Al-Mu'mīn* (*Apărătorul credinței*), *Al-Muhaymin* (*Cel care*

veghează asupra creației Sale), Al- 'Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Jabbār (Cel care va domina întotdeauna și în Fața Căruia toate creaturile se supun), Al-Mutakabbir (Cel Preamărit, Suveranul, Grandiosul). Slava și Măreția sunt ale lui Allah, Care este mai presus de ceea ce ei Îi asociază ca parteneri Lui.

24. El este Allah: Al-Khāliq (Creatorul), Al-Bāri' (Cel care îi oferă creației Sale forma cea mai potrivită, în concordanță cu misiunea pe care fiecare creație o va primi), Al-Musawwir (Dăătorul de chipuri). Lui Îi aparțin Al-Asma 'Al-Husna (cele mai frumoase Nume). Toate Cele care sunt în Ceruri și pe Pământ Îl slăvesc pe El (ele slăvesc Numele lui Allah prin cuvinte care neagă orice fel de imperfecțiune). El este Al- 'Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakīm (Cel Înțelept).

60. Surat Al-Mumtahanah (Femeia încercată)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Cel Milostiv), Ar-Rahiim (Cel Îndurător)

1. O, voi, cei care credeți! Nu-i luați pe dușmanii Mei și pe dușmanii voștri (adică necredincioșii și politeiștii din Mecca) drept 'aulia' (prieteni, protectori, aliați), arătându-le lor prietenie (și spunându-le lor vești despre Profet și musulmani), în timp ce ei nu au crezut în ceea ce a venit la tine ca Adevăr (adică religia Islamică monoteistă, Coranul, și în tine, Mohammed) și îl alungă pe Mesager (Mohammed) și pe voi înșivă (din casele voastre din Mecca) (doar) pentru că voi credeți în Allah, Domnul vostru. Dacă ați ieșit (emigrat) luptând pentru Cauza Mea și căutând Mulțumirea Mea (atunci nu-i luați pe ei drept 'aulia'). Țineți ascunsă prietenia voastră cu ei, în timp ce Eu sunt Bineștiutor a ceea ce tăinuți și a ceea ce dezvăluiți. Și oricare dintre voi face aceasta, atunci cu adevărat el a deviat de la Calea cea Dreaptă.

2. Dacă ei vor pune stăpânire peste voi, vor fi (se vor comporta) ei (ca) dușmani cu voi și vor întinde mâinile și limbile lor împotriva voastră întru rău (omorându-vă, capturându-vă și insultându-vă) și ei își vor dori ca voi să nu credeți.

3. Nu vă vor fi de folos nici rudele, nici copiii voștri (pentru că un musulman a transmis vești despre musulmani necredincioșilor, pentru a nu le răni pe rudele sale din Mecca). Și în Ziua Învierii, El (Allah) va judeca între voi. Și Allah este Atoatevăzător a ceea ce faceți voi.

4. Cu adevărat, ați avut voi o pildă frumoasă în Ibrāhīm (Avrām) și în aceia care au fost alături de el (credincioșii), atunci când ei au spus către neamul lor: „Cu adevărat, noi ne lepădăm de voi și de cele pe care voi le venerați în locul lui Allah.

Ne lepădăm de voi. Dușmănia și vrajba s-au ivit între noi pentru totdeauna, până când veți crede voi numai în Allah!” – lăsând *(deoparte)* cuvântul lui *Ibrāhīm (Avrām)* către tatăl său *(necredincios, spunându-i aceasta pe când i s-a confirmat de către Allah faptul că este necredincios, iar atunci când i s-a confirmat, el l-a respins)*: „Cu adevărat, mă voi ruga de iertare pentru tine *(de la Allah)*, cu toate că eu nu voi avea nicio putere pentru tine la Allah *(semnificând: nu te pot nici proteja, nici ajuta în fața lui Allah)*!” O, Doamne, *(doar)* în Tine ne încredem *(pentru toate acțiunile noastre)* și *(doar)* la Tine ne întoarcem cu căință și *(doar)* la Tine este întoarcerea noastră *(finală, din Ziua Judecării)*!

5. Domnul nostru! Nu ne face pe noi *fitnah (încercare)* pentru necredincioși *(semnificând: făcându-i pe ei să nu câștige și să spună apoi: „Dacă ei s-ar fi aflat pe Calea cea Dreaptă, atunci noi nu am fi câștigat asupra lor!”)*, astfel încât *necredința lor să crească* și iartă-ne nouă, Domnul nostru, căci cu adevărat Tu ești *Al-‘Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic)*, *Al-Hakīm (Cel Înțelept)*!

6. Cu adevărat, voi ați avut în ei *(în Ibrāhīm și în credincioșii care l-au urmat)* o pildă frumoasă pe care să o urmați – pentru cel care speră la *(întâlnirea cu)* Allah și la Ziua de Apoi. Și oricine întoarce spatele *(nu urmează pilda lui Ibrāhīm, luându-i pe necredincioși drept ‘aulia’)* să știe că, cu adevărat, Allah este *Al-Ghani (Cel Înstărit îndeajuns)*, *Al-Hamīd (Cel Demn de laudă)*.

7. Se poate ca Allah să aducă prietenie între voi și între aceia pe care voi i-ați ținut ca dușmani *(poate că El le va deschide inimile pentru a accepta Islamul)*, căci Allah este *Qadīr (Cu Putere peste toate)*, și Allah este *Ghafūr (Atoateiertător)* și *Rahīm (Îndurător)*.

8. Allah nu vă interzice să vă purtați drept și cu bunătate cu aceia *(necredincioșii)* care nici nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nici nu v-au alungat din casele voastre. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei dreپți *(cei care i-au tratat cu dreptate)*.

9. Allah vă interzice doar să îi luați ca *‘aulia’ (prieteni, protectori, aliați, și să vă apropiați de ei cu dragoste, pentru a îi ajuta împotriva musulmanilor)* pe aceia care au luptat împotriva voastră din pricina religiei și v-au alungat din casele voastre și au ajutat la alungarea voastră. Și oricine îi ia pe aceștia ca *‘aulia’ (ajutoare împotriva musulmanilor)*, aceștia sunt *zalimun (nedreپți, făcători de rău și neascultători față de Allah)*.

10. O, voi, cei care credeți! Atunci când femeii credincioase vin la voi ca emigrante, încercați-le pe ele *(testați-le pe ele pentru a vedea care este adevărul în ceea ce privește credința lor)*! Allah Știe mai bine credința lor și dacă sunteți siguri că ele sunt credincioase adevărate, nu le mai trimiteți înapoi la necredincioși *(soții lor)*. Ele nu mai sunt îngăduite *(ca soții)* pentru necredincioși *(soții lor)* și nici

necredincioșii nu mai sunt îngăduiți pentru ele *(ca soți)*. Și dați-le lor *(soții cei necredincioși)* ceea ce au cheltuit *(ca zestre pentru ele)*. Și nu va fi niciun păcat pentru voi să vă căsătoriți cu ele, dacă le dați zestre ce li se cuvine lor. *(De asemenea)* Nu le țineți ca soții pe femeile necredincioase și cereți *(înapoi)* ceea ce ați cheltuit *(ca zestre)*. Și lăsați-i pe ei *(pe necredincioși)* să ceară înapoi ceea ce au cheltuit *(ca zestre pentru femeile care au îmbrățișat islamul)*. Aceasta este Hotărârea lui Allah, care judecă între voi *(în această privință)*. Și Allah este 'Alīm *(Atoatecunoscător)* și Hakīm *(Înțelept)*.

11. Și dacă vreuna dintre soțiile voastre a fugit de la voi la necredincioși *(a ieșit în afara Islamului, iar necredincioșii au refuzat să vă dea înapoi zestre pe care ați plătit-o pentru ea)* și apoi voi câștigați *(în fața necredincioșilor, în bătălie)* atunci dați-le *(din prada de război pe care ați luat-o de la necredincioși)* acelora ale căror soții au plecat, atât cât au cheltuit ei *(pentru plata zestrei)*! Și temeți-vă de Allah, în Care voi credeți!

12. O, Profetule! Atunci când femei credincioase vin la tine și fac bai 'ah *(jurământ de credință)*, făgăduind că ele nu Îi vor asocia nimic *(în adorare)* lui Allah, că nu vor fura, nu vor comite niciun act sexual ilegal, nu îi vor omorî pe copiii lor, nu le vor atribui soților lor copii care nu sunt ai lor *(adoptați sau produs al unui adulter)* și nu ți se vor arăta cu nesupunere în niciun act mar 'uf *(faptă bună pe care tu le ceri să o facă)*, atunci primește bai 'ah *(jurământul de credință)* și roagă-L pe Allah de iertare pentru ele. Cu adevărat, Allah este Ghafūr *(Atoateiertător)*, Rahīm *(Îndurător)*.

13. O, voi, cei care credeți! Nu îi luați drept 'aulia' *(prieteni, protectori, aliați, ajutoare)* pe oamenii asupra cărora se află Mânia lui Allah și care deznădăduiesc *(în privința primirii oricărui bine)* în Viața de Apoi, la fel cum au deznădăduit necredincioșii care se află în morminte *(cu privire la primirea Milei lui Allah și care vor să se întoarcă la viața lumească, astfel încât să aibă șansa de a se căi și de a crede)*.

61. Surat As-Saff (Rândul/Linia – de luptă)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Cel Milostiv)*, Ar-Rahīm *(Cel Îndurător)*

1. Toate cele din Ceruri și toate cele de pe Pământ Îl slăvesc pe Allah (*Îi aduc laudă lui Allah, folosind cuvinte care neagă orice imperfecțiune a Sa*). Și El este Al-‘Azīz (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), Al-Hakīm (*Cel Înțelept*).
2. O, voi, cei care credeți! De ce spuneți voi ceea ce nu faceți? (*acesta este un avertisment pentru oricine spune ceva și face cu totul altceva, în cazul unui sfat sau care nu face acel lucru deloc, în cazul unei făgăduințe*)
3. Cel mai urât lucru pentru Allah este să spuneți ceea ce nu faceți.
4. Cu adevărat, Allah îi iubește pe aceia care luptă pentru Cauza Sa în rânduri (*în linii de luptă*), ca și cum ar fi o structură întărită (*adică soldații stau unul lângă celălalt, formând o structură indestructibilă*).
5. Și (*adu-ți aminte*) când Musa (*Moise*) i-a spus neamului său: „O, neam al meu! De ce îmi faci mie rău (*prin cuvintele și acțiunile tale*), când știi că eu sunt Mesagerul lui Allah la tine?” De aceea, atunci când ei au întors spatele (*de la Adevăr, pe care îl știau, dar au persistat în a face aceasta*), Allah a făcut să se întoarcă inimile lor (*de la Călăuzire, ca o pedeapsă pentru întoarcerea lor de la Adevăr*). Și Allah nu îi călăuzește pe cei care sunt fasiqîn (*care au deviat de la Ascultarea Sa, care persistă în comiterea de păcate*).
6. Și (*adu-ți aminte*) când Isa (*Isus*), fiul lui Mariam (*Maria*), a spus: „O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah la voi, confirmând Taurah (*Tora, care i-a fost pogorâtă lui Moise*) de dinainte de mine și aducându-vă (*vouă*) vestea minunată a unui Mesager ce va veni după mine, al cărui nume va fi Ahmad (*un alt nume al Profetului Mohammed*)!” Însă când el (*Ahmad, adică Profetul Mohammed*) a venit la ei cu semne limpezi, ei au spus: „Aceasta este vrăjitorie clară!”
7. Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocеște minciuni despre Allah (*asociindu-i parteneri lui Allah în adorare*) atunci când este invitat la Islam (*chemat să Îl adore doar pe Allah, Cel fără parteneri*)? Și Allah nu călăuzește neamul de nelegiuiți (*politeiștii și necredincioșii*).
8. Ei voiesc să stingă Lumina lui Allah (*Coranul*) cu gurile lor (*prin minciunile lor*). Însă Allah va face ca Lumina Sa să fie completă (*adică Religia Sa va continua și va rămâne pentru totdeauna și nimic nu o va putea opri*), chiar dacă necredincioșii o urăsc (*pe aceasta*).
9. El este Cel care l-a trimis pe Mesagerul Său (*Mohammed*) cu călăuzirea (*Coranul*) și cu religia Adevărului (*Islamul*), ca să o facă pe ea biruitoare deasupra tuturor celorlalte religii, chiar dacă politeiștii urăsc (*aceasta*).
10. O, voi, cei care credeți! Să vă călăuzesc Eu către un negoț care vă va salva pe voi de o pedeapsă dureroasă?

11. Credeți voi în Allah și în Mesagerul Său (*Mohammed*), străduiți-vă și luptați pe Calea lui Allah cu averile și cu sufletele voastre: acest lucru este mai bun pentru voi (*decât viața lumească*), numai dacă voi ați ști!

12. (*Dacă veți face astfel*) El vă va ierta păcatele și vă va lăsa să intrați în Grădini (*Paradisul*), pe sub care curg pâraie și în locuințe plăcute din Grădinile (*Paradisul*) 'Adn-ului (*Edenului*), care este cu adevărat izbândă măreață!

13. Și, de asemenea, (*El vă va da vouă și*) alte (*binecuvântări*) care vă sunt dragi: victorie de la Allah (*și ajutor împotriva dușmanilor voștri*) și *fateh* (*victorie – intrarea în Mecca victorioși*) apropiată. Și dă (*o, Mohammed*) vestea cea bună (*a victoriei și a ajutorului din această viață lumească, precum și a Paradisului în Viața de Apoi*) pentru credincioși!

14. O, voi, cei care credeți! Fiți ajutoarele (*în ceea ce privește religia*) lui Allah, așa cum *Isa (Isus)*, fiul lui *Mariam (Maria)*, le-a spus discipolilor săi: „Cine sunt ajutoarele mele (*în religia*) la Allah?” Discipolii au răspuns: „Noi suntem ajutoarele (*în religia*) lui Allah!” Apoi, o parte dintre fiii lui Israel a crezut și un grup (*dintre ei*) nu a crezut (*spunând cuvinte urâte la adresa lui Isus și a mamei sale*). De aceea Noi (*adică Allah*) i-am ajutat pe aceia care au crezut (*că Isus este un mesager și un rob al lui Allah; în Profeția lui Mohammed, din moment ce el a confirmat credința lor în Profeția lui Isus*) împotriva dușmanilor lor și astfel au devenit ei învingători (*cei mai puternici*).

62. Surat Al-Jumu'ah (Vineri)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Toate cele din Ceruri și toate cele de pe Pământ Îl slăvesc pe Allah (*Îi aduc laudă lui Allah, folosind cuvinte care neagă imperfecțiunea Sa*), *Al-Malik* (*Stăpânul a tot ceea ce există*), *Al-Quddūs* (*Cel Sfânt, Care este departe de orice imperfecțiune*), *Al-'Azīz* (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), *Al-Hakīm* (*Cel Înțelept*).

2. El este Cel care le-a trimis celor analfabeți (*arabii, care nu știau nici să scrie și nici să citească și care nici nu aveau o Carte Divină de la Allah*) un Mesager (*Mohammed*) dintre ei (*trimis pentru întreaga omenire*), care să le recite versetele Sale (*adică ale Coranului*), să-i curățească pe ei (*de murdăria necredinței și a politeismului, de religia cea modificată și de imoralitate*) și să-i învețe Cartea (*Coranul, Legislația și legile Islamice*) și Înțelepciunea (*adică As-Sunnah: Tradiția*).

Profetului Mohammed). Și, cu adevărat, ei au fost mai înainte (*de Misiunea lui Mohammed*) într-o rătăcire înveterată.

3. Și (*de asemenea, li se vor oferi beneficiile menționate mai sus*) alții dintre ei (*adică dintre musulmani, arabi și nearabi*), care nu li s-au alăturat lor încă (*în ceea ce privește religia, pentru că nu au fost născuți sau nu au îmbrățișat Islamul încă*). Și El (*Allah*) este Al-‘Azīz (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), Al-Hakīm (*Cel Înțelept*).

4. Aceasta este Binecuvântarea lui Allah (*Misiunea lui Mohammed*), pe care El o Dăruiește cui Dorește (*dintre robii Săi*). Și Allah este Stăpânul Bunăvoinței fără margini.

5. Exemplul aceloră căroră li s-a încredințat (*au fost însărcinați cu*) *Taurah (Tora)* (*adică să se supună poruncilor sale și să pună în practică legile sale*), dar pe care apoi ei nu au mai aplicat-o (*adică ei au neglijat-o prin faptul că nu i-au pus învățăturile în practică*) este asemeni exemplului măgarului care cară cărți (*dar nu înțelege ceea ce este scris în interiorul acestora*). Cât de rea este pilda oamenilor care au respins aceste *ayat (versete, dovezi, evidențe, semne, revelații)* ale lui Allah (*în loc să beneficieze de ele*). Și Allah nu îi călăuzește pe oamenii care sunt nedreți (*politeiști, necredincioși*).

6. Spune (*o, Mohammed*): „O, voi, evrei (*care încă vă păstrați religia voastră, pe care ați distorsionat-o și nu ați crezut nici în Isus, nici în Mohammed*)! Dacă voi pretindeți (*în mod fals*) că sunteți ‘aulia’ (*poporul ales, cei iubiți*) lui Allah, voi singuri afară de (*toți*) (*față de restul*) ceilalți oameni, doriți-vă moartea, dacă voi sunteți sinceri (*implorați întâlnirea cu Allah în Viața de Apoi pentru a primi răsplata cea măreață pe care voi o pretindeți în schimbul acestei vieți lumești*)!”

7. Dar ei nu vor dori niciodată (*moartea*) (*ei vor prefera viața lumească în locul Vieții de Apoi, temându-se de Pedapsa lui Allah*) din cauza a ceea ce au făcut mâinile lor (*necredința și faptele rele*). Și Allah îi Știe bine pe cei care sunt nelegiuți (*făcătorii de rău, politeiștii, necredincioșii etc.*) (*aceasta înseamnă că lui Allah nu Îi este nimic ascuns din ceea ce au făcut ei rău*).

8. Spune-le (*lor*): „Cu adevărat, moartea de care fugiți vă va ajunge pe voi (*atunci când va sosi timpul ei*), apoi veți fi întorși (*în Ziua Judecării*) la (*Allah*) Cel care le cunoaște atât pe cele nevăzute, cât și pe cele văzute și Care vă va vesti vouă ceea ce ați făcut (*în timpul vieții lumești*)”.

9. O, voi, cei care credeți (*musulmani*)! Atunci când chemarea la rugăciune a fost făcută în ziua de vineri (*Salāt Al-Jumu‘ah*), grăbiți-vă să faceți *dhikr Allah (să ascultați predica ce se ține vinerea - khutbah - și să vă rugați)* și lăsați negoțul (*și orice altă activitate pe care o făceați*). Aceasta este mai bine pentru voi, numai dacă voi ați ști!

10. Apoi, când rugăciunea (*din ziua de vineri*) s-a terminat, răspândiți-vă pe Pământ (*oriunde doriți*) și căutați Harul lui Allah (*prin munca voastră și ceea ce faceți etc.*) și pomeniți-L pe Allah mult: astfel voi veți fi victorioși!

11. Și dacă văd ei (*unii dintre musulmani*) un negoț sau un mijloc de amuzament (*ca, spre exemplu, a bate în tambur, care acompania sosirea unei caravane*), atunci se împrăștie cu capul înainte și te lasă pe tine (*o, Mohammed*) în picioare (*în timp ce tu ții predica de vineri - khutbah*). Spune: „Ceea ce se află la Allah (*răsplata și binecuvântarea pentru voi*) este mai bun decât orice amuzament sau negoț. Și Allah este Cel mai Bun Aprovizionator!”

63. Surat Al-Munafiqun (Ipocriții)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Atunci când ipocriții vin la tine (*o, Mohammed*), ei spun (*numai cu vorba lor*): „Mărturisim că tu ești cu adevărat Mesagerul lui Allah!” Allah Știe că tu ești cu adevărat Mesagerul lui Allah și Allah este Martor că ipocriții sunt mincinoși cu adevărat (*pentru că ei spun ceva cu limbile lor, în timp ce inimile lor cred cu totul altceva*).

2. Ei și-au luat jurămintele lor drept pavăză (*pentru ipocrizia lor*). Astfel, ei îi împiedică (*pe oameni*) de la Calea lui Allah. Cu adevărat, este foarte rău ceea ce fac ei!

3. Aceasta pentru că ei au crezut (*doar prin vorbele lor*) și apoi ei nu au mai crezut (*au respins credința cu inimile lor*). De aceea, inimile lor au fost pecetluite (*de Allah*), astfel încât ei nu mai pricep (*care sunt beneficiile lor*).

4. Și atunci când te uiți la ei, trupurile lor (*aparențele fizice*) îți plac, și atunci când vorbesc, ascultă vorbele lor (*datorită elocvenței vorbelor lor, în timp ce inimile lor sunt lipsite de credință și mințile lor nu au capacitatea să înțeleagă și să beneficieze de cunoaștere*). Ei sunt ca niște butuci rezemați (*de un perete, deoarece nu pot rămâne în această poziție singuri, fără a exista un obiect sau o scobitură în perete care să îi sprijine*). Ei cred că orice strigăt este împotriva lor (*din cauza lășității lor*). (*De fapt*) Ei sunt dușmanii, deci ferește-te de ei! Blestemul lui Allah să fie asupra lor! Cum au putut ei să se abată de la Calea cea Dreaptă (*și să meargă pe calea falsității și a ipocriziei*)?!

5. Și când li se spune lor: „Veniți *(cu căință)*, pentru ca Mesagerul lui Allah să ceară *(de la Allah)* iertarea pentru voi!”, ei își întorc capetele și îi vezi pe ei *(o, Profetule)* cum se îndepărtează de tine cu mândrie.

6. Este totuna pentru ei dacă ceri *(o, Mohammed)* iertare pentru ei sau nu ceri iertare pentru ei; Allah nu îi va ierta pe ei niciodată. Allah nu îi călăuzește pe oamenii care sunt *fasiqîn (care se depărtează de la Ascultarea lui Allah și persistă în comiterea de păcate)*.

7. Ei *(acești ipocriți)* sunt cei care spun *(locuitorilor din Medina, Al-Ansar)*: „Nu îi sprijiniți pe aceia care sunt lângă Mesagerul lui Allah *(companionii Profetului, care au emigrat de la Mecca la Medina)* până ce ei nu îl vor părăsi pe el!” Și ale lui Allah sunt toate comorile Cerurilor și ale Pământului, însă ipocriții nu înțeleg *(aceasta)*.

8. Ei *(ipocriții)* spun: „Dacă ne vom întoarce la *Al-Medina*, cu adevărat, cel mai cinstit *(‘Abd Allah, fiul lui Ubai, fiul lui Salul, conducătorul ipocriților din Medina și tribul său)* îl va alunga pe cel mai umil *(mai slab)* *(Mohammed și oamenii care îl susțineau)*.” Însă Cinstea *(și Puterea, și Slava)* Îi aparține lui Allah, Mesagerului Său și dreptcredincioșilor, însă ipocriții nu știu *(aceasta)*.

9. O, voi, cei care credeți! Nu lăsați ca averile voastre și copiii voștri să vă abată de la *dhikr Allah (pomenirea lui Allah și adorarea Sa)*! Și cei care fac aceasta sunt cei pierduți.

10. Și dăruți *(drept milostenie)* din cele cu care v-am înzestrat Noi înainte ca moartea să vină la unul dintre voi și *(iar el)* să spună: „Doamne, mai dă-mi un răgaz pentru un timp scurt *(moartea mea)*, astfel încât să fac eu milostenie și să fiu dintre cei dreți *(cel care face fapte bune)*!”

11. Însă Allah nu oferă răgaz niciunui suflet dacă a sosit termenul *(mortii sale)* și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.

64. Surat At-Taghabun (Pierderea și câștigul reciproc)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Cel Milostiv)*, Ar-Rahīm *(Cel Îndurător)*

1. Toate cele din Ceruri și toate cele de pe Pământ Îl slăvesc pe Allah *(Îi aduc laudă lui Allah, folosind cuvinte care neagă orice imperfecțiune a Sa)*. A Lui este Stăpânirea și Lui I se cuvine Mulțumirea *(și Slava)* și El este cu Putere peste toate.

2. El este Cel care v-a creat pe voi și unii dintre voi sunt necredincioși și alții sunt credincioși. Și Allah este *Basīr (Atoatevăzător)* a ceea ce faceți voi.

3. El a creat Cerurile și Pământul într-adevăr *(cu mare Înțelepciune)* și v-a dat vouă formă și a făcut formele voastre frumoase. Și la El este întoarcerea finală *(a tuturor creaturilor, cu scopul de a îi răsplăti pe cei evlavioși și de a îi pedepsi pe cei necredincioși)*.

4. El Știe ceea ce se află în Ceruri și pe Pământ și El Știe atât ceea ce voi țineți ascuns, cât și ceea ce dezvăluiți. Și Allah este Bineștiutor a ceea ce se află înăuntrul piepturilor *(în inimile oamenilor)*.

5. Oare nu v-a venit vouă veste despre cei care nu au crezut de mai înainte de voi? Și de aceea ei au gustat reaua urmare a necredinței lor *(din această viață lumească)* și vor avea ei parte *(în Viața de Apoi)* de o pedeapsă dureroasă.

6. Aceasta *(ceea ce li s-a întâmplat în această viață lumească și ceea ce li se va întâmpla în Viața de Apoi)* se întâmplă pentru că au venit la ei trimișii lor cu semne limpezi *(semne și miracole)*, însă ei au spus *(negând)*: „*(Este posibil oare ca)* Oamenii *(care sunt asemeni nouă)* să ne călăuzească?” Astfel, ei nu au crezut și au întors spatele *(Adevărului)*, însă Allah nu are nevoie *(de ei)*. Și Allah este *Ghani (Înstărit îndeajuns)*, *Hamīd (Vrednic de Laudă)*.

7. Necredincioșii au pretins *(în mod fals)* că ei nu vor mai fi înviați *(niciodată, pentru Judecată)*. Spune *(o, Mohammed)*: „Ba da! Pe Domnul meu! Veți fi voi *(cu siguranță)* înviați și apoi vi se va vesti vouă *(și veți fi recompensați pentru)* ceea ce ați făcut! Și acesta este ușor pentru Allah!

8. Așadar, credeți *(o, idolatri)* în Allah și în Mesagerul Său *(Mohammed)* și în Lumina *(Coranul)* pe care Noi am trimis-o *(pe Pământ)*! Și Allah este *Khabīr (Atoateștiutor)* a ceea ce faceți voi.

9. *(Și aduceți-vă aminte)* Ziua în care vă va aduna El pe voi toți, Ziua Adunării și aceasta va fi Ziua de At-Taghabun *(adică Ziua mării pierderi pentru necredincioși și a câștigului pentru cei care cred, moment în care necredincioșii vor fi separați de credincioși și trimiși în Iad, în timp ce credincioșii se vor afla în Paradis. Necredincioșii vor regreta că au pierdut Paradisul, iar credincioșii vor regreta că nu au făcut mai multe fapte bune)*. Și oricui crede în Allah și împlinește fapte bune, *(Allah)* Îi va ierta aceste *say'at (păcatele sale)* și îl va primi în Grădini *(Paradisul)* pe sub care curg pâraie și vor fi veșnic locuitori în ele. Aceasta va fi marea victorie

10. Însă aceia care nu au crezut și care au respins aceste *ayat (dovezi, evidențe, versete, lecții, semne, revelații etc.)* ale Noastre vor fi locuitorii Focului și vor fi veșnic locuitori în el. Și rea este cu adevărat această destinație!

11. Nicio nenorocire nu lovește *(pe cineva)* decât numai cu Îngăduința lui Allah *(Destin și Qadar – Predestinarea Divină)* și oricui crede în Allah, El îi va călăuzi inima *(în acceptarea Predestinării Divine și a faptului că tot ceea ce i se întâmplă, a fost deja scris pentru el de către Allah)*. Și Allah este Atoateștiutor al tuturor lucrurilor.

12. Și supuneți-vă *(o, oameni)* lui Allah și supuneți-vă Mesagerului *(Mohammed)*! Însă, dacă voi vă întoarceți *(de la supunerea față de Allah și față de Mesagerul Său)*, atunci datoria Mesagerului este doar transmiterea *(Mesajului)* în mod clar.

13. Allah! Nu există altă Divinitate în afară de El! Și *(doar)* în Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii *(pentru toate chestiunile lor)*.

14. O, voi, cei care credeți! Cu adevărat, voi aveți printre soțiile voastre și copiii voștri un dușman *(care vă poate opri de la ascultarea lui Allah)*. Deci, fiți cu grijă față de ei *(și nu vă supuneți lor)*! Însă, dacă îi iertați *(pe ei, fără a îi pedepsi pentru greșelile lor)* și treceți peste *(greșelile lor)* și sunteți îngăduitori cu ei, să știți că, cu adevărat, Allah este *Ghafūr (Atoateiertător), Rahīm (Îndurător)*.

15. Cu adevărat, averile și copiii voștri sunt numai *fitnah (încercare pentru voi)* și la Allah se află o mare răsplată *(Paradisul, pentru cel care Îl ascultă și I se supune lui Allah, înaintea tuturor)*.

16. Deci, temeți-vă de Allah cât de mult puteți *(ascultați Poruncile Sale, sperând la primirea Răsplății Sale, și stați departe de ceea ce El a interzis, temându-vă de Pedepsa Sa)* și ascultați-l *(pe Profet)* și fiți supuși *(poruncilor sale)* și cheltuiți *(drept milostenie)*; aceasta este cel mai bine pentru voi! Și aceia ale căror suflete vor fi ferite de zgârcenie, aceia sunt cei care vor fi învingători.

17. Dacă voi *(o, musulmani)* Îi veți face lui Allah un împrumut frumos *(cheltuiți făcând milostenie pe Calea lui Allah cu bunătate)*, atunci El vi-l va da înapoi dublat și vă va ierta pe voi *(pentru păcatele voastre)*. Și Allah este *Shakūr (Mulțumitor față de cei care cheltuiesc făcând milostenie, crescând răsplata pentru acțiunile lor), Halīm (Îngăduitor)*,

18. *(Allah este)* Bineștiutor al celor nevăzute și al celor văzute, *Al-'Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakīm (Cel Înțelept)*.

65. Surat At-Talaq (Divorțul)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Cel Milostiv)*, Ar-Rahīm *(Cel Îndurător)*

1. O, Profetule! Atunci când voi *(cei credincioși)* divorțați de soții *(de soțiile voastre)* despărțiți-vă de ele înainte *(la începutul perioadei)* de 'iddah *(perioada de așteptare prescrisă pentru femeie, care începe în momentul în care soțul anunță divorțul cu voce tare; cu condiția ca femeia să nu se afle în perioada menstruală în momentul în care se face anunțul și ca soțul să nu fi avut nicio relație intimă cu aceasta de la ultima perioadă menstruală a ei, astfel încât săsă fie siguri că ea nu este însărcinată)* și socotiți timpul cu exactitate pentru *(perioada de)* 'iddah *(deoarece în această perioadă soțul poate anula divorțul și aduce femeia înapoi, în căsătorie; mai mult decât atât, în această perioadă de așteptare, soția nu se poate căsători cu un alt bărbat)*. Și temeți-vă de Allah, Domnul vostru *(o, musulmani)*! Și nu le alungați din casele lor *(în timpul perioadei de 'iddah, soția are dreptul de a sta în casa soțului său, iar el nu o poate alunga din casă)* și nici ele să nu iasă *(în timpul perioadei de 'iddah)*, doar dacă au săvârșit un păcat mare dovedit *(o relație sexuală interzisă)*. Și acestea sunt Poruncile *(Legile)* stabilite de Allah și oricine încalcă Poruncile stabilite de Allah este cu adevărat nedrept față de sine însuși. Tu *(cel care divorțezi de soția ta)* nu știi *(ce s-ar putea întâmpla)*, s-ar putea ca Allah să facă să se întâmple după aceea *(după divorț)* un lucru *(pe care tu nu îl poți anticipa, cum este, spre exemplu, regretul tău sau o nouă dorință față de soția ta)*.

2. Atunci când ele *(sunt aproape)* ajung la timpul prescris, fie luați-le înapoi *(în viața maritală)* cu un comportament bun *(tratați-le în cel mai bun mod cu putință și cheltuiți pentru ele)*, fie despărțiți-vă de ele într-un mod bun *(dați-le lor toate drepturile ce li se cuvin, fără a le răni în vreun fel)*! Și luați ca martori doi oameni drepecți dintre voi *(musulmani)* și faceți mărturie *(o, martori)* pentru Allah *(spuneți adevărul, ca și cum v-ați afla în fața Lui)*! Aceasta *(ceea ce Allah a Poruncit)* va fi un avertisment pentru cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi. Și oricui se teme de Allah *(făcând ceea ce El i-a poruncit și oprindu-se de la ceea ce El a interzis)*, El îi va oferi o cale *(o soluție)* de ieșire *(din orice greutate)*.

3. Și-l va înzestra pe el *(cu bunuri)* de unde nici nu se așteaptă. Și aceluia care se încrede în Allah, El îi este de ajuns, căci, cu adevărat, Allah Împlinește Țelul Său și cu adevărat Allah a Stabilit o măsură pentru fiecare lucru.

4. Și pentru acelea dintre soțiile voastre care au trecut de vârsta perioadei lunare *(ele nu mai au menstruație)*, pentru ele 'iddah *(perioada prescrisă)* – dacă aveți îndoieli *(cu privire la perioada lor)* – este de trei luni și *(același lucru se aplică)* și pentru cele care nu au încă ciclu *(nu sunt încă adulte. Pentru ele, 'iddah este de trei luni, de asemenea)*. Cât despre cele care sunt însărcinate, perioada lor de 'iddah *(perioada prescrisă)* este până ce ele nasc; și oricui se teme de Allah *(prin îndeplinirea Poruncilor Sale și oprirea de la ceea ce El a Interzis)*, aceluia *(Allah)* îi va face condiția ușoară *(atât în această viață, cât și în Viața de Apoi)*.

5. Aceasta este Porunca lui Allah (*în ceea ce privește divorțul și 'iddah*), pe care El a trimis-o (*pe Pământ*) pentru voi, și oricui se teme de Allah (*prin îndeplinirea Poruncilor Sale și oprirea de la ceea ce El a Interzis*), (Allah) îi va ierta păcatele sale și îi va spori răsplata.

6. Opiți-le pe ele (*femeile divorțate, în timpul perioadei lor de 'iddah*) acolo unde locuiți voi, după mijloacele voastre (*sunteți obligați să cheltuiți pentru ele în conformitate cu veniturile și abilitățile voastre*) și să nu le faceți (*provocați*) niciun rău, ca să le faceți să trăiască strâmtorate (*și să își dorească, astfel, să plece din casele voastre*). Și dacă ele sunt însărcinate, atunci cheltuiți pentru ele până ce nasc. Și dacă (*după ce nasc*) îi alăptează ele pe copiii voștri, atunci dați-le lor simbria lor și sfătuiți-vă unul pe celălalt cu bunătate (*și cu dreptate*). Însă, dacă întâmpinați voi greutăți (*adică nu sunteți de acord cu ele și vă certați, ca, spre exemplu, dacă mama refuză să alăpteze nou-născutul sau cere o sumă de bani nejustificată pentru a face acest lucru*), atunci îl va alăpta pe el (*pe copil*) altă femeie.

7. Cel care este înstărit să cheltuiască (*pentru soția de care a divorțat și pentru copilul său*) după mijloacele sale, iar cel a cărui înzestrare este măsurată, să cheltuiască din ceea ce i-a dat Allah. Allah nu împovărează nicio persoană cu mai mult decât El i-a dat. Și Allah va face să vină după greutate ușurarea.

8. Și câte multe dintre cetăți (*neamuri*) nu s-au supus (*în mod arogant*) Poruncii Domnului lor și a Mesagerilor Săi și Noi le-am cerut lor socoteala cu asprime (*oferindu-le chin în această viață lumească*) și le-am chinuit pe ele cu chin greu (*cu Focul Iadului, în Viața de Apoi*).

9. Și au gustat ele, astfel, rezultatul cel rău al purtării lor (*necredința*) și urmarea purtării lor (*necredința*) a fost pierderea (*distrugerea în această viață și pedeapsa eternă în Viața de Apoi*).

10. Allah a pregătit pentru ei o pedeapsă aspră. Deci, fiți cu frică de Allah (*prin îndeplinirea Poruncilor Sale și prin oprirea de la ceea ce El a Interzis*), voi, cei dăruiți cu înțelegere și care credeți! Cu adevărat, Allah a trimis pentru voi (*pe Pământ*) o Aducere-Aminte (*Coranul*),

11. (*Și a trimis, de asemenea, pentru voi*) Un Mesager (*Mohammed*), care să vă recite vouă versetele lui Allah (*Coranul*), care clarifică (*pentru voi ceea ce este adevărat și ceea ce este minciună și care conține explicații clare*), ca să-i scoată pe cei care cred și împlinesc fapte bune din întuneric (*al politeismului și necredinței*) la lumină (*a credinței islamice monoteiste*). Și pe cel care crede în Allah și săvârșește fapte bune, El îl va face să intre în Grădini (*Paradisul*) pe sub care curg pâraie și veșnic va fi el locuitor în ele. Și, cu adevărat, Allah a Hotărât înzestrare frumoasă (*Paradisul*) pentru el (*cel credincios*)!

12. Și Allah este Cel care a creat șapte Ceruri și tot atâtea Pământuri (*șapte*). Porunca Sa coboară între ele (*Ceruri și Pământuri*), pentru ca voi să știți că Allah este cu Putere peste toate și că Allah cuprinde toate lucrurile cu Știința (*Sa*).

66. Surat At-Tahrim (Interzicerea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. O, Profetule! De ce îți interzici tu (*pentru tine*) ceea ce Allah ți-a îngăduit, căutând mulțumirea soțiilor tale? Și Allah este *Ghafūr* (*Atoateiertător*), Rahīm (*Îndurător*).

2. Allah a Poruncit deja pentru voi (*o, musulmani*) dezlegarea jurămintelor voastre (*neîmplinite*) (*prin hrănirea a zece oameni sărmani sau îmbrăcarea lor, sau eliberarea unui sclav, iar dacă aceasta nu este posibil, atunci trebuie să postiți trei zile*). Și Allah este *Maula* pentru voi (*Stăpânul, Protectorul, Cel care stăpânește totul*) și El este *Al-'Alīm* (*Atoatecunoscătorul*), *Al-Hakīm* (*Cel Înțelept*).

3. Și (*aduceți-vă aminte*) când Profetul i-a încredințat uneia dintre soțiile sale (*Hafsah*) o taină, iar ea a povestit-o mai departe (*altei soții și anume Aishah*). Și Allah i-a vestit lui aceasta, (*apoi*), el (*Profetul*) a înștiințat-o (*pe Hafsah*) despre o parte (*din ceea ce ea i-a spus Aishei*) și a neglijat o altă parte (*a bunătății*). Și când el i-a spus ei (*Hafsei*), ea a spus: „Cine ți-a spus aceasta?” El i-a răspuns: „Mi-a spus Cel care este *Al-'Aliim* (*Atoatecunoscătorul, Omniscientul*), *Al-Khabīr* (*Atoateștiutorul*).”

4. Dacă voi două (*soțiile Profetului: 'Aishah și Hafsah*) vă veți întoarce, căindu-vă în fața lui Allah (*cu privire la ceea ce ați făcut și aceasta va fi cel mai bine pentru voi*), deoarece inimile voastre au fost astfel înclinate (*către ceva care nu este pe placul Profetului*); însă dacă vă veți susține una pe cealaltă împotriva lui (*Mohammed*), atunci cu adevărat Allah este *Maula* (*Domnul, Protectorul, Cel care Stăpânește totul*) pentru el, iar *Jibril* (*Gavril*) și dreptcredincioșii evlavioși; și, mai mult, și îngerii îi vor fi ajutoare.

5. Și dacă va divorța el (*Profetul*) de voi (*toate*), s-ar putea ca Allah să îi dea lui în locul vostru soții mai bune decât voi: musulmane (*care I se supun lui Allah*), credincioase (*în Allah și în Profetul Său*), ascultătoare devotate (*ale lui Allah*), care se întorc cu căință către Allah, care Îl adoră pe Allah cu sinceritate, care postesc (*sau care emigrează de dragul lui Allah*), căsătorite înainte sau fecioare.

6. O, voi, cei care credeți! Protejați-vă pe voi și familiile voastre (*prin ascultarea lui Allah*) de un Foc (*al Iadului*) al cărui combustibil sunt oamenii și pietrele și peste care sunt (*stabiliți*) îngeri aspri și severi (*a căror datorie este să îi chinuie pe locuitorii Focului Iadului*), care nu I se împotrivesc lui Allah în ceea ce le poruncește și care fac ceea ce li se poruncește.

7. (*În Viața de Apoi, li se va spune necredincioșilor, atunci când vor fi trimiși în Focul Iadului*): „O, voi, cei care nu ați crezut! Nu vă dezvinovați în Ziua aceasta! Cu adevărat, voi veți fi răsplătiți (*pedepsiți*) după cele pe care le-ați săvârșit!”

8. O, voi, cei care credeți! Întoarceți-vă la Allah cu căință sinceră! Poate că Domnul vostru vă va ierta păcatele voastre și vă va primi în Grădini (*Paradisul*) pe sub care curg pâraie, în Ziua în care Allah nu va lăsa să fie umiliți Profetul (*Mohammed*) și aceia care au crezut împreună cu el (*mai mult decât atât: Allah îi va onora pe Profet și pe cei care au crezut împreună cu el*). Lumina lor va grăbi înaintea lor și deasupra mâinilor lor drepte. Și vor spune ei: „Domnul nostru! Întregește Lumina noastră (*și nu o stinge până când nu vom trece peste Sirât – podul aflat peste Focul Iadului – în siguranță; ei vor spune aceasta deoarece au văzut că lumina ipocriților a fost stinsă*) și iartă-ne pe noi! Cu adevărat, Tu ești Cel care poate face toate lucrurile!”

9. O, Profetule! Luptă cu putere împotriva necredincioșilor și a ipocriților și fii aspru cu ei! Sălașul lor (*în Viața de Apoi*) va fi Iadul și cu adevărat rea este această destinație!

10. Allah le-a dat drept pildă pentru aceia care nu cred (*pentru a dovedi că legăturile familiale cu Profeții nu pot ajuta pe niciunul dintre cei care comit fapte rele*) pe soția lui Noe și pe soția lui Lot. Ele s-au aflat sub (*grija*) a doi dintre robii Noștri evlavioși (*sub stăpânirea lor*), însă ele i-au trădat pe ei (*pe soții lor, refuzând credința lor*). Astfel, ei (*Noe și Lot*) nu le-au putut fi de niciun ajutor (*soțiilor lor*) la Allah (*împotriva Pedepsei Lui*) și li s-a spus (*lor*): „Intrați în Foc împreună cu cei care intră!”

11. Și Allah a dat-o drept pildă pentru aceia care cred (*pentru a dovedi că legăturile de familie cu necredincioșii nu îi vor afecta pe cei care au făcut fapte bune*) pe soția lui Faraon, care a spus: „Domnul meu! Clădește-mi mie o casă lângă Tine în Paradis și salvează-mă pe mine de Faraon și de faptele sale și salvează-mă pe mine de oamenii nedreți (*politeiști, făcători de rău și necredincioși*)!”

12. Și (*Allah a oferit-o ca exemplu pentru dreptcredincioși*) pe Maryam (*Maria, mama lui Isus*), fiica lui 'Imran, care și-a păzit castitatea. Și am suflat Noi în ea (*prin mâneca de la cămașa sau îmbrăcămintea ei*) prin intermediul unui Rūh (*Gavril; Allah i-a Poruncit lui Gavril să sufle Duhul în interiorul hainei sale și*

astfel Isus a fost conceput) al Nostru. Și ea a crezut în Cuvintele Domnului ei și în Scripturile Sale și a fost ea dintre cei supuși (*lui Allah*) devotați.

67. Surat Al-Mulk (Stăpânirea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Binecuvântat este Acela în Mâna Căruia se află Stăpânirea (*Lui îi aparțin Împărăția, Porunca, Interzicerea și întreaga Putere*) și El este peste toate lucrurile *Qadīr* (*Cu Putere peste toate*),
2. Acela care a creat moartea și viața, ca să vă testeze pe voi, care dintre voi este cel mai bun într-o faptă. Și El este *Al-‘Azīz* (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), *Al-Ghafūr* (*Atoateiertătorul*),
3. Acela care a creat șapte Ceruri în straturi (*identice, așezate unele peste altele*), fără ca tu să vezi vreo greșală în creația Celui care este *Ar-Rahman* (*Cel Milostiv*). Apoi, întoarce-ți privirea încă odată (*către Cer*): „Oare vezi tu vreo crăpătură?”
4. Apoi întoarce-ți privirea de încă două ori (*una după alta*): privirea ta se va întoarce la tine umilită (*aflată în imposibilitatea de a găsi orice fel de greșală*) și vlăguită.
5. Și cu adevărat, Noi am împodobit Cerul cel mai de jos cu candelă (*stele*) și le-am făcut pe ele (*candelele*) pentru a fi pietre (*meteoriți în flăcări*) pentru lovirea *Șeitanilor* (*diavolilor*) (*cu scopul de a îi împiedica să tragă cu urechea*) și pentru ei Noi am pregătit pedeapsa Văpăii.
6. Și pentru aceia care nu cred în Domnul lor (*Allah*) este pedeapsa Iadului și cu adevărat aceasta este cea mai rea destinație.
7. Când ei vor fi aruncați în el, vor auzi dinăuntru (*îngrozitoarea, teribila*) inspirarea, în vreme ce el clocotește (*cu furie*).
8. El (*Focul Iadului*) aproape că plesnește de mânie (*pe care o simte față de necredincioși*). De fiecare dată când un nou grup este aruncat acolo, păzitorii săi îi întreabă: „Oare nu a venit la voi niciun prevenitor (*ca să vă avertizeze asupra acestei pedepse*)?”

9. Ei vor spune: „Ba da! Cu adevărat un prevenitor a venit la noi, însă noi ne-am dezmințit (*de el*) și i-am spus: «Allah nu a pogorât (*pe Pământ*) nimic (*nicio Revelație*); cu adevărat, voi nu sunteți decât în mare rătăcire!»”

10. Și ei vor spune: „Dacă măcar noi am fi ascultat sau chibzuit folosind logica (*ceea ce ni s-a spus*), noi nu am fi acum printre locuitorii Văpăii!”

11. Apoi, ei își vor mărturisi păcatele. Așadar, departe să fie locuitorii Văpăii (*de Iertarea lui Allah*)!

12. Cu adevărat, aceia care se tem de Domnul lor fără să-L vadă (*fac acte de adorare, supunându-I-se Lui fără ca măcar să Îl fi văzut, cred în pedeapsa pe care El a trimis-o celor care au comis fărâdelegi și se opresc de la ceea ce El le-a interzis, chiar și atunci când nu sunt văzuți de vreo persoană, adică ei nu Îl adoră pe Allah pentru a câștiga laude în această lume*), vor primi iertare (*de la Allah*) și o răsplată măreață (*Paradisul*).

13. Și (*chiar*) dacă spuneți în șoaptă vorba voastră sau o roștiți cu glas tare, cu adevărat, El este Atoatecunoscător a ceea ce se află în interiorul piepturilor (*oamenilor*)!

14. Oare El, care le-a creat, să nu Știe (*toate acțiunile creației Sale*)? Și El este Al-Latîf (*Cel Blând cu robii Săi*), Al-Khabîr (*Bineștiutor al tuturor lucrurilor*).

15. El este Cel care a făcut Pământul supus (*stabil*) pentru voi (*pentru ca voi să puteți merge, locui pe el sau să-l puteți lucra etc.*). Așadar, mergeți pe Căile Sale și mâncați din Înzestrarea Lui. Și la El va fi Învierea (*din morminte*).

16. Vă simțiți voi în siguranță (*o, voi, necredincioși din Mecca*) crezând că El, Cel care este deasupra Cerurilor (*Allah*), nu va face Pământul să se scufunde cu voi și apoi să se cutremure?!

17. Vă simțiți voi în siguranță, crezând că El, Cel care se află deasupra Cerurilor, nu va trimite asupra voastră o puternică vijelie cu pietre (*care vor fi aruncate în voi*)? Atunci veți ști cum (*cât de sever*) este Avertismentul Meu (*adică rezultatul acestuia*).

18. Și, cu adevărat, cei de dinaintea lor l-au tăgăduit (*Avertismentul Meu*) și cum (*cât de teribilă*) a fost apoi Dezmințirea Mea (*Pedeapsa*).

19. Oare nu văd ei păsările de deasupra lor întinzând și strângând aripile lor? Nimic nu le ține pe ele decât Cel care este Ar-Rahman (*Cel Milostiv*)! Cu adevărat, El este Atoatevăzător.

20. Cine este acela care poate fi pentru voi oștire (*apărători și protectori*), care să vă ajute pe voi (*după cum pretindeți*) fără (*permisiunea Celui care este*) Ar-Rahman (*Allah, Cel Milostiv*) (*dacă Allah Dorește să vă pedepsească*) (*de aceea, trebuie să vă întoarceți fețele doar spre Allah, Singurul care poate să vă ajute, și să vă întoarceți fețele de la protectorii cei mincinoși, care nu vă pot ajuta dacă Allah dorește să vă pedepsească*)? Însă, cu adevărat, necredincioșii nu sunt decât într-o amăgire învederată.

21. Sau cine este acela care poate oferi pentru voi (*mijloace de trai și provizii*) dacă El oprește Înzestrarea Sa? Însă nu! Ei (*necredincioșii*) continuă să fie cu mândrie și să fugă (*de Adevăr*).

22. Oare este acela care merge cu fața plecată (*fără a își ridica fața din pământ*) mai bine călăuzit sau acela care (*vede și*) merge cu capul ridicat pe un Drum Drept (*credița monoteistă islamică*)?

23. Spune: „El este Cel care v-a creat pe voi și v-a înzestrat pe voi cu auzul (*urechi pentru a auzi*), și văzul (*ochi pentru a vedea*), și inimile (*mințile, care înțeleg*)! Însă puține mulțumiri oferiți voi (*o, necredincioșilor*) (*Lui, pentru ceea ce El v-a dat*)!”

24. Spune: „El este Cel care v-a creat și care v-a răspândit pe Pământ și la El veți fi voi adunați (*în Viața de Apoi*)!”

25. Și ei (*necredincioșii*) spun: „Când va fi această promisiune (*Ziua Învierii*) îndeplinită, dacă voi (*o, musulmanilor*) spuneți adevărul?”

26. Spune (*o, Mohammed*): „Cu adevărat, cunoașterea (*momentului exact*) este numai la Allah, iar eu sunt numai un prevenitor limpede (*care vă anunță despre Pedepsă*)!”

27. Însă, atunci când ei (*necredincioșii*) o vor vedea apropiindu-se (*Pedeapsa din Ziua Învierii*), chipurile celor care nu au crezut se vor întuneca cu tristețe și durere și li se va spune (*lor*): „Aceasta (*îndeplinirea Promisiunii*) este ceea ce voi ați cerut (*atunci când i-ați provocat pe Profeții voștri, spunându-le: „Lăsați-ne să vedem care va fi pedeapsa noastră, dacă voi spuneți adevărul!”*).”

28. Spune (*o, Mohammed, necredincioșilor*): „Spuneți-mi! Dacă Allah ne va face să pierim pe mine și pe cei care sunt cu mine (*așa cum sperați voi*) sau va trimite Mila Sa asupra noastră – atunci cine îi va salva pe cei necredincioși de o pedeapsă dureroasă?”

29. Spune: „El este Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), în El credem și în El ne punem încrederea (*pentru toate acțiunile noastre*). Așadar, veți afla voi (*o, voi, necredincioșilor, atunci când veți vedea Pedeapsa lui Allah*) cine este în rătăcire învederată!”

30. Spune (*o, Mohammed, necredincioșilor*): „Spuneți-mi! Dacă (*toată*) apa voastră se va strecura în adânc (*în pământ și voi nu veți mai putea să ajungeți la ea*), cine vă va oferi apă (*de izvor*) curgătoare (*ce va fi vizibilă în fața ochilor voștri*)?!”

68. Surat Al-Qalam (Condeiu)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Nūn (*literă arabă*) [*aceste litere (nūn etc.) sunt unele dintre miracolele Coranului și nimeni în afară de Allah nu știe semnificația acestora*]. (Jur) Pe condei și pe ceea ce ei (*îngerii*) scriu (*în Cartea în care sunt înregistrate faptele omului*)!
2. Tu (*o, Mohammed*), prin Îndurarea (*Misiunea, Mesajul*) Domnului tău, nu ești nebun (*acesta este Răspunsul lui Allah pentru necredincioșii care spuneau că Profetul era nebun, din momentul în care a început să răspândească Mesajul lui Allah*)!
3. Și, cu adevărat, pentru tine (*o, Mohammed*) va fi o răsplată nesfârșită!
4. Și, cu adevărat, tu (*o, Mohammed*) ai un înalt caracter moral!
5. Și vei vedea tu și vor vedea și ei
6. Cine dintre voi este afectat de nebunie.
7. Cu adevărat, Domnul tău este Cel mai Bun Cunoscător al celui care s-a rătăcit de la Calea Sa și El este Cel mai Bun Cunoscător al celor care sunt bine călăuziți.
8. Așadar, (*o, Mohammed*), nu te supune celor care se dezminț (*de tine și de cuvintele pe care tu le spui*)!
9. Ei speră că tu vei fi blând cu ei (*în ceea ce privește religia datorită curtoaziei, aprobând câteva aspecte ale religiei lor*), astfel încât și ei să fie blânzi (*cu voi*).
10. Și tu (*o, Mohammed*) nu îi da ascultare celui care jură din obișnuință și care este demn de dispreț,
11. Un defăimător, care umblă cu bârfe (*despre anumite persoane către altele, sperând să rupă legăturile dintre ele*),

12. Care împiedică de la bine, este nelegiuit, păcătos,
13. Crud (*prin negarea Adevărului*) și, pe deasupra, și nelegitim (*copil nelegitim*),
14. Pentru că el are avere și copii (*el a devenit nedrept și a negat Adevărul cu aroganță*)!
15. Când versetele Noastre (*ale Coranului*) îi sunt recitate lui, el spune (*negându-le*): „Povești ale celor de demult!”
16. Noi îi vom face lui un semn pe nas (*un semn care va rămâne permanent, astfel încât să poată fi recunoscut de toți oamenii pentru faptele sale rele*) (*versetele de mai sus fac referire la Al-Walid ibn Al-Mughira, un inamic crud al Profetului*).
17. Cu adevărat, Noi i-am încercat pe ei (*pe politeiștii din Mecca*), așa cum i-am încercat și pe stăpânii grădinii, când au jurat (*au îndemnat*) să adune roadele din ea dimineața (*astfel încât ei să stăpânească fructele acesteia în mod exclusiv și să îi oprească pe cei săraci de la a se ospăta din ele, pe când tatăl lor, înainte de a muri, lăsase o parte din fructele ei pentru cei săraci*).
18. Fără a face nicio excepție (*fără a îi lăsa pe cei săraci să ia fructele pe care tatăl lor le promisese și fără a spune: «In shaa Allah – cu Voia lui Allah»*),
19. Apoi s-a abătut peste ea (*grădină*) un oaspete (*focul*) de la Domnul tău (*peste noapte, arzând-o*) în timp ce ei dormeau,
20. Așadar, (*grădina*), până dimineața a devenit neagră (*arsă*) ca o noapte întunecoasă (*complet distrusă*).
21. Apoi, ei s-au strigat unii pe alții pe când dimineața abia se iveau
22. (*Spunând*): „Plecați (*devreme*) la ogoarele voastre, cât este încă dimineață, dacă vreți să culegeți (*fructele*)!”
23. Și au mers ei (*repede*), în timp ce vorbeau în șoaptă,
24. Spunând: „Niciun *miskin* (*om sărac, nevoiaș*) nu va intra peste voi în ea (*grădină*) astăzi.”
25. Și ei au plecat dimineața cu intenție puternică (*și nedreaptă*) (*de a îi opri pe cei săraci să culeagă fructe din grădină*), gândindu-se că ei au această putere (*aveau încredere deplină în forța lor*).
26. Însă, când au văzut-o (*grădina*), au spus ei: „Cu adevărat, noi ne-am rătăcit (*ne-am rătăcit pe drumul nostru și ne aflăm într-o altă grădină*).”

27. (Apoi, când au înțeles că nu au greșit și că se află în propria grădină, au spus:) „Însă nu! Cu adevărat, noi suntem lipsiți (de roadele noastre, din cauza intențiilor noastre rele).”

28. (Apoi) Cel mai drept dintre ei a spus: „Nu v-am spus eu: «De ce nu Îl preamăriți voi (pe Allah, să vă aflați departe de oricăr intenție rea și să Îi mulțumiți Lui pentru ceea ce v-a dat, să căutați Iertarea Sa și să spuneți „In shaa Allah – cu Voia lui Allah.”, făcând totul după Voia lui Allah?! Atunci, nimic din toate acestea nu s-ar fi întâmplat.)?»”

29. Ei au spus (căindu-se): „Mărire Domnului nostru (tot ceea ce ni s-a întâmplat ni se cuvine)! Cu adevărat, noi am fost nedrepti, făcători de rău (neascultători față de Allah)!”

30. Apoi, ei s-au întors unul împotriva celuilalt, învinuindu-se.

31. Ei au spus: „Vai de noi! Cu adevărat, noi am fost nelegiuți (împiedicând oamenii săraci să ia din fructe și neascultându-L pe Allah)! ”

32. Sperăm Domnul nostru ne va da în schimb una (o grădină) mai bună decât ea (după ce ne-am recunoscut păcatele și ne-am căit). Cu adevărat, noi ne întoarcem către Domnul nostru (sperând că ne va ierta păcatele și că ne va oferi răsplată în Viața de Apoi)! ”

33. Aceasta este pedeapsa (din această viață pentru oamenii care nu Îl ascultă pe Allah și care nu le oferă și partea cuvenită săracilor din roadele și averile cu care Allah i-a binecuvântat pe ei), însă, cu adevărat, pedeapsa din Viața de Apoi va fi și mai mare (mai înspăimântătoare)! Dacă ei ar ști (s-ar opri de la tot ceea ce ar putea conduce la aceasta)! ”

34. Cu adevărat, pentru cei evlavioși vor fi Grădinile plăcerii (Paradisul) la Domnul lor.

35. Oare (este posibil aceasta) Noi ar trebui să îi tratăm pe musulmani (credincioși în Islamul monoteist, cei care fac fapte bune) la fel ca pe cei păcătoși (politeiștii și necredincioșii)?!

36. Ce este cu voi? Cum judecați voi (cu o astfel de judecată nedreaptă, punându-i pe același nivel pe cei credincioși cu cei necredincioși)?

37. Sau aveți voi o Carte (Divină) din care învățați (astfel încât să puteți spune că cei evlavioși sunt asemeni celor necredincioși)

38. (Și învățați) Că veți avea tot ceea ce doriți?

39. Sau aveți de la Noi jurăminte până în Ziua Învierii, ca vă vom da ceea ce hotărâți?

40. *(O, Profetule)* Întreabă-i pe ei *(pe idolatri)* care dintre ei este pentru aceasta chezaș *(pentru ceea ce voi afirmați)*?

41. Sau au ei parteneri *(zei falși, care să fie chezași împreună cu ei)*? Lăsați-i pe ei să-i aducă pe „partenerii” lor, dacă ei sunt într-o adevăr?!

42. *(Amintiți-vă)* Ziua *(Învierii)* când *saaq-ul (de la Allah) (care nu este asemeni niciunui alt lucru)* le va fi descoperit și ei vor fi chemați la prosternare *(în fața lui Allah)*, însă ei *(ipocriții și cei care se roagă sau fac lucruri bune doar pentru a primi laude lumești)* nu vor putea face aceasta *(pentru că vor avea spatele drept – o singură bucată – și nu vor putea să se prosterneze)*.

43. Ochii lor vor fi plecați și îi va acoperi umilința, pentru că ei au fost chemați *(la rugăciunea în congregație din moschee în timpul vieții lumești)* să se prosterneze *(să ofere rugăciuni, să Îl adore pe Allah)*, pe când ei erau sănătoși *(dar ei nu au făcut aceasta)*.

44. Așadar *(o, Mohammed)* lasă-Mă pe Mine *(să am grijă)* Singur cu oricine tăgăduiește această Cuvântare *(Coranul)*. Noi *(să le oferim averi mai mari și copii în această lume)* îi vom aduce treptat la pedeapsă de unde ei nici nu știu *(căci aceste bunuri sunt cauza distrugerii lor)*.

45. Și Eu le voi da lor o amânare *(le voi mări durata de viață, astfel încât păcatele lor să crească)*. Cu adevărat, Planul Meu este solid!

46. Sau le ceri tu *(o, Mohammed)* o răsplată *(în această viață lumească) (pentru a răspândi Mesajul lui Allah)*, astfel încât ei să fie împovărați de datorii *(sau ei refuză să vadă Adevărul temându-se că vor fi obligați să plătească pentru aceasta? Nu, aceasta nu este adevărat, din moment ce tu nu ceri o răsplată de la ei, ci îți aștepti răsplata doar de la Allah)*?

47. Sau știu ei *(au știința)* Necunoscutul și de aceea scriu ei *(în funcție de aceasta, de ceea ce ei pretind că sunt mai presus de cei evlavioși)*?

48. Așadar așteaptă cu răbdare Hotărârea Domnului tău *(prin care le prelungește lor viața aceasta lumească, oferindu-le o amânare – doar pentru scurt timp – după care victoria va fi a ta)* și nu fi ca tovarășul peștelui *(Iona, cel care nu a avut răbdare și care a plecat din orașul său fără a avea permisiunea lui Allah, dezamăgit și depășit de situație, pentru că oamenii nu au vrut să accepte Mesajul său)*, care ne-a chemat *(pe Noi) (semnificând că Ni s-a adresat Nouă, cerând o pedeapsă rapidă pentru oamenii din comunitatea sa)* atunci când era plin de mânie *(pe oamenii din comunitatea sa)*.

49. Dacă nu l-ar fi ajuns pe el Îndurarea (*Mila*) de la Domnul lui, ar fi fost el aruncat (*din stomacul peștelui*) pe țărmul gol, în timp ce el ar fi fost învinuit (*pentru că a plecat fără a asculta de Domnul său, însă Allah a acceptat căința sa și i-a oferit mijloacele necesare prin înșănătoșirea sa*).

50. Apoi Domnul său l-a ales pe el (*ridicându-l într-un rang înalt și întorcându-l la misiunea sa*) și l-a așezat pe el printre cei evlavioși.

51. Și, cu adevărat, aceia care nu cred aproape că te doboară cu privirile lor (*pline de ură*) atunci când ei aud *dhikr* (*Aducerea-Aminte, Coranul*) și spun ei: „Cu adevărat, el (*Mohammed*) este nebun!”

52. Însă el (*Coranul*) nu este decât o Aducere-Aminte pentru toate lumile.

69. Surat Al-Haqqah (Inevitabilul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Pe Inevitabil (*Ziua Învierii, atunci când va avea loc pedepsirea celor necredincioși, care, în timpul vieții lumești, nu se așteptau la aceasta*)!

2. Ce este Inevitabilul (*cum va fi Ziua Învierii, care vor fi împrejurările sale*)?

3. Și cum vei ști (*o, Profetule*) ce este Inevitabilul (*adică nu îți poți imagina spaima teribilă care va fi în acea Zi*)?

4. (*Neamul lui*) Thamud (*neamul Profetului Salih*) și ‘Ad (*neamul Profetului Hud*) au negat Al-Qari‘ah (*Ziua cea măreață a Judecății*).

5. În ceea ce îi privește pe Thamud, aceștia au fost nimiciți de un strigăt îngrozitor.

6. Și în ceea ce îi privește pe ‘Ad, ei au fost nimiciți de un vânt rece, aprig, cu un vuiet puternic,

7. Pe care (*Allah*) l-a trimis asupra lor timp de șapte nopți și opt zile, una după alta, încât tu îi puteai vedea pe oameni căzând ca trăzniți (*morți*), ca și cum ar fi fost niște trunchiuri goale de curmali.

8. Oare mai vezi tu vreun suflet dintre ei care a rămas (*fără a fi nimicit*)?

9. Și Fir'aun (*Faraonul*), și cei de dinaintea de el, și cetățile răsturnate (*cetățile neamului Profetului Lot*) au făcut păcate
10. Și ei nu i s-au supus Mesagerului Domnului lor, de aceea, El i-a apucat cu putere (*El a Trimis asupra lor o pedeapsă puternică*).
11. Cu adevărat, când apele (*din timpul potopului lui Noe*) s-au revărsat (*peste toate lucrurile*), v-am dus pe voi (*oameni*) pe corabie (*arca lui Noe*),
12. Așadar Noi am făcut aceasta (*episodul salvării credincioșilor și al înecului necredincioșilor*) un avertisment pentru voi, pentru a fi reținut de urechile care îl vor înțelege și îl vor ține minte (*pentru generațiile viitoare, prin intermediul poveștilor*).
13. Apoi, când se va sufla (*de către Înger*) în Corn (*Trâmbiță*) cu o singură suflare (*prima, care va arăta începutul sfârșitului lumii*),
14. Și Pământul și munții vor fi ridicați (*mutați din locurile lor*) și nimiciți dintr-o singură lovitură,
15. Apoi, în acea Zi, se va produce (*mărețul*) Evenimentul (*Învierea*),
16. Și Cerul se va despica, căci în acea Zi, el (*Cerul*) va fi firav (*slab, instabil și sfâșiat*),
17. Și îngerii vor fi la marginile sale și opt (*îngeri*) deasupra lor (*a tuturor îngerilor*) vor purta Tronul Domnului vostru în acea Zi.
18. În acea Zi veți fi voi (*o, oameni*) aduși pentru Judecată (*în fața Domnului vostru*) și nicio taină nu va fi ascunsă.
19. Apoi, în ceea ce îl privește pe cel căruia îi va fi dată Cartea (*în care sunt înregistrate faptele sale*) în mâna sa dreaptă, el va spune (*fericit*): „Țineți! Citiți Cartea mea!
20. Cu adevărat, eu am fost sigur (*în timpul vieții mele lumești*) că mi se va da (*în Ziua Judecății*) socoteala mea (*îmi voi primi răsplata*)!”
21. Astfel, el va avea parte de o viață plăcută,
22. Într-o Grădină înaltă,
23. În care fructele pe ramuri vor fi atârinate și aproape (*la îndemâna lor*).

24. *(Li se va spune lor:)* „Mâncați și beți în tihnă *(fără a vă fi teamă că hrana vă va răni și fără a trebui să urinați sau să defecați apoi)* pentru ceea ce *(binele)* ați făcut înainte, în zilele trecute *(în timpul vieții lumești)*!”
25. Însă, în ceea ce îl privește pe cel căruia i se va da Cartea în mâna stângă, el va spune *(cu regret)*: „Îmi doresc să nu mi se fi dat Cartea!
26. Și să nu fi știut niciodată care este socoteala mea!
27. Mai bine ea *(moartea mea)* ar fi fost sfârșitul meu *(îmi doresc să nu fi fost reînviat)*!”
28. Averea mea nu mi-a fost de niciun folos *(nici nu m-a protejat în vreun fel de Pedepsa lui Allah)*!
29. Puterea mea *(și argumentele prin care m-am apărat)* m-a părăsit!”
30. *(Îngerilor păzitori ai Focului Iadului li se va spune:)* „Luați-l și legați-l *(cu mâinile de gât)*,
31. Apoi aruncați-l în Văpaia Focului Iadului să ardă în ea!
32. Apoi legați-l cu un lanț a cărui lungime este de șaptezeci de coți!”
33. Cu adevărat, el nu a crezut în Allah, Cel Măreț,
34. Și nu a îndemnat *(oamenii, în timpul vieții sale lumești)* la hrănirea celor săraci.
35. Așadar, nu este niciun prieten pentru el în această Zi *(care să îl protejeze de Pedepsă)*.
36. Și nicio mâncare în afară de puroiul de la răni *(de la pieile locuitorilor Focului Iadului)*,
37. Pe care nimeni nu îl mănâncă cu excepția păcătoșilor *(care persistă în necredința lor)*.
38. Așadar, jur pe tot ceea ce vedeți
39. Și pe ceea ce nu vedeți *(Necunoscutul)*,
40. Că el este cu adevărat cuvântul unui Mesager nobil *(Coranul cel Sfânt este Cuvântul lui Allah, recitat de Mesagerul Său nobil, Mohammed)*
41. Și nu este cuvântul unui poet: însă puțin crezi tu.

42. Și nici nu este cuvântul unui ghicitor: puțin vă amintiți voi *(vă gândiți și vă amintiți diferența dintre cuvintele unui ghicitor și cuvintele Profetului)*
43. *(Aceasta este)* Revelația trimisă jos *(pe Pământ)* de Stăpânul lumilor *(oamenilor, al djinnilor și a tot ceea ce există)!*
44. Și dacă el *(Mohammed)* Ne-ar fi atribuit în mod fals *(chiar și)* câteva vorbe,
45. Cu siguranță l-am fi apucat noi *(ca răzbunare)* cu putere
46. Și apoi cu siguranță i-am fi tăiat Noi artera inimii *(aorta, aducându-i moartea imediată)*
47. Și nimeni nu Ne-ar fi putut împiedica *(să aplicăm Pedepsa Noastră)* de la ea!
48. Și, cu adevărat, acesta *(Coranul)* este o Aducere-Aminte *(îndemnare)* pentru cei evlavioși
49. Și, cu adevărat, știm că sunt unii dintre voi care îl tăgăduiesc *(Coranul, în ciuda clarității semnelor sale)*.
50. Și cu adevărat el *(acest Coran)* va fi o întristare pentru necredincioși *(pentru pierderea Paradisului în Ziua Învierii)*.
51. Și, cu adevărat, el *(acest Coran)* este Adevărul absolut cu siguranță.
52. Așadar, slăvește *(și preamărește)* Numele Domnului Tău, Al- 'Aẓīm *(Cel Măreț)!*

70. Surat Al- Ma'ârij (Drumurile înălțării)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Cel Milostiv)*, Ar-Rahīm *(Cel Îndurător)*

1. Un suplicant *(necredincios)* I-a cerut *(lui Allah)* o pedeapsă *(care să cadă asupra sa și asupra oamenilor săi, ca o provocare pentru Mohammed) (o pedeapsă)* care este cu siguranță pe cale să cadă
2. Asupra celor necredincioși *(va cădea)* și nimeni *(și nimic)* nu o poate preveni,
3. De la Allah, Stăpânul Drumurilor Înălțării *(sunt drumurile pe care îngerii coboară din Cer și urcă de pe Pământ)*.

4. Îngerii și Duhul (*Gavrîl*) se vor înălța la El într-o Zi a cărei durată este cât cincizeci de mii de ani.

5. Deci fii cu răbdare (*o, Mohammed, batjocora în goana lor spre Pedepsă*), cu bună răbdare (*adică fără a fi dezamăgit și fără a te plânge altcuiva decât lui Allah*)!

6. Cu adevărat, ei o văd (*pedeapsa*) departe (*ei crezând că niciodată nu va cădea*),

7. Însă Noi o vedem aproape (*cu siguranță se va întâmpla curând*).

8. În Ziua aceea Cerul va fi precum uleiul murdar,

9. Iar munții vor fi asemenea lânii colorate scărmanate,

10. Și nu-l va mai întreba prieten pe prieten (*despre starea sa, pentru că va fi preocupat numai de el însuși*),

11. Ei îi văd pe ei (*adică fiecare-și va vedea prietenul, fratele, tatăl, copiii și familia, însă nici nu își vor vorbi și nici nu vor cere ajutorul unul de la celălalt, din moment ce nimeni nu îl poate ajuta pe celălalt*). Nelegiuitul (*păcătosul, necredinciosul*) va vrea să-și răscumpere pedeapsa din Ziua de Apoi cu copiii săi,

12. Cu soția sa și cu fratele său,

13. Și cu neamul său care l-a adăpostit,

14. Și cu toți cei care se află pe Pământ, astfel încât să se poată salva.

15. Însă nu (*aceasta nu este așa cum dorești tu, o, necredinciosule*)! Cu adevărat, acesta va fi Focul aprins (*Iadul*),

16. Ce-i va smulge cu violență (*arzând complet*) pielea de pe cap, corp și membre!

17. Chemându-l pe cel care a întors spatele (*de la credință*) și s-a îndepărtat (*de la supunerea față de Allah și de Mesagerul Său*) [*adică Iadul va chema: „O, mushrik (o, politeistule, necredinciosule în Unicitatea lui Allah)! O, kafir (o, cel care nu crede în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Mesagerii Săi, în Ziua Învierii și în Predestinare Divină)!”*]

18. Și a adunat (*avere*) și a teaurizat-o (*pentru a o păstra, fără a oferi caritatea anuală obligatorie*).

19. Cu adevărat, omul a fost creat foarte nerăbdător (*neliniștit și avar*),

20. Când răul (*el are parte de ceva rău sau de sărăcie*) îl atinge, el este irascibil (*nemulțumit, nerăbdător, speriat*),

21. Iar când binele îl atinge, el este zgârcit (*ascunde averea sa și nu face milostenie din ea*),

22. Cu excepția celor care se dedică rugăciunii,

23. Care sunt stăruitori în rugăciunea lor,

24. Și a celor în a căror avere este un drept hotărât (*adică este stabilită o cotă pentru caritatea anuală obligatorie – Zakāh*)

25. Pentru cerșetor și pentru cel lipsit (*cel care și-a pierdut averea sau este sărac și-i este rușine să ceară*),

26. Și a celor care cred în Ziua Recompensei (*Ziua Judecării*),

27. Și a celor care se tem de Pedepsa Domnului lor,

28. Căci, cu adevărat, Pedepsa Domnului lor este cea în fața căreia nimeni nu se află în siguranță!

29. Și aceia care își păstrează castitatea (*adică părțile private de la actele sexuale ilicite*)

30. Mai puțin de soțiile lor sau de cele pe care le stăpânesc mâinile lor drepte (*sclavele*), căci pentru aceasta ei nu vor fi muștrați.

31. Însă, cei care caută mai mult decât aceasta sunt păcătoși nelegiuți (*asupritori, care au încălcat Poruncile lui Allah*),

32. Și aceia care păzesc ceea ce li se încredințează, precum și legămintele lor,

33. Și aceia care sunt dreți în mărturiile lor (*fără să mintă, să ascundă adevărul sau să-l deformeze*),

34. Și aceia care împlinesc rugăciunea lor (*se roagă în mod regulat și la timpul potrivit*),

35. Aceia vor locui, onorați, în Grădini (*Paradis*).

36. Dar ce se întâmplă cu aceia care nu cred, de se grăbesc să te asculte (*o, Mohammed*) (*întinzându-și gâtul lor spre tine, privindu-te atent să te audă, nu pentru a obține un beneficiu, ci intenționând să te nege și să-și bată joc de tine*),

37. *(Stând)* în grupuri în dreapta și în stânga *(ta, o, Mohammed)* *(vorbind și minunându-se)*?

38. Oare speră fiecare om dintre ei să intre în Paradisul plăcerii?

39. Însă nu, aceasta nu este așa! Cu adevărat, Noi i-am creat pe ei din ceea ce știu! *(un lichid fără valoare; prin urmare, cum pot ei nădăjdui să intre în Paradis fără Voința Creatorului lor?!)*

40. Jur pe Domnul Răsăriturilor și al Apusurilor *(toate cele trei sute șaiszeci și cinci de puncte al Răsăritului și Apusului de la Est la Vest)*, că Noi, cu siguranță, suntem în stare

41. *(Noi suntem în stare)* Să-i înlocuim cu *(alții)* unii mai buni decât ei și nu putem fi întrecuți de nimeni *(dacă Noi vrem să facem acest lucru, nimeni nu ne poate opri)*!

42. Deci, lasă-i să se afunde în discuții zadarnice și să se joace *(în viața lumească)*, până ce vor întâlni Ziua lor, ce le-a fost promisă.

43. Ziua în care ei vor ieși din morminte în grabă, la fel cum *(în viața lumească)* ei s-au avântat într-o cursă pentru un idol *(ca și în trecut, atunci când de fiecare dată când a fost creat un nou idol, ei s-au grăbit spre el, să fie printre primii care i se închină lui)*.

44. Cu ochii plecați de frică și umilință, rușinea acoperindu-i *(complet)*! Aceasta este Ziua care le-a fost promisă!

71. Surat Nūh (Noe)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Cel Milostiv)*, Ar-Rahīm *(Cel Îndurător)*

1. Cu adevărat, Noi l-am trimis pe Noe la neamul său *(spunându-i)*: „Avertizează-l pe neamul tău, înainte de a se abate asupra lui o pedeapsă dureroasă!”

2. El a spus: „O, neam al meu! Cu adevărat, eu sunt pentru voi un prevenitor *(care vă avertizează)* limpede,

3. Ca să Îl adorați pe Allah (*Cel fără parteneri*), să fiți cu frică de El (*adică de Pedepsa Lui și să Îi fiți supuși Lui*) și dați-mi ascultare,

4. (*Și atunci*) El (*Allah*) vă va ierta din păcatele voastre și vă va da vouă răgaz până la un termen hotărât (*moartea voastră*). Cu adevărat, atunci când termenul hotărât de Allah va sosi (*adică moartea*), el nu va mai putea fi amânat, numai dacă voi ați ști (*atunci v-ați grăbi spre credință și supunere*)!”

5. El a spus: „O, Domnul meu! Cu adevărat eu l-am chemat pe neamul meu noaptea și ziua (*adică pe ascuns și deschis, pentru ca ei să accepte doctrina monoteismului Islamic*),

6. Însă chemarea mea nu a făcut decât să le sporească lor fuga (*de Adevăr*).

7. Și, cu adevărat, de câte ori i-am chemat (*să creadă în Tine, astfel credința lor putând fi un motiv*) ca Tu să-I poți ierta, ei și-au vârât degetele în urechi, s-au înfășurat în veșmintele lor și au stăruit (*în refuzul lor*) și au crescut în mândrie;

8. Apoi, cu adevărat, i-am chemat deschis (*cu glas tare*).

9. Apoi, cu adevărat, le-am vestit lor (*uneori*) în public (*cu glas tare*) și (*alteori*) le-am vorbit lor în taină (*în secret*).

10. Și le-am spus (*lor*): «Rugați-vă de iertare Domnului vostru, căci, cu adevărate, El este Iertător,

11. El vă trimite ploaie din abundență,

12. Și vă dă vouă averi și copii și vă dăruiește vouă grădini și vă dăruiește vouă pâraie!

13. Ce se întâmplă cu voi? Cum de nu vă temeți de Măreția lui Allah (*și de Puterea Sa*)!

14. După ce El v-a creat pe voi în (*diferite*) faze (*adică prima dată nutfah, apoi 'alaqah, iar mai apoi mudghah*).

15. Nu vedeți voi cum a creat Allah șapte Ceruri în straturi identice, unul peste altul?

16. Și a făcut Luna o lumină (*reflectată*) acolo și a făcut Soarele (*să ardă*) ca o candelă (*sursă de lumină și de căldură*)?

17. Și Allah v-a făcut pe voi (*primul vostru strămoș – Adam*) din pământ (*din praful pământului*),

18. Apoi vă va aduce pe voi înapoi *(în pământ)* și El vă va face să ieșiți *(din nou, în Ziua Învierii)*.

19. Și Allah v-a făcut vouă Pământul o întindere largă, ca un covor *(pentru voi, să vă stabiliți acolo)*,

20. Pentru ca voi să puteți umbla pe el, pe cărări largi *(întrucât, dacă Allah nu ar fi făcut Pământul o întindere largă, voi nu ați fi putut construi nici drumuri, nici case stabile și nici nu ați fi putut voi să cultivați pământul)!»*

21. Noe a spus: „Domnul meu! Ei *(oamenii din neamul meu)* nu mi s-au supus mie și îl urmează pe acela *(care-i conduce spre greșeli)* ale cărui averi și copii nu-i aduc spor decât în pierdere *(adică iluzie în viața lumească și pedeapsă în Viața de Apoi)!”*

22. Și ei *(cei care-i conduc spre greșeli)* au plănuit un complot puternic,

23. Și au spus ei *(oamenilor)*: „Să nu-i părăsiți niciodată pe zeii voștri! Să nu-i părăsiți pe Wadd, nici pe Suwa‘, nici pe Yaguth, nici pe Ya‘uq, nici pe Nasr *(Acestea au fost numele idolilor la care ei obișnuiau să se închine în loc de Allah, iar ele provin de la oameni drepti, cărora, după ce au murit, neamul lor le-au făurit imagini în statuete, pentru a încuraja oamenii la supunerea față de Allah, însă, cu timpul oamenii au început să se închine la aceste statuete)!”*

24. Și într-adevăr ei i-au condus pe mulți în rătăcire. Și *(o, Allah)*: „Nu le spori celor nedrepti *(necredincioșilor, politeiștilor și făcătorilor de rău)* decât rătăcirea!”

25. Din cauza păcatelor lor ei au fost înecați și vor fi duși să intre în Foc. Și nu au găsit pe nimeni să-i ajute în locul lui Allah!

26. Și Noe a spus: „Domnul meu! Nu îl lăsa pe niciunul dintre necredincioși în viață pe Pământ *(să rățăcească)*,

27. Căci dacă-i vei lăsa, ei îi vor duce în rătăcire pe robii Tăi și nu vor zămisli decât necredincioșii nelegiuți!

28. Domnul meu! Iartă-mă pe mine și pe părinții mei și pe cel care intră în casa mea fiind credincios, și pe toți credincioșii și pe toate credincioasele. Și nu le spori oamenilor nedrepti decât distrugerea!”

72. Surat Ad-Djinn (Djinn-ul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Spune (*o, Mohammed*): „Mi-a fost revelat mie că o ceată de *djinni* (*numărând între trei și zece djinni*) au ascultat (*acest Coran*). Ei au spus: „Cu adevărat, noi am auzit un Coran minunat (*adică recitarea lui*),

2. Care călăuzește pe Calea cea Dreaptă și noi credem în acesta și nu-I vom face Domnului nostru (*Allah*) niciun asociat (*în adorare*)!

3. Și El – înalță-se Slava Domnului nostru! – nu și-a luat nici soție, nici fiu.

4. Și cel mai nesocotit dintre noi (*adică Șeitan sau politeiștii dintre djinni*) a rostit împotriva lui Allah ceea ce a fost o mare minciună (*că Allah are soție și fiu*).

5. Și cu adevărat, Noi am crezut că nici oamenii, nici djinnii nu vor rosti minciuni împotriva lui Allah.

6. Însă, cu adevărat, au fost bărbați dintre oameni care au căutat adăpost la bărbați dintre djinni, dar ei (*djinnii*) le-au sporit lor (*oamenilor*) nelegiuirea (*păcatul și persistența în minciună*) (*aici apare o amintire puternică pentru oricine caută ajutor la magicieni și vrăjitori, sau caută adăpost la altcineva în afară de Allah, Care este fără parteneri*).

7. Și ei (*necredincioșii dintre oameni*) au crezut așa cum ați crezut și voi (*o, djinni*) că Allah nu va învia pe nimeni.

8. Și noi am căutat să ajungem la Cer, dar l-am găsit plin de păzitori strașnici și bolizi (*focuri strălucitoare*)

9. Și, cu adevărat, noi obișnuiam să stăm (*înainte de Misiunea lui Mohammed*) acolo în niște locuri (*în Cer*) pentru a (*fura*) auzi (*de la îngeri, ca apoi să transmitem la ghicitori ceea ce am auzit*), însă cine (*încearcă*) să asculte acum va găsi un bolid (*foc strălucitor*) care-l urmează (*îl urmărește stând la pândă pentru a-l arde*).

10. Și noi nu știm (*așadar*) dacă se voiește rău celor de pe Pământ sau dacă Domul lor voiește pentru ei Calea cea Dreaptă (*deoarece descurajarea de la ascultare prin bolizi și îngeri nu poate avea loc decât dacă există o pedeapsă mare de la Allah, care va cădea asupra oamenilor sau de la un Mesager care vine cu îndrumare și revelație pentru oameni*).

11. Printre noi se află unii drepti și alții nedreți; noi am fost împărțiți în diferite secte religioase (*adică noi am fost cete care am urmat diferite secte religioase*).

12. Iar noi considerăm (*adică noi credem, devenind un lucru cert pentru noi*) că nici nu putem scăpa de Voința lui Allah pe Pământ (*dacă El vrea să ne pedepsească*) și nici nu putem scăpa de El fugind (*dacă El vrea să stăm în Fața Sa și să ne pedepsească*).

13. Și, cu adevărat, când am auzit noi Călăuzirea (*acest Coran*), am crezut în ea, și oricine crede în Domnul său nu ar trebui să se teamă nici de împuținare (*în răsplata pentru faptele bune*), nici de nedreptate (*pedepse mărite pentru păcatele sale*).

14. Și unii dintre noi sunt musulmani (*supuși Voinței lui Allah*), iar unii dintre noi sunt nedreți (*au deviat de la Calea cea Dreaptă*).” Și aceia care au îmbrățișat islamul (*au devenit musulmani, supunându-I-se lui Allah*) aceia au ales Calea cea Dreaptă.”

15. Cât despre cei nedreți (*necredincioșii care au deviat de la Calea cea Dreaptă*), ei sunt vreascuri de foc pentru Iad,

16. Iar dacă ei (*necredincioșii dintre oameni și djinni*) vor urma Calea cea Dreaptă (*adică islamul*), Noi cu siguranță le vom dăruia apă (*ploaie*) din belșug (*adică mai multă bogăție*),

17. Pentru ca să-i încercăm astfel (*prin bogăție, dacă ei Îi vor mulțumi lui Allah pentru ceea ce El le oferă*). Și cel ce se întoarce de la pomenirea Domnului său (*Coranul cel Glorios – nu pune în practică Legile și Poruncile Sale*), pe acela îl va îndrepta El către o pedeapsă aspră (*Iadul*).

18. Și moscheile sunt pentru Allah (*Cel fără parteneri*), deci nu invocați pe nimeni împreună cu Allah!

19. Și atunci când robul lui Allah (*Mohammed*) a început să-L invoce (*sau s-a ridicat invocându-L*) pe El (*pe Allah, în rugăciune*), ei (*djinnii*) s-au adunat în jurul lui (*lipindu-se unul de altul, apropiindu-se atât de mult încât aproape că au căzut peste el*) (*cu scopul de a asculta recitarea Profetului*).

20. Spune (*o, Mohammed*): „Cu adevărat, Îl invoc numai pe Domnul meu (*Allah, Cel fără parteneri*) și nu-I fac Lui niciun asociat!”

21. Spune (*o, Mohammed*): „Nu stă în puterea mea să vă fac vreun rău (*nici să previn orice rău pe care Allah vi l-a prescris*), nici să vă călăuzesc pe Calea cea Dreaptă!”

22. Spune (*o, Mohammed*): „Nimeni nu mă poate proteja de Pedeapsa lui Allah (*dacă ar fi să nu mă supun Lui*) și nici nu pot găsi adăpost decât la El!

23. Însă (*am pentru voi*) doar transmiterea (*Adevărului*) de la Allah (*adică să vă transmit ceea ce Allah mi-a Poruncit*) și Mesajele Sale (*ale monoteismului islamic*), iar oricine nu li se supune lui Allah și Mesagerului Său, cu adevărat, el va avea parte de Focul Iadului, unde va locui pe vecie.

24. Până când vor vedea ceea ce li s-a promis (*în Ziua Judecății*), atunci ei vor ști ale cui ajutoare sunt mai slabe (*necredincioșii care nu au ajutoare sau credincioșii al căror ajutor este Allah?*) și cine sunt mai puțini la număr (*adică necredincioșii care sunt doar câțiva sau îngerii, soldații lui Allah? Deci cine va fi în acea Zi în număr mai mare?*) .”

25. Spune (*o, Mohammed*): „Eu nu știu dacă (*pedeapsa*) care vi s-a promis este aproape sau dacă Domnul meu va hotărî un termen îndepărtat

26. (*Numai El este*) Atoateștiutor a ceea ce este *Ghaib* (*Necunoscut*) și El nu descoperă nimănui taina (*Ghaib*) Sa,

27. Afară de acela (*dintre oameni*) pe care El (*Allah*) îl Alege ca mesager (*El îl informează cu privire la Necunoscut, după Voința Sa*) și face să meargă înaintea și în urma lui (*pentru a-l proteja pe el și Mesajul de djinni, să nu poată fura din el, ca mai apoi să îl transmită vrăjitorilor*) păzitori (*îngerii*),

28. Pentru ca el (*Mesagerul lui Allah*) să știe că ei (*mesagerii dinaintea lui*) într-adevăr au transmis (*sincer, la fel ca el*) Mesajul Domnului lor (*și că el este păzit, așa cum au fost și ceilalți păziți de îngerii lui Allah*). Și El (*Allah*) cuprinde (*cu Știința Sa*) tot ceea ce au (*de la reguli și legi, etc. la cele văzute sau nevăzute*), și El (*Allah*) socotește (*știe*) numărul tuturor lucrurilor (*nu există secret în fața lui Allah*)!”

73. Surat Al-Muzzammil (Cel învăluit)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. O, tu (*Profetule*), cel învăluit în veșminte (*în hainele tale*).
2. Ridică-te (*pentru rugăciune*) toată noaptea, afară de puțin (*timp*).
3. Jumătate din ea sau mai puțin de atât (*astfel încât să fie o treime din noapte*),

4. Sau puțin mai mult (*decât jumătate, astfel să fie două treimi din noapte*) (*Profetul având aceste opțiuni*). Și recită Coranul (*cu glas*) târăganat, plăcut, cu claritate și cu ritm susținut.

5. Cu adevărat, Noi îți pogorâm ție un Cuvânt greu (*Sfântul Coran, care conține instrucțiuni, legi, porunci și interziceri*).

6. Cu adevărat, trezirea în timpul nopții (*a celui care doarme, pentru rugăciunea de noapte [Tahajud]*) are cea mai puternică influență asupra inimii și este cea mai potrivită pentru recitare (*a Coranului cel Sfânt, în maniera cea mai limpede, deoarece noaptea inima este liberă de interesele materiale ale zilei așa cum este munca etc.*)

7. Cu adevărat, în timpul zilei tu ai de lucru îndelung (*transmiterea Mesajului lui Allah și problemele zilnice, astfel, respectând rugăciunea de noapte, dedicându-ți inima lui Allah*).

8. Și pomeneste Numele Domnului tău și fii în totalitate devotat Lui în adorare (*din toată inima, excluzând gândurile lumești din inimă și minte în timpul adorării*)!

9. (*El este*) Domnul Răsăritului și al Apusului! Nu există altă Divinitate în afară de El. De aceea, ia-L numai pe El ca *Wakīl* (*Apărător, Ocrotitor; Care te va ușura de greutate, adică ai încredere în Allah și încrede-te în El*).

10. Și fii răbdător (*o, Mohammed*) față de ceea ce zic ei (*necredincioșii*) și îndepărtează-te de ei, plecând cuviincios (*fără a-i mostra sau a căuta răzbunare*)!

11. Și lasă-Mă pe Mine să mă ocup de aceia care neagă (*versetele Mele*) dintre cei care trăiesc în îndeșulare în această viață. Și dă-le lor răgaz (*pentru pedeapsa lor*) pentru o vreme (*până la timpul potrivit când va veni pedeapsa lor*)!

12. Cu adevărat, Noi avem (*în Ziua de Apoi*) lanțuri (*pentru a-i lega*) și un Foc furios (*Iadul*).

13. Și mâncare înecăcioasă și pedeapsă dureroasă.

14. În Ziua când se vor cutremura Pământul și munții și se vor face munții ca o dună de nisip risipit (*după ce în trecut a fost solid și ferm*).

15. Cu adevărat, Noi v-am trimis vouă (*o, oameni*) un Mesager (*Mohammed*) care să fie martor peste voi, așa cum am trimis și la Faraon un mesager (*Moise*),

16. Însă Faraon nu i s-a supus mesagerului (*Moise*) și l-am cuprins Noi cu o pedeapsă aspră.

17. Atunci, cum puteți evita pedeapsa, dacă nu credeți în Ziua (*Ziua Învierii*) care îi va face pe copii cărunți (*îmbătrâniți de frica lucrurilor groaznice pe care o să le vadă în Ziua Învierii*),

18. În care Cerul va fi despicat (*de groaza acelei Zile*). Cu siguranță, Făgăduința Lui se va împlini negreșit!

19. Cu adevărat, aceasta (*toate lucrurile înfricoșătoare menționate mai înainte*) este o îndemnare: astfel, pe cel care voiește (*să o primească*) lasă-l să urmeze Calea (*supunerii și evlaviei*) către Domnul Său!

20. Cu adevărat, Domnul tău Știe că tu te rogi noaptea aproape două treimi din ea, sau (*alteori*) jumătate din ea, sau (*alteori*) o treime din ea, ca și o parte dintre aceia care sunt cu tine (*cei care te urmează*). Și Allah stabilește noaptea și ziua (*adică lungimea lor*). El știe că voi nu puteți petrece toată noaptea în rugăciune și astfel El se întoarce către voi cu Iertare și Milă, ușurându-vă vouă. Deci, recitați Coranul atât cât vă este cu putință (*în timpul rugăciunii de noapte*)! El știe că unii dintre voi vor fi bolnavi, alții călători prin lume în căutarea Harului lui Allah și că alții luptă pe Calea lui Allah. Deci recitați Coranul (*în timpul rugăciunii de noapte*) atât cât vă este cu putință, împliniți rugăciunea și dați Zakah (*dania obligatorie anuală*) și faceți-I lui Allah un împrumut frumos (*cheltuiți din banii voștri pentru o cauză bună, ajutând oamenii, căutând astfel Mulțumirea lui Allah*). Iar binele pe care-l faceți (*faptele bune din perioada vieții lumești*) cu siguranță îl veți găsi la Allah, mai bun și mai mare ca răsplată. Și căutați Iertarea lui Allah. Cu adevărat, Allah este Ghafūr (*Iertător*), Rahīm (*Îndurător*).

74. Surat Al-Muddathir (Cel acoperit)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahiim (*Cel Îndurător*)

1. O, tu (*Profetule*), cel acoperit de veșminte!
2. Ridică-te și avertizează (*oamenii cu privire la Pedeapsa lui Allah*)!
3. Și slăvește-L pe Domul tău (*Allah*)!
4. Și curăță veșmintele tale!
5. Și stai departe de *ar-rujz* (*idoli și idolatrie*) (*așa cum faci deja*)!

6. Și nu dăruie un lucru căutând să dobândești mai mult *(sau: nu considera faptele tale de supunere față de Allah ca o favoare pentru El)*.

7. Și pentru *(a primi)* Plăcerea Domnului Tău fii răbdător *(în ceea ce privește Poruncile Sale, acționând conform lor pentru a obține Multumirea Lui și, de asemenea, îndură Interdicțiile Sale, stând departe de ele)*!

8. Atunci când se va sufla în Corn *(Trâmbiță, de către îngerul Israfil, adică a doua suflare a Trâmbiței)*,

9. Cu adevărat, acea Zi va fi o Zi Grea –

10. Deloc ușoară pentru cei necredincioși.

11. Lasă-Mă Singur *(o, Profetule, să Mă ocup)* cu cel pe care l-am creat singur *(în pântecul mamei sale, fără nicio bogăție sau copii, etc.) (cu referire la Al-Walīd, fiul lui Mughirah Al-Makhzumi)*.

12. Și căruia i-am dăruit apoi avere din abundență,

13. Și copii care să-i fie alături *(să-l însoțească)*.

14. Și i-am făcut Eu lui viața ușoară și netedă

15. Și apoi, *(după toate acestea)* el dorește *(cu lăcomie)* ca Eu să-i dau și mai mult *(chiar dacă el a negat Credința)*.

16. Însă nu! Cu adevărat, el s-a opus – cu încăpățânare – *ayat*-elor Noastre *(versete, revelații, semne, dovezi)*,

17. Iar Eu îl voi sili să se confrunte cu o pedeapsă grea *(fără odihnă)*!

18. Într-adevăr, el a cugetat și a complotat *(despre ceea ce va urma să spună cu privire la Coran și cum l-ar putea discredita pe Profet)*!

19. Așadar, blestemat să fie, după cum a complotat!

20. Și din nou blestemat să fie, după cum a complotat!

21. Apoi el a privit *(a cugetat asupra complotului său)*,

22. Apoi s-a încruntat și fața I s-a întunecat *(s-a încruntat pentru că nu a găsit nimic pentru a discredita Coranul și Profetul)*.

23. Apoi și-a întors spatele *(de la Adevăr)* cu aroganță.

24. Și a spus: „Acesta nu este decât vrăjitorie moștenită *(de la străbuni)*,

25. Acesta nu este decât vorba unui om!”
26. Îl voi arunca în *sakar* (*unul dintre numele Iadului*), să ardă acolo.
27. Și de unde să știi (*adică, tu nu-ți poți imagina, o, Mohammed*) cum (*cât de îngrozitor*) este *sakar*!
28. El nu lasă (*nicio carne*) să rămână și nici nu lasă nimic (*oase*) nears,
29. Arzând și înnegrind pielea!
30. Și peste el veghează nouăsprezece (*îngeri puternici, ca păzitori ai Iadului*).
31. Și Noi nu am pus păzitori peste Foc decât îngeri. Și Noi nu am stabilit numărul lor (*al îngerilor, 19*) decât ca o încercare pentru necredincioși, astfel încât oamenii Scripturii (*evreii și creștinii, cei care au primit Cărțile Divine, Torah originală și Evanghelia originală a lui Isus*) să poată ajunge la o certitudine (*și anume că Nobilul Coran este Adevărul, deoarece este în acord cu Cărțile lor, în privința numărului 19*) și ca să le sporească credința (*că acest Coran este Adevărul*) celor care cred, și pentru ca nicio îndoială să nu rămână printre oamenii Scripturii (*evreii și creștinii*) și dreptcredincioși, și pentru ca aceia care au în inimile lor o boală (*a ipocriziei*) și ca cei necredincioși să spună: „Ce a vrut Allah cu această (*ciudată*) pildă (*număr*)?” Astfel îl duce Allah în rătăcire pe cel pe care voiește El și îl călăuzește pe cel pe care El voiește. Și nimeni nu știe (*numărul lor*) soldații (*adică îngerii*) Domnului tău în afară de El. Și acesta (*Iadul*) nu este decât o (*avertizare*) îndemnare pentru oameni.
32. Însă nu! Și (*jur*) pe Lună,
33. Și (*jur*) pe noapte când se duce,
34. Și (*jur*) pe zorii zilei, când se luminează,
35. Cu adevărat, acesta (*Iadul*) este unul dintre cele mai mari (*semne*).
36. O avertizare pentru întreaga omenire –
37. Pentru acela dintre voi care alege să meargă înainte (*spre Allah, prin supunere și fapte bune*) sau să rămână în urmă (*în nesupunere și păcate*).
38. Fiecare suflet va fi un zălog (*ostatic, reținut*) pentru ceea ce și-a agonisit (*pentru ceea ce a făcut*) (*adică nu poate merge mai departe până nu achită dreptul celorlalți oameni și nu primește pedeapsa pentru faptele sale rele*),

39. În afară de cei din dreapta (*credincioșii evlavioși, adevărați, ai islamului, care primesc Cartea cu înregistrările faptelor lor, în Ziua Judecății, în mâna dreaptă*).

40. În Grădini (*Paradisul*) unde se vor întreba unii pe alții

41. Despre cei nelegiuți (*politeiști, necredincioși*) (*Și îi voi întreba pe ei:*)

42. „Ce v-a făcut să intrați în *sakar (Iad)*?”

43. Ei vor răspunde: „Noi nu am fost dintre aceia care au împlinit rugăciunea,

44. Și nu l-am hrănit pe cel nevoiaș,

45. Și noi am vorbit minciună (*ceea ce Allah urăște*) cu cei care vorbesc minciună (*bârfitorii*).

46. Și noi obișnuiam să negăm Ziua Recompensei (*Ziua de Apoi*),

47. Până ce ne-a venit nouă ceea ce este sigur (*adică moartea*)”.

48. Astfel, de nicio mijlocire a (*niciunuia dintre*) mijlocitorilor nu vor beneficia ei.

49. Atunci ce se întâmplă cu ei (*adică cu necredincioșii*) (*cum pot ei*) de se întorc ei de la (*acceptarea*) Îndrumare?

50. (*Ei se întorc*) Ca și cum ar fi măgari sălbatici (*speriați*),

51. Fugind de un leu.

52. Însă nu, fiecare dintre ei dorește să i se dea niște foi întinse (*venind de la Allah cu scrisul că islamul este religia cea dreaptă și că Mohammed a venit cu Adevărul de la Allah*).

53. Însă nu! Ei nu se tem de Viața de Apoi (*cu Pedepsele lui Allah*).

54. Însă nu! Cu adevărat, acesta (*Coranul*) este o Îndrumare,

55. Deci oricine vrea (*să primească Îndrumarea*) va primi Îndrumarea din acesta (*citindu-l – pe el, Coranul cel Sfânt*)!

56. Însă ei nu vor primi Îndrumarea decât dacă Allah voiește; El este Cel care merită evlavie și supunerea omenirii și El este Cel Care Iartă (*păcatele robilor Săi*).

75. Surat Al-Qiyamah (Învierea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Jur pe Ziua Învierii
2. Și jur pe sufletul care singur se învinuiește (*adică sufletul credincioșilor, care-și reproșează atunci când comit un păcat sau o greșală*)!
3. Oare socotește omul (*necredinciosul*) că Noi nu vom aduna (*reasambla*) din nou oasele sale (*în Ziua Învierii*)?
4. Ba da, Noi suntem în stare să potrivim în ordinea perfectă vârfurile degetelor sale (*amprente, fiecare ființă umană are amprente unice, dovedind că Domnul nostru [Allah] este Creatorul Suprem, a tuturor lucrurilor*)!
5. Însă nu! Omul (*neagă Reînvierea și Socoteala, de aceea el*) vrea să păcătuiască în continuare pentru tot restul vieții sale.
6. El întreabă (*în batjocură*): „Când va fi Ziua Învierii?”
7. Însă atunci când vederea va fi înfricoșată și încetoșată (*din cauza lucrurilor înfricoșătoare din Ziua Învierii*),
8. Și Luna întunecată,
9. Și Soarele și Luna vor fi unite (*vor intra unul în celălalt, sau vor fi suprapuse, sau vor fi lipsite de lumină și vor răsări împreună de la Vest*).
10. (*Atunci*) În acea Zi, omul va spune: „Unde este scăparea (*refugiul*) (*scăparea de pedeapsă*)?”
11. Nu! Nu există niciun refugiu!
12. (*Numai*) La Domnul Tău va fi întoarcerea finală în acea Zi (*iar El va răsplăti sau pedepsi pe fiecare conform cu ceea ce merită și cu ceea ce a făcut în viața lumească*).
13. În Ziua aceea i se va vesti omului ceea ce a trimis înainte (*adică ceea ce a făcut bun sau rău în viața sa*) și ceea ce a lăsat în urma sa (*lucrurile bune sau*

rele, tradițiile pe care el le-a practicat sau inventat, pe care oamenii le urmează, ca exemplu, după moarte sa).

14. Însă nu! Omul va fi o mărturie împotriva lui însuși *(deoarece părțile corpului său [pielea ochii, mâinile, picioarele, urechile etc.] vor depune mărturie despre faptele sale).*

15. Chiar dacă el va aduce scuzele sale *(pentru a acoperi faptele sale rele, acestea nu-l vor ajuta cu nimic).*

16. *(O, Mohammed)* Nu mișca limba ta *(adică repetând cuvintele Coranului așa cum auzi de la îngerul Gavril, atunci când primești Revelația)* pentru ca să grăbești memorarea lui *(temându-te să nu-l uiți)!*

17. Noi suntem Cei care-l vom strânge *(în pieptul tău)* și îți vom da priceperea să-l reciti *(oricând vrei în predicile tale).*

18. Iar când Noi îți vom recita *(prin îngerul Gavril)*, urmează recitarea sa *(apoi recită așa cum ai auzit)!*

19. Apoi, Noi *(Allah)* îl vom face pe el clar *(pentru tine, pentru ca tu să înțelegi interpretarea și poruncile sale).*

20. Însă nu *(acesta nu este așa cum pretindeți, o idolatrii, că voi nu veți fi reînviați și socotiți pentru faptele voastre)!* Însă, cu adevărat, voi iubiți viața lumească *(și podoabele sale)*

21. Și neglijați Viața de Apoi *(și fericirea ei)!*

22. În Ziua aceea, vor fi unele fețe luminoase și strălucitoare

23. Privind la Domnul Lor *(Allah).*

24. Iar unele fețe, în Ziua aceea, vor fi încruntate și întunecate,

25. Gândind *(și așteptând)* că unele nenorociri sunt pe cale să cadă, care le vor rupe spinările.

26. Însă nu! Atunci când *(sufletul)* ajunge la claviculă *(adică, atunci când iese din corp, omul aflându-se în pragul morții).*

27. Și va fi spus *(de către cei prezenți):* „Cine-l poate tămădui *(și salva de la moarte)?*”

28. Și el *(cel aflat pe moarte)* va fi sigur că timpul pentru despărțire *(moarte)* a venit *(deoarece el vede îngerii morții care vin să-i însoțească sufletul);*

29. Și un picior se va încolăci peste celălalt picior,
30. În Ziua aceea la Domnul tău (*Allah*) vei fi condus!
31. Însă el (*necredinciosul*) nici nu a crezut (*în Coran și în Mesajul Profetului*), nici nu s-a rugat!
32. Ci, dimpotrivă, el a tăgăduit (*Coranul și Mesajul Profetului*) și a întors spatele!
33. Apoi el s-a dus spre familia sa cu îngâmfare (*admirându-se*)!
34. Vai ție (*o, necredinciosule*)! Și încă o dată, vai ție!
35. Și încă o dată, vai ție (*o, necredinciosule*)! Și încă o dată, vai ție!
36. Oare crede omul că va fi lăsat în pace (*fără a primi porunci și interziceri de la Domnul său, Allah, și fără să fie recompensat sau pedepsit pentru lucrurile obligatorii poruncite lui de către Domnul său, Allah*)?
37. Oare nu a fost el o *nutfah* (*picătură amestecată*) din sămânța vărsată?
38. Apoi el a devenit ‘*alaqah* (*un cheag de sânge*), apoi El (*Allah*) l-a creat (*pe el*) și i-a dat (*lui*) chip armonios,
39. Și a făcut din el două sexe, bărbat și femeie.
40. Oare nu este El (*Allah, Cel care a făcut toate acestea*) Capabil să-i învie pe cei morți? (*Da! El poate să facă orice lucru!*)

76. Surat Al-Insan (Omul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Oare nu a existat pentru om o perioadă de timp (*înainte ca sufletul să îi fie insuflat*), când el nu era nimic care să fie menționat (*adică el nu exista pentru a fi menționat*)?
2. Cu adevărat, Noi l-am creat pe om din *nutfah* (*picături de amestecuri provenite de la ambele sexe, aflate în interiorul pântecelui*) amestecată. Prin aceasta, am vrut

să îl încercăm (*prin poruncile și interzicerile pe care Noi i le-am trimis lui*): astfel, Noi l-am făcut pe el cu auz (*capabil să audă versetele Noastre*) și cu vedere (*capabil să vadă Semnele și Dovezile Noastre*).

3. Cu adevărat, Noi i-am arătat lui (*cu claritate*) Calea (*adevărului și a falsității, a binelui și a răului*), fie că el va fi (*credincios și*) recunoscător (*dacă el alege Calea cea Bună*) sau (*necredincios și*) nerecunoscător (*dacă el alege calea cea rea*).

4. Cu adevărat, Noi am pregătit pentru necredincioși lanțuri (*lanțuri din fier pentru a le lega picioarele cu ele*), verigi (*cu care mâinile lor vor fi legate de gâturile lor*) și un Foc aprins.

5. Cu adevărat, credincioșii cei evlavioși vor bea (*vin*) dintr-un potir, al cărui amestec va fi (*apă de la un izvor cu miros dulceag din Paradis numit*) *kafur*,

6. Un izvor din care robii lui Allah vor bea, făcându-l să țâșnească din abundență (*oriunde se vor afla ei*).

7. Aceștia (*sunt cei care*) își îndeplinesc jurămintele și se tem de o Zi al cărui rău se va întinde peste tot.

8. Și ei dau hrană, în ciuda (*nevoii și*) dragostei lor pentru ea (*sau: „de dragul Lui”*) celor sărmani, orfanilor și captivilor (*de război*),

9. (*Spunând:*) „Noi vă hrănim doar de dragul lui Allah. Nu vrem nici răsplată și nici mulțumiri de la voi!

10. Cu adevărat, noi ne temem de o Zi severă și chinuitoare (*în timpul căreia fețele vor fi negre și încruntate din cauza lucrurilor teribile pe care ei le vor vedea*)!”

11. Așadar, Allah i-a salvat pe ei de răul acelei Zile și le-a dat lor lumina frumuseții (*pe fețele lor*) și bucurie (*în inimile lor*)

12. Și El îi va răsplăti pe ei pentru că au îndurat răbdători (*I s-au supus lui Allah în timpul vieții lor lumești*) cu Paradisul și mătase (*veșminte din mătase*),

13. (*Acolo ei vor fi*) Rezemați pe divanuri împodobite (*cu cele mai frumoase acoperăminte*), fără să vadă nici Soare (*nu vor simți niciun pic de fierbințeală*), nici (*să simtă*) prea mult ger (*ei nu vor simți niciun fel de ger în Paradis*),

14. Și asupra lor se va lăsa umbra lor (*umbra copacilor Paradisului*) și ramurile fructelor lor (*ale copacilor*) vor atârna jos (*la îndemâna lor*) foarte ușor.

15. Și printre ei se va trece (*vor trece servitori*) cu vase de argint (*cu mâncare*) și cupe de cristal,

16. Cristale limpezi, făcute din argint (*și vor avea limpezimea argintului și transparența sticlei*), făcute de ei (*servitorii*) cu măsură (*a băuturii din cupe*) exactă (*răsplată pe care locuitorii Paradisului o doresc*).

17. Și li se va da să bea acolo dintr-o cupă (*de vin*), al cărei amestec va fi cu ghimbir,

18. Un izvor acolo, numit *Salsabil*.

19. Și printre ei vor trece (*servindu-i*) băieți veșnic tineri. Atunci când îi vezi, crezi că ei sunt (*la fel de frumoși ca*) perle risipite (*luminoși*).

20. Și când te vei uita acolo (*oriunde în Paradis*), vei vedea o plăcere (*care nu poate fi imaginată*) și o împărăție măreață.

21. Vor purta veșminte din mătase fină (*pe interior*) și din mătase groasă (*la exterior*). Și ei vor fi împodobiți cu brățări de argint și Domnul lor le va da să bea dintr-o băutură pură.

22. (*Și li se va spune lor:*) „Cu adevărat, aceasta este o răsplată pentru voi (*pentru ceea ce ați făcut în viața lumească*) și străduința voastră (*faptele voastre bune*) a fost acceptată (*și apreciată*).

23. Cu adevărat, Noi ți-am trimis ție (*o, Mohammed*) Coranul treptat (*în etape*),

24. De aceea, fii răbdător (*o, Mohammed*), statornic Poruncii Domnului tău (*fiindu-I supus Lui și răspândind Mesajul Său omenirii*) și nu te supune vreunui păcătos sau necredincios dintre ei,

25. Și pomenește Numele Domnului tău (*din abundență*) în fiecare dimineață și după-amiază,

26. Și în timpul nopții prosternează-te în fața Lui (*și roagă-te*) și slăvește-L pe El o mare parte din noapte (*rugăciunea Tahajjud*).

27. Cu adevărat, aceștia (*necredincioșii*) iubesc viața lumească (*prezentul trecător*) și lasă în urma lor (*neglijează*) o Zi (*Ziua Învierii*) grea (*dificilă*).

28. Noi i-am creat pe ei și am întărit forma lor (*i-am creat în mod perfect*) și dacă Ne dorim, Noi putem (*să îi distrugem și*) să îi înlocuim pe ei în întregime cu alții asemeni lor (*oameni ca și ei, dar ascultători și supuși Voinței lui Allah*).

29. Cu adevărat, acesta (*capitolul din Coran*) este o îndemnare; așadar, pe cel care dorește, lasă-l să apuce Calea (*credinței și evlaviei*) către Domnul său.

30. Însă nu puteți voi *(să faceți ceva)* decât dacă Allah Dorește *(ca voi să faceți acel lucru, altfel, voi nu veți putea – referire la Destinul Divin)*. Cu adevărat, Allah este 'Alīm *(Atoatecunoscător a tuturor lucrurilor creației Sale)*, Hakīm *(Înțelept în Hotărârile Sale)*.

31. El va accepta sub Îndurarea Sa pe oricine El *(Allah)* Dorește, cât despre oamenii nedreți *(nelegiuiți, politeștii)*, El le-a pregătit lor pedeapsă dureroasă.

77. Surat Al-Mursalat (Cele trimise în rafale)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Cel Milostiv)*, Ar-Rahīm *(Cel Îndurător)*

1. Pe cele *(vânturile)* trimise unele după altele,
2. Și pe vânturile puternice, care suflă cu putere,
3. Și pe acelea *(vânturile)* care risipesc *(norii și ploaia)*,
4. Și pe acestea *(versetele Coranului)* care separă *(binele de rău)*,
5. Și pe aceștia *(îngerii)*, care transmit *(de la Allah)* Revelațiile *(pentru Mesagerii lui Allah)*,
6. Ca *(el, Coranul)* să fie o dovadă *(pentru ca Allah să îi pedepsească pe oamenii care nu l-au urmat și pentru a desființa toate scuzele oamenilor, din moment ce El le-a trimis lor un Coran, însă ei nu l-au urmat)* sau ca o avertizare *(pentru întreaga omenire)*.
7. Cu adevărat, ceea ce vi se promite se va întâmpla!
8. Apoi, când stelele își vor pierde lumina,
9. Și când Cerul se va despica,
10. Și când munții vor fi distruși,
11. Și când Mesagerii vor fi adunați la timpul fixat pentru ei *(pentru a mărturisi împotriva oamenilor)*!...
12. Pentru ce *(măreață și teribilă)* Zi au fost ei *(Mesagerii)* amânați *(pentru judecata dintre ei și oameni)*?

13. Pentru Ziua Judecății (*printre oameni*).
14. Și cum ai putea tu știi (*o, omule*) ce este Ziua Judecății (*și cum va fi aceasta*) (*nu îți poți imagina oroarea și severitatea ei*)?
15. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (*Ziua Învierii*)!
16. Oare nu i-am nimicit Noi pe strămoși (*cei din națiunile anterioare, deoarece ei nu i-au recunoscut pe Mesageri, așa cum au fost neamul lui Noe, 'Ad și Thamud*)?
17. Apoi Noi facem ca generațiile viitoare (*care sunt asemeni lor în rătăcire și neascultare*) să îi urmeze pe ei (*în pieire*).
18. Astfel îi tratăm Noi pe cei păcătoși (*politeiștii și necredincioșii din Mecca, care l-au respins pe Profet*)!
19. Vai în acea Zi pentru cei care o neagă (*Ziua Învierii*)!
20. Oare nu v-am creat Noi pe voi (*o, necredincioșilor*) dintr-o apă disprețuită (*lichidul seminal*)?
21. Apoi, Noi am așezat-o într-un loc sigur (*pântecele*),
22. Pentru o perioadă (*aceea a sarcinii, al cărei timp poate fi determinat și cunoscut doar de Allah*) determinată (*și cunoscută*).
23. Și Noi am fost Capabili (*să îl creăm, să îi dăm o formă și să îl scoatem din pântecele mamei sale viu, sub forma unui copil*) și Noi suntem Cei mai Buni în a face astfel.
24. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (*Puterea Noastră*)!
25. Oare nu am făcut Noi Pământul un vas (*un loc*) de primire
26. Pentru (*a îi cuprinde pe*) cei vii (*în casele lor*) și cei morți (*în mormintele lor*)?
27. Oare nu am făcut Noi acolo munți fermi și înalți (*ca ancore adânci și de nezdruncinat, astfel încât Pământul să nu se cutremure sub picioarele voastre*) și nu v-am dat vouă să beți apă dulce?
28. Vai în Ziua aceea pentru cei care neagă (*toate aceste binecuvântări și binefaceri*)!
29. (*Necredincioșilor li se va spune în Ziua Învierii:*) „Mergeți voi către (*Focul Iadului*) ceea ce obișnuiați să tăgăduiți (*în viața lumească*)!

30. Mergeți voi către o umbră (*a fumului Focului Iadului, care urcă și se separă*) cu trei coloane (*de fum*),
31. Care nu este nici umbroasă, nici nu apără împotriva Văpăii puternice a Focului Iadului!”
32. Cu adevărat, el (*Iadul*) aruncă scânteii (*mari*) cât castelele,
33. Ca și când ele ar fi niște cămile negre a căror culoare înclină către galben (*arabii din trecut utilizau cuvântul „cămile” în poeziile lor, ca o asemănare cu castelele*).
34. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (*Ziua Învierii*)!
35. Aceasta va fi o Zi în care ei (*necredincioșii*) nu vor vorbi (*folosind cuvinte care ar putea să fie în beneficiul lor*)
36. Și nu li se va permite să folosească nicio scuză (*deoarece ei nu au nicio scuză pentru necredința lor*).
37. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (*Ziua Învierii*)!
38. Aceasta va fi o Zi a Judecății! Vă vom aduna Noi pe voi și pe oamenii de dinainte laolaltă (*în această Zi, Allah va Judeca printre toți oamenii*).
39. Așadar, dacă aveți un plan (*vicleșug, pentru a scăpa de Pedepsa lui Allah*), atunci folosiți-l împotriva Mea (*pentru a vă salva pe voi înșivă de la Pedepsa lui Allah, dacă ați putea*)!
40. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (*Ziua Învierii*)!
41. Cu adevărat, cei evlavioși (*care s-au temut de Allah în viața lumească urmând Poruncile Sale și evitând ceea ce El a interzis*) se vor afla la umbră (*a copacilor*) și printre izvoare (*de ape curgătoare*),
42. Și printre fructe, dintre cele pe care ei le doresc.
43. (*Și li se va spune lor:*) „Mâncați și beți în tihnă (*cu bucurie*), pentru ceea ce (*faptele bune din viața lumească*) obișnuiți să faceți!”
44. Cu adevărat, astfel (*cu o astfel de răsplată generoasă*) îi răsplătim Noi pe făcătorii de bine.
45. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (*Ziua Învierii*)!

46. *(O, voi, necredincioși!)* Mâncați și bucurați-vă *(în această viață lumească)* pentru puțin timp. Cu adevărat, voi sunteți nelegiuiți *(politeiști, păcătoși)*.
47. Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă *(Ziua Învierii)*!
48. Și când li se spune lor *(în viața lumească)*: „Plecați-vă *(în rugăciune)*!” Ei nu se pleacă *(mai degrabă, ei persistă în aroganța și încăpățânarea lor)*.
49. Vai în Ziua aceea pentru cei care neagă *(versetele Coranului lui Allah)*!
50. Apoi, *(dacă ei nu cred în acest Coran)* în ce alte cuvinte *(afirmații, carte)* mai bune decât acestea *(Coranul)* vor crede ei?

78. Surat An-Naba' (Marea Veste)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Cel Milostiv)*, Ar-Rahīm *(Cel Îndurător)*

1. Despre ce se întreabă ei *(necredincioșii)* *(unul pe celălalt)*?
2. Despre vestea cea mare *(Coranul, care vorbește despre Înviere, pe care necredincioșii o neagă)*,
3. În privința căreia ei *(necredincioșii)* sunt în neînțelegere *(adică se îndoiesc în privința ei și o neagă)*.
4. Însă nu *(nu este așa cum voi, necredincioșilor, credeți)*! Cu adevărat, ei vor afla *(rezultatul tăgăduirii lor cu privire la Ziua Învierii)*!
5. Și încă o dată: nu! Ei vor afla *(și vor observa, după primirea pedepsei, că Mohammed le spunea adevărul atunci când îi avertiza)*.
6. Oare nu am făcut Noi Pământul gata *(asemeni unui pat)*, pentru ca voi să locuiți pe el?
7. Și *(oare nu am făcut Noi)* munții asemeni unor țărui *(astfel încât Pământul să fie întărit și să nu se clatine sub pașii voștri din cauza vitezei imense a mișcării sale)*?
8. Și v-am creat Noi pe voi în perechi *(bărbat și femeie)*?
9. Și *(oare nu)* am făcut Noi somnul vostru *(ca mijloc)* pentru odihnă *(pentru trupurile voastre, în timpul pauzei de la munca voastră din timpul nopții, astfel încât trupurile voastre să nu se prăbușească)*?

10. Și *(oare nu)* am făcut Noi din noapte un veșmânt *(acoperământ)* *(pentru a vă acoperi și a vă ascunde în întunericul său)*?
11. Și *(oare nu)* am făcut Noi ziua *(un mijloc)* pentru agonisirea mijloacelor de trai?
12. Și *(oare nu)* am creat Noi deasupra voastră șapte *(Ceruri)* puternice,
13. Și *(oare nu)* am făcut Noi *(acolo)* un Siraj *(lampă, sursă de lumină și căldură; adică Soarele)* strălucitor?
14. Și *(oare nu)* am pogorât Noi din nori *(care sunt gata să aducă ploaia)* apă din belșug
15. Pentru ca să putem să aducem cu ea grâne *(din care oamenii să mănânce)* și ierburi *(din care animalele să mănânce)*,
16. Și grădini cu vegetație deasă?
17. Cu adevărat, Ziua Judecății este un timp fixat!
18. Ziua în care Cornul *(Trâmbița)* va fi suflat și veți ieși voi în cete *(grupuri după grupuri)*,
19. Și Cerul se va deschide și el va deveni asemeni unor porți *(pentru ca îngerii să poată să coboare)*
20. Și munții vor fi mutați din locurile lor și ei vor fi asemeni unui miraj.
21. Cu adevărat, Iadul *(în acea Zi)* va fi la pândă *(după necredincioși)*
22. Și pentru nelegiuți *(asupritori, tirani, cei care au încălcat Poruncile lui Allah)*, el *(Iadul)* va fi locuință,
23. Ei vor locui acolo *(în Iad)* timp de veacuri *(adică veșnic)*,
24. Nu vor gusta în el nici răcoare *(pentru a se răcori de căldura Iadului)*, nici vreo băutură *(pentru a își potoli setea)*,
25. În afară de apă clocotită și puroi murdar de la răni *(care va ieși din pieile locuitorilor Focului)*,
26. *(Aceasta este)* Ca pedeapsă *(dreaptă și)* corespunzătoare *(conform faptelor lor rele)*.
27. *(Căci)* Cu adevărat, ei nu se gândeau la socoteală *(pentru păcatele lor; ei nu s-au temut de Ziua Judecății, fapt pentru care nu au împlinit fapte bune, de pe urma cărora să beneficieze în acea Zi)*.

28. Însă au tăgăduit *ayat*-ele (*versete, revelații, semne, dovezi*) Noastre, în întregime,
29. Și toate lucrurile pe care Noi le-am înregistrat într-o carte.
30. „Așadar, gustați voi (*o, necredincioși, rezultatul faptelor voastre rele*)! Și nu vă vom spori Noi vouă decât pedeapsa!”
31. Cu adevărat, pentru cei evlavioși (*și dreptcredincioși, care se tem de Allah și care împlinesc faptele bune pe care El le-a poruncit și care se abțin de la faptele rele pe care El le-a interzis*) va fi o mare izbândă (*Paradisul*):
32. Grădini și vițe de vie,
33. Și tinere (*soții*) cu sâni rotunjiți (*mature*), toate la fel ca vârstă,
34. Și pocale pline (*de vin minunat care nu te îmbată*).
35. Nicio *laghw* (*vorbă urâtă, rea, în van*) nu vor auzi acolo, nici minciuni.
36. (*Toate acestea sunt*) O răsplată de la Domnul tău, un dar îmbelșugat (*pentru faptele lor bune*)
37. (*De la*) Stăpânul Cerurilor și al Pământului și al celor care se află între ele, *Ar-Rahman* (*Cel Milostiv*), Căruia ei (*oamenii*) nu vor îndrăzni să-I vorbească (*în Ziua Învierii, în afară de ceea ce El le îngăduie*).
38. O Zi în care *Ar-Rūh* (*îngerul Gavril*) și îngerii se vor așeza în rânduri și nimeni nu va vorbi afară de acela căruia *Ar-Rahman* (*Cel Milostiv*) îi va îngădui și care va vorbi ceea ce este adevărat.
39. Aceasta este o Zi adevărată (*care va sosi cu siguranță*). Așadar, acela care voiește, trebuie să caute o cale la Domnul său (*prin supunerea în fața Sa în această viață lumească*).
40. Cu adevărat, Noi v-am avertizat pe voi despre o pedeapsă apropiată – Ziua în care omul va vedea (*rezultatul*) a ceea ce mâinile sale au făcut (*dintre fapte*), iar necredinciosul va spune: „Îmi doresc să fi fost țărână (*și să nu fi fost înviat, pentru a primi aceste pedepse*)!”

79. Surat An-Nazi‘at (Cei care smulg)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. *(Jur)* Pe cei *(îngerii)* care smulg cu putere și înverșunare *(sufletele necredincioșilor în momentul morții)*,
2. Și pe cei *(îngerii)* care iau cu blândețe *(sufletele dreptcredincioșilor în momentul morții)*,
3. Și pe cei *(îngerii)* care înoată de-a lungul *(coborând din Cer pe Pământ și urcând de pe Pământ în Cer)*,
4. Și pe cei *(îngerii)* care se grăbesc, ca într-o cursă *(să îndeplinească Poruncile lui Allah)*,
5. Și pe cei *(îngerii)* care îndeplinesc Poruncile Domnului lor *(cu privire la chestiunile lumești, cu care Allah i-a însărcinat)* *(iar voi, necredincioșilor, veți fi înviați pentru a vă primi pedeapsa)!*
6. În Ziua în care Pământul se va zgudui cu putere *(după prima suflare în Trâmbiță, în timpul căreia fiecare persoană va muri)*,
7. Fiind urmat de cea de a doua suflare *(în timpul căreia fiecare persoană va fi înviată)*,
8. În Ziua aceea, inimile *(necredincioșilor)* se vor zgudui *(de frică și anxietate)*,
9. Iar privirile lor vor fi umile și plecate.
10. Ei spun *(necredincioșii în timpul vieții lumești)*: „Este posibil ca noi să fim reîntorși la starea pe care o aveam înainte pe Pământ *(adică vii)*?”
11. Cum! După ce noi am devenit *(după moartea noastră)* oase putrede *(cum am putea, astfel, să fim aduși din nou la viață)*?”
12. Ei spun: „În acest caz *(dacă noi vom fi readuși cu adevărat la viață)*, aceasta va fi o întoarcere *(nenorocită)* pierdută *(din moment ce va fi imposibil să ocolim pedeapsa)*!”
13. Însă, va fi doar un singur strigăt *(cea de a doua suflare în Trâmbiță)*,
14. Când iată, ei se vor afla la suprafața Pământului *(în viață, după moartea lor)*!
15. Oare a ajuns până la tine *(o, Mohammed)* povestea lui Moise?
16. Atunci când Domnul său l-a chemat în valea cea sacră, Tuwa,
17. *(Spunându-i, o, Moise:)* „Du-te la Faraon, căci, cu adevărat, el a întrecut toate limitele *(în ceea ce privește nelegiuirile, păcatele, politeismul și necredința)*!”
18. Și spune-i *(lui)*: „Vrei *(îți dorești)* să te curățești *(de păcate și să crezi în Allah Cel Atotputernic)*?”
19. Și să te călăuzesc către Domnul tău, astfel încât tu să fii cu frică de El *(să devii evlavios și să te oprești de la comiterea de păcate și de nelegiuiri, iar inima ta cea crudă să devină blândă)*?”
20. Apoi el *(Moise)* i-a arătat lui semnul cel măreț *(miracolul toiagului său ce s-a transformat într-un șarpe uriaș)*,
21. Însă el *(Faraonul)* a tăgăduit și nu s-a supus,
22. Apoi, el i-a întors spatele, străduindu-se *(împotriva lui Moise)*.
23. Apoi, el și-a adunat *(oamenii)* și a strigat tare,
24. Spunând: „Eu sunt domnul vostru, cel preaînalt!”

25. De aceea, Allah l-a lovit pe el cu pedeapsă în Ziua Judecății (*în Foc*) și cu pedeapsă în această viață lumească (*prin înecarea în Marea Roșie*).
26. Cu adevărat, în aceasta este o lecție (*exemplu, avertizare*) pentru cel care se teme de Allah.
27. (*O, voi, necredincioși, care negați Ziua Învierii*) Este crearea voastră (*după moarte*) mai grea sau (*crearea*) a Cerului pe care El (*Allah*) l-a înălțat (*deasupra voastră, fără a avea stâlpi de susținere*)?
28. El a ridicat bolta lui (*a Cerului*) și l-a desăvârșit,
29. Și El a acoperit noaptea lui (*a Cerului*) cu întunecime (*adică a făcut ca întreg Universul să se scufunde în întuneric*) și a scos la iveală (*din această întunecime*) ziua lui (*prin atmosfera care aduce razele Soarelui, ce sunt invizibile până când ating atmosfera când se transformă în lumină și, din această cauză, în afara atmosferei, Soarele pare a fi un disc întunecat, albastrui*).
30. Și după aceea, El a întins pământul (*și i-a dat forma unui ou de struț*),
31. Și El a făcut să iasă apoi din el (*din pământ*) apa lui (*care provine de la gazele vulcanice, care formează norii în timpul temperaturilor scăzute ale atmosferei, care aduc apoi ploaia, iar aceasta este apa ce se află pe Pământ și astăzi*) și pășunea lui (*adică vegetația care provine de la solul vulcanic*),
32. Și El a fixat munții cu putere (*pe Pământ, făcându-i asemeni penelor de susținere, astfel încât acesta să stea ferm în ciuda vitezei mari de rotație*),
33. (*Toate acestea au fost făcute de Allah*) Drept înzestrare și ajutor pentru voi și vitele voastre.
34. Însă când Nenorocirea cea mai mare (*cea de a doua suflare în Corn și Ziua Învierii*) va sosi,
35. Ziua în care omul își va aduce aminte de cele pentru care a trudit (*în timpul vieții lumești: faptele bune sau rele*),
36. Iar Focul Iadului se va arăta cu claritate pentru cel care vede (*pentru toți*),
37. Atunci, pentru cel care s-a întrecut în nelegiuiri (*în necredință, păcat*),
38. Și a preferat viața din această lume (*urmând poftele sale și fiind indiferent cu privire la Viața de Apoi*),
39. Cu adevărat, Focul Iadului va fi sălașul (*său*).
40. Însă pentru cel care se teme să stea (*la Judecată*) înaintea Domnului său și (*din această cauză*) s-a oprit pe sine de la poftele sale,
41. Cu adevărat, Paradisul va fi sălașul (*său*).
42. Ei (*necredincioșii*) te întreabă pe tine (*o, Mohammed*) despre Ceas (*Ziua Judecății*) (*bătându-și joc*): „Când va fi termenul lui?”
43. Despre acesta tu nu ai cunoștințe,
44. Domnului tău (*Cel fără parteneri*) Îi aparține (*cunoașterea lui*) termenul lui.
45. Tu (*o, Mohammed*) ești doar un prevenitor pentru cei care se tem de el,
46. Iar în Ziua când îl vor vedea (*Ceasul*), li se va părea (*lor*) că ei nu au petrecut (*în viața lumească*) decât o amiază sau o dimineață.

80. Surat 'Abasa (El s-a încruntat)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. El (*Mohammed*) s-a încruntat și s-a întors,
2. Când bărbatul orb (*'Abd Allah ibn Umm-Maktum*) a venit la el (*pentru a îi cere sfatul, în timp ce Profetul era foarte ocupat, predicându-le unora dintre conducătorii tribului Quraiș*).
3. Și cum ai putea tu să știi? Poate că el va fi purificat (*prin sfatul tău*),
4. Sau poate el ar fi fost sfătuit (*ar fi primit îndrumare*) și sfatul (*lecția, exemplul, îndemnarea*) ar fi fost spre folosul său!
5. Cât despre el (*conducătorul tribului Quraiș*), căruia este îi indiferent (*care nu își dorește să primească îndrumarea și care nu are nevoie de predica ta*), crezând că își este sieși de ajuns,
6. Tu îl iei mai mult în considerare (*prin ascultarea lui*),
7. În timp ce vina nu va fi asupra ta dacă acesta nu se curățește (*din moment ce tu ești doar un Mesager care transmite Mesajul lui Allah, iar călăuzirea oamenilor Îi revine doar lui Allah, Care nu are pe nimeni egal*)?
8. Cât despre acela care a venit la tine cu râvnă (*cu zel adevărat pentru a primi cunoașterea*),
9. În timp ce se teme (*de Allah în inima sa*) (*adică, el speră că va primi Mila lui Allah și se teme de Pedepsa lui Allah*),
10. Tu îl neglijezi și de la el îți abați atenția (*îndreptând-o spre altcineva*).
11. Însă nu (*o, Profet al lui Allah*)! Cu adevărat, el (*această Surah/Coranul*) este o îndemnare (*pentru tine și pentru toți cei care își doresc să fie îndemnați*),
12. De aceea, pe oricine voiește, lasă-l să-L pomenească pe El (*să menționeze Numele lui Allah și să Îi urmeze învățăturile, care au fost menționate în Revelația Sa, Coranul*).
13. El (*acest Coran*) este pe foi nobile,

14. Înălțate (*glorificate*), purificate (*departe de orice modificare și distorsionare*),
15. În mâinile unor scribi (*îngerii*),
16. Nobili (*nobili în ceea ce privește etica lor*) și pioși (*în ceea ce privește faptele lor și ascultători*).
17. Blestemat să fie omul (*necredincios*)! Cât de necredincios (*și de nerecunoscător*) este el (*față de Allah, Domnul său*)!
18. (*Oare nu a văzut el*) Din ce lucru El l-a creat pe el?
19. Din *nutfah* (*o picătură de lichid seminal*) El l-a creat pe el și apoi l-a potrivit pe el în proporțiile cuvenite (*în stagii: de la o picătură de lichid seminal l-a transformat în 'alaqah, apoi în mudgha, apoi în oase, apoi i-a îmbrăcat oasele cu carne, apoi a suflat Spiritul Său în interiorul lui*).
20. Apoi El i-a ușurat calea (*în afara pântecelui mamei sale*),
21. Apoi El l-a făcut pe el să moară și l-a așezat în mormântul său.
22. Și atunci când El (*Allah*) va dori, El îl va învia pe el!
23. Însă nu (*nu este așa cum pretinde necredinciosul, care crede că și-a îndeplinit obligațiile față de Allah*)! (*Cu adevărat*) El (*necredinciosul*) nu a îndeplinit ceea ce El i-a Poruncit (*adică să creadă în Allah și să I se supună, urmând religia Sa*).
24. De aceea, lasă-l pe om să privească (să cugete) la hrana sa (*lasă-l să vadă cum a creat-o Allah*):
25. Noi am vărsat (*pe Pământ*) apă din belșug,
26. Și Noi am crăpat Pământul, despicându-l (*pentru plantele, care au ieșit din interiorul Pământului la suprafața acestuia*),
27. Și am făcut Noi apoi să crească pe el grâne,
28. Și struguri și trifoi (*adică furaje verzi pentru vite*),
29. Și măslini, și palmieri,
30. Și grădini dese cu mulți copaci,
31. Și fructe, și ierburi,
32. Pentru a fi provizie și folosința pentru voi și vitele voastre.

33. Însă atunci când strigătul asurzitor va veni (*cea de a doua suflare în Trâmbiță, suflarea pentru Înviere*),

34. În Ziua aceea va fugi omul de fratele lui,

35. Și de mama, și de tatăl lui,

36. Și de soția, și copiii lui!

37. În Ziua aceea, fiecare om va avea de ajuns ca să devină indiferent față de alții (*el va fi preocupat doar de el însuși*).

38. În Ziua aceea, unele fețe (*fețele credincioșilor*) vor fi luminoase,

39. Surâzătoare, bucurându-se de vestea cea bună (*a Paradisului*).

40. Și alte fețe, în Ziua aceea, vor fi cu colb pe ele,

41. (*Și*) Întunericul le va acoperi,

42. Astfel vor fi necredincioșii și făcătorii de rău cei nelegiuiți.

81. Surat At-Takwir (Înfășurarea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Când Soarele se va înfășura (*împreună cu Luna, iar lumina sa se va stinge și el se va prăbuși*),

2. Și când stelele vor cădea risipindu-se (*și lumina lor se va stinge*),

3. Și când munții vor fi înlăturați (*și vor exploda*),

4. Și când cămilele îngreunate (*care sunt gata să dea naștere*) vor fi neîngrijite (*acest verset face referire la indiferența care va exista în fața celor mai importante evenimente, ca, spre exemplu, o cămilă gestantă, ce era foarte bine îngrijită în societatea arabă din acele timpuri*),

5. Și când animalele sălbatice vor fi adunate laolaltă,

6. Și când mările vor deveni asemeni unui Foc aprins (*asemeni unei văpăi sau când se vor revărsa*),

7. Și când sufletele se vor aduna în grupuri *(cele bune la un loc, cele rele la un loc, credincioșii la un loc și necredincioșii la un loc, musulmanii la un loc, evreii la un loc, creștinii la un loc etc.)*,

8. Și când fetița *(copila)* care a fost îngropată de vie *(așa cum obișnuiau să facă arabii păgâni înainte de venirea Islamului)* va fi întrebată

9. Pentru ce păcat a fost ea omorâtă *(întrebarea aceasta este o învinuire, muștrare și condamnare a celor care au îngropat-o)*,

10. Și când foile *(scrise)* *(în care au fost înregistrate faptele bune și rele ale fiecărei persoane)* vor fi desfăcute *(adică făcute cunoscute)*,

11. Și când Cerul va fi îndepărtat, mutat din locul său,

12. Și când Focul Iadului se va aprinde *(pentru locuitorii Iadului)*,

13. Și când Paradisul va fi adus aproape *(pentru locuitorii săi)*,

14. *(Atunci)* Fiecare suflet va ști ce a adus *(dintre faptele bune și rele)*.

15. Deci, cu adevărat, jur pe stelele ce se retrag *(ce dispar în timpul zilei și apar în timpul nopții)*,

16. Care se mișcă *(pe orbitele lor)* și *(apoi)* se ascund în constelațiile lor *(așa cum cerbii se ascund în locurile lor)*,

17. Și pe noaptea ce se apropie cu întunericul său,

18. Și pe ivirea zorilor cu strălucirea sa,

19. Cu adevărat, acesta *(Coranul)* este Cuvântul *(transmis)* unui Mesager nobil *(adică îngerul Gavril, care transmite Cuvântul lui Allah Profetului Mohammed)*,

20. Care este înzestrat cu o mare putere *(în executarea celor cu care Allah l-a însărcinat)*, care are un loc măreț *(un rang înalt)* în fața Stăpânului Tronului,

21. *(Căruia)* I se arată supunere *(de către îngeri)* și *(care, de asemenea)* este de încredere *(în ceea ce privește transmiterea Revelației lui Allah Profetului Său, Mohammed)*,

22. Și *(o, păgâni din Mecca)* tovarășul vostru *(adică Mohammed, pe care îl cunoașteți)* nu este nebun *(așa cum ați încercat voi să pretindeți)*!

23. Și cu adevărat el *(Mohammed)* l-a văzut pe el *(pe îngerul Gavril)* în zarea limpede și mare.

24. Și cu adevărat el (*Mohammed*) nu este zgârcit (*adică nu deține cunoașterea*) cu Necunoscutul (*Revelația de la Allah, adică el nu deține cunoașterea așa cum o fac prezicătorii, care își fac cunoscută știința lor doar celor care doresc ei și în schimbul unor sume de bani. Mai mult decât atât, Mohammed a transmis Mesajul lui Allah tuturor, fie că era bogat sau sărac, nobil sau nu, puternic sau slab și nu a cerut nicio răsplată pentru aceasta*).

25. Și cu adevărat acesta (*Coranul*) nu este cuvântul unei Satane alungate.

26. Deci unde vă duceți voi (*în loc să vă îndreptați spre acest Coran, care conține călăuzire și îndurare pentru voi*)?

27. Cu adevărat, acesta (*Coranul*) nu este decât o Amintire (*și o avertizare*) pentru toate lumile (*a oamenilor și a djinnilor*),

28. Pentru oricare dintre voi care voiește să fie călăuzit pe Calea cea Dreaptă.

29. Dar voi nu puteți dori (*această călăuzire*) decât dacă Allah, Stăpânul lumilor, voiește.

82. Surat Al-Infitar (Despicării)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Când Cerul va fi despicaț în două,
2. Și când stelele vor cădea și se vor împrăștia,
3. Și când mările vor izbucni cu putere,
4. Și când mormintele vor fi răsturnate (*adică atunci când morții vor fi înviați*),
5. (*Atunci*) Fiecare suflet va ști ceea ce a trimis înaintea sa (*dintre faptele bune sau rele împlinite în timpul vieții sale*) și ceea ce a lăsat în urmă (*dintre faptele bune și rele, de pe urma cărora beneficiază sau sunt afectate anumite persoane chiar și după moartea ei, cum sunt cunoașterea, caritatea sau inovațiile*).
6. O, omule! Ce te-a ademenit și te-a făcut să îndrăznești să nu I te supui Domnului tău Cel Generos,

7. Care te-a creat pe tine, ți-a dat o formă perfectă și ți-a oferit proporția cuvenită,

8. În orice formă a dorit, El „te-a pus la un loc” (*adunat, creat, oferind o formă umană sau animală*).

9. Însă nu (*tu nu te afli pe Calea cea Dreaptă și nici nu ai religia cea adevărată, după cum pretinzi*)! Și încă voi negați Ziua Judecății!

10. Și, cu adevărat, peste voi sunt desemnați (*îngeri*) veghetori,

11. Scribi nobili care scriu (*înregistrând faptele bune și rele ale oamenilor*).

12. Ei știu tot ceea ce faceți voi.

13. Cu adevărat, cei evlavioși se vor afla în Plăcere (*Paradis*)

14. Și, cu adevărat, făcătorii de rău (*nelegiuiții, necredincioșii*) se vor afla în Văpaie (*Iad*),

15. Unde vor intra și vor gusta flacăra sa în Ziua Recompensei,

16. Și de acolo (*din Foc*) ei nu vor fi absenți (*nici nu vor putea ieși afară, nici nu vor muri acolo*).

17. Și de unde ai putea tu ști (*adică nici nu îți poți imagina*) ce este (*măreția și oroarea*) Ziua Recompensei?

18. Și din nou: de unde ai putea tu ști (*adică nici nu îți poți imagina*) ce este (*măreția și oroarea*) Ziua Recompensei?

19. Ziua în care niciun suflet nu va putea să fie de folos pentru un alt suflet (*nici să îndepărteze vreun rău de la acesta*) și, în acea Zi, Hotărârea va fi (*în întregime*) a lui Allah.

83. Surat Al-Mutaffifin (Cei care înșală la măsură)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Vai de *al-mutaffifin* (acei vânzători care le oferă cumpărătorilor mai puțin decât trebuie ca greutate, cântărind cu cântare modificate sau altele asemenea, astfel încât îi înșală pe cumpărători),

2. Aceia care, atunci când primesc (*cumpără*) măsură de la alți oameni, voiesc măsură întreagă,

3. Însă atunci când ei (*vând și*) trebuie să ofere cu măsură și cântărire (*altora*) oamenilor, dau mai puțin decât trebuie!

4. Oare nu cred că ei vor fi înviați (*pentru judecată*),

5. Într-o Zi măreață,

6. Ziua în care (*toți*) oamenii vor sta înaintea Stăpânului lumilor (*omenire, djinni și toate cele care există*).

7. Însă nu! Cu adevărat, Înregistrarea (*notarea faptelor*) pentru *fujjar* (*necredincioși, făcători de rău și nelegiuți*) este în *Sijjîn* (*închisoare și pedeapsă eternă, care se găsește în Iad, sub cel de al șaptelea strat al Pământului*)!

8. Și de unde să știi tu (*nu îți poți imagina, o, Mohammed*) ce este *Sijjîn* (*cât de teribil*)?

9. Ea (*cartea în care sunt scrise faptele necredincioșilor*) este un registru înregistrat (*scris în rânduri clare, cu litere și simboluri, în care nimic nu poate fi adăugat sau scos*).

10. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care neagă,

11. Cei care neagă Ziua Recompensei!

12. Și, cu adevărat, nimeni nu o poate nega pe ea (*Ziua Recompensei*) în afară de păcătosul nelegiuit (*asupritor, tiran, cel care a încălcat Poruncile lui Allah*),

13. Care, atunci când versetele Noastre (*ale Coranului*) i se recită lui, el zice: „Povești ale celor de demult!”

14. Însă nu! Cu adevărat, ceea ce obișnuiau să facă (*dintre păcate și fapte rele*) le-a acoperit inimile (*de la credința în Coran*) cu *ran* (*învelișul păcatelor și al faptelor rele*) (*Profetul Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa! – a spus: „Atunci când un credincios săvârșește un păcat, acesta va fi scris ca un punct negru în inima sa. Dacă acesta se căiește, atunci punctul negru va fi șters din inima sa, iar aceasta va fi purificată; însă, dacă acesta persistă în păcatul său, atunci punctul se va întinde. Și aceasta este ar-ran, pe care Allah l-a menționat.” – Ibn Majah*)

15. Însă nu! Cu adevărat, în Ziua aceea ei (*făcătorii de rău*) vor fi împiedicați de la vederea Domnului lor,

16. Atunci, cu adevărat, ei vor intra în Focul Iadului, unde vor arde.

17. Apoi, li se va spune lor: „Aceasta este ceea ce obișnuiați să negați!”

18. Însă nu! Cu adevărat, Cartea (*scrierea faptelor*) celor pioși este în ‘Illiyyîn (*treptele înalte ale Paradisului*).

19. Dar de unde să știi tu (*adică nu îți poți imagina, o, Mohammed*) ce (*cât de mare*) este ‘Illiyyîn?

20. Ea (*cartea în care sunt înregistrate faptele celor pioși*) este un registru înregistrat (*scris în rânduri clare, cu litere și simboluri, în care nimic nu va fi adăugat sau scos*),

21. Pentru care vor face mărturie cei apropiați (*de Allah, adică îngerii*).

22. Cu adevărat, cei pioși se vor afla în Plăcere (*Paradis*),

23. (*Întinși*) Pe divanuri împodobite (*cu cele mai frumoase acoperămintele*), privind (*la tot ceea ce a fost pregătit pentru ei*).

24. Pe fețele lor tu vei recunoaște strălucirea bucuriei.

25. Lor li se va da să bea din vin pecetluit (*pur*),

26. A căruia ultimă pecete (*a vinului*) va fi mirosul moscului. Și pentru toate acestea (*binecuvântările*) se cuvine să se întreacă cei care se întrec (*adică lăsați-i pe oamenii care își doresc ranguri înalte în Paradis să se întreacă unul cu altul în facerea de lucruri bune în această viață lumească*)

27. Acesta (*vinul*) va fi amestecat cu *tasnim*,

28. Un izvor (*înalt*) din care beau cei mai apropiați (*de Allah*).

29. Cu adevărat, cei care fac păcate (*adică necredincioșii*) obișnuiau să râdă (*în timpul vieții lumești*) de cei care credeau,

30. Și, de fiecare dată când treceau pe lângă ei, obișnuiau să tragă cu ochiul unul spre celălalt (*în bătaie de joc*),

31. Iar atunci când s-au întors la oamenii lor, s-au întors ei batjocorind (*împreună cu familiile lor i-au batjocorit pe dreptcredincioși*);

32. Iar când i-au văzut pe ei, au spus: „Cu adevărat, aceștia sunt în rătăcire!”

33. Însă ei (*necredincioșii, păcătoșii*) nu au fost trimiși ca veghetori asupra lor (*a credincioșilor*).

34. Însă în Ziua aceasta (*Ziua Judecății*), cei care cred vor râde de necredincioși,

35. (*Întinși*) Pe divanuri împodobite (*cu cele mai frumoase acoperăminte*), privind (*la tot ceea ce a fost pregătit pentru ei și la starea necredincioșilor*).

36. Oare nu și-au primit necredincioșii răsplata lor (*pedeapsa*) pentru ceea ce obișnuiau să le facă (*celor credincioși*)?

84. Surat Al-Inshiqaq (Despicarea în bucăți)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Când Cerul se va despica
2. Și Îi va da ascultare și I se va supune Domnului său – și trebuie să facă așa,
3. Și când Pământul se va întinde (*și va fi o întindere plată*)
4. Și va arunca afară tot ceea ce se afla în el (*morții*) și va deveni gol
5. Și Îi va da ascultare și I se va supune Domnului Său – și trebuie să facă așa.
6. O, omule! Cu adevărat, tu te străduiești (*făcând fapte bune și rele*) și te întorci către Domnul tău (*prin faptele tale*) și Îl vei întâlni pe El (*pentru a îți primi răsplata care vine din Mila lui Allah sau pentru a îți primi pedeapsa care vine din Dreptatea lui Allah*).
7. Apoi, în ceea ce îl privește pe cel căruia i se va da cartea (*faptelor sale scrise*) în mâna sa dreaptă,
8. Cu siguranță, el va primi o judecată ușoară
9. Și el se va întoarce la familia sa (*în Paradis*) cu bucurie.
10. Însă oricui îi este dată cartea (*faptelor sale scrise*) prin spatele său,

11. Se va ruga pentru pieirea sa (*distrugerea sa*) (*spunând: „O, vai mie, o, pieirea mea!”*)

12. Și va intra în Văpaia Focului, unde va arde.

13. Cu adevărat, el a fost fericit (*în aroganța sa și el nu s-a gândit la consecințele faptelor sale*) în mijlocul familiei sale (*în această viață lumească*).

14. Cu adevărat, el și-a închipuit că nu se va întoarce niciodată (*la Domnul său pentru a fi judecat*).

15. Însă nu (*Allah îl va învia pentru a îl judeca*)! Cu adevărat, Domnul lui l-a privit pe el întotdeauna (*Allah a văzut tot ceea ce el a făcut în această viață lumească*).

16. Așadar, jur pe asfințit,

17. Și (*jur*) pe noapte și pe ceea ce adună ea în întunericul său (*fîințele care au fost răspândite în timpul zilei, iar atunci când a sosit noaptea, ele s-au întors la casele lor*),

18. Și (*jur*) pe Luna când se întrește (*și devine Lună plină*):

19. Voi (*oamenilor*) veți trece cu siguranță de la o stare la alta (*sau condiții, faze, una după alta, în această viață și în Viața de Apoi, pornind de la stadiul fătului din interiorul pântecelui mamei sale, urmând stadiile vieții, apoi moartea și apoi învierea pentru judecată*).

20. Ce se întâmplă cu ei de nu cred,

21. Iar când Coranul li se recită lor, ei nu se prosternează?

22. Însă nu, aceia care nu cred neagă (*Adevărul*),

23. Iar Allah Știe mai bine ceea ce ascund ei în interiorul lor (*în inimile lor, din încăpățănare, deși ei știu că Nobilul Coran este Adevărul*).

24. Așadar, vestește-le lor o pedeapsă dureroasă (*care îi așteaptă*),

25. În afară de aceia care cred și care împlinesc fapte bune, căci pentru ei este o răsplată ce nu se va sfârși niciodată (*Paradisul*).

85. Surat Al-Buruj (Orbitele stelelor)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. (*Jur*) Pe Cerul care ține constelațiile stelelor,
2. Și pe Ziua cea făgăduită (*adică Ziua Învierii*)!
3. Și pe martor și pe aceea la care a fost martor!
4. Blestemați să fie oamenii care au săpat șanțul,
5. (*Care au aprins*) Focul puternic, hrănit cu vreascuri,
6. În vreme ce stăteau lângă el (*foc*)
7. Și ei erau martori la ceea ce le-au făcut dreptcredincioșilor (*pe care i-au ars*),
8. Împotriva cărora nu aveau nimic în afara faptului că ei credeau în Allah, Al- 'Aziz (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), Al-Hamīd (*Cel Demn de laudă*),
9. Căruia Îi aparține Stăpânirea Cerurilor și a Pământului! Și (*cu adevărat*) Allah este Martor peste tot!
10. Cu adevărat, aceia care i-au supus la încercări pe bărbații credincioși și pe femeile credincioase (*torturându-i prin arderea lor, astfel încât să îi îndepărteze de religia lui Allah*) și apoi nu s-au întors cu căință (*la Allah*), vor avea parte de chinul Iadului și vor avea parte de pedeapsa Focului.
11. Cu adevărat, aceia care cred și împlinesc fapte bune și drepte vor fi în Grădini (*Paradisul*) pe sub care curg pâraie. Aceasta este marea izbândă (*și marele câștig*).
12. Cu adevărat (*o, Mohammed*), răzbunarea (*pedeapsa*) Domnului tău (*pentru dușmanii Săi*) este aspră.
13. Cu adevărat, El este Cel care a început (*crearea tuturor lucrurilor*) și o va repeta (*în Ziua Judecății*)
14. Și El este Al-Ghafūr (*Atoateiertător față de cei care se căiesc*), Al-Wadūd (*Cel plin de dragoste și de grijă față de robii Săi cei evlavioși*),
15. Stăpânul Tronului, Cel Glorios,
16. (*El este*) Cel care Face tot ceea ce El Voiește (*și nu este nimic ce I se poate împotrivi Voinței Sale*).
17. Oare a ajuns până la tine vestea despre oștenii

18. Lui Faraon și neamului *Thamud* (*și despre pedeapsa pe care aceștia au primit-o*)?

19. Însă nu! Necredincioșii stăruie în tăgăduire (*a Mesajului Divin, la fel cum au făcut-o și generațiile predecesoare*).

20. Și din spate Allah îi cuprinde pe ei (*adică El îi cuprinde cu Știința și Puterea Sa și nimic din ceea ce fac ei nu Îi este ascuns Lui, iar El îi va răsplăti pentru faptele lor*).

21. Însă nu (*Coranul nu este așa cum pretindeți voi, o, idolatri de la Mecca, iar el nu este nici magie, nici poezie*)! Cu adevărat, acesta este un Coran Glorios,

22. (*Care este*) Păstrat pe *Al-Lauh Al-Mahdudh* (*Tabla păstrată, care se află dincolo de orice denaturare și modificare*).

86. Surat At-Tariq (Steaua care vine noaptea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. (*Jur*) Pe Cer și pe *at-tariq* (*steaua care vine noaptea sau steaua care scoate un sunet ca și cum cineva ar bate la ușă*)

2. Și cum ai putea ști tu (*nu îți poți imagina*) ce (*lucru sau semn mareț*) este *at-tariq*?

3. Aceasta (*at-tariq*) este steaua cea pătrunzătoare. (*a se vedea steaua neutronică*)

4. Nu este ființă umană care să nu aibă asupra ei un veghetor (*adică îngerii care văd faptele lor bune și rele și le înregistrează*).

5. Așadar, lăsați omul (*care neagă Învierea*) să vadă din ceea ce este el creat (*astfel încât să înțeleagă faptul că Învierea nu este mai dificilă față de prima sa creare*)!

6. El este creat dintr-o apă (*lichid seminal*) care țâșnește (*spre uter*),

7. Ce iese dintre șira spinării (*a bărbatului*) și coaste (*femeilor*)!

8. Cu adevărat, El (*Allah, Care l-a creat pe om după cum am menționat deja*) are Putere să-l aducă din nou (*la viață după ce a fost mort*),

9. În Ziua în care toate tainele vor fi examinate *(și făcute cunoscute, iar cei buni se vor distinge de cei răi, iar oamenii vor fi judecați pentru faptele lor)*.

10. Atunci, el *(omul)* nu va avea nici putere, nici sprijinitor *(care să îl protejeze de Pedepsa lui Allah)*.

11. Pe Cer, a cărui caracteristică este că trimite înapoi *(ploaie, căldură, unde sonore etc; la fel cum troposfera se transformă din abur în apă, ozosfera transformă razele sale dăunătoare astfel încât acestea să nu atingă Pământul, iar ionosfera transmite undele sonore înapoi pe Pământ)*

12. Și pe Pământul printre ale cărui caracteristici este aceea că are crăpături *(plăcile sale, puternice, normale și opuse, a se vedea plăcile tectonice)*!

13. Cu adevărat, acesta *(Coranul)* este un Cuvânt hotărâtor care separă *(adevărul de falsitate)*,

14. Și acesta nu este un lucru pentru amuzament!

15. Cu adevărat, ei plănuiesc un vicleșug *(împotriva ta, o, Mohammed)*!

16. Însă și Eu *(de asemenea)* plănuiesc un vicleșug *(Planul Meu, astfel încât Adevărul este revelat)*.

17. De aceea, dă-le un răgaz necredincioșilor, un scurt răgaz!

87. Surat Al-A'lā (Cel Preaînalt)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Cel Milostiv)*, Ar-Rahīm *(Cel Îndurător)*

1. Slăvește Numele Domnului tău, Al-A'lā *(Cel Preaînalt)*,

2. Care a creat *(totul)* și a potrivit *(totul, într-o formă perfectă)*

3. Și Care a Măsurat *(totul și a orânduit totul dinainte)* și apoi *(El)* a Călăuzit *(fiecare creatură pentru ceea ce i se potrivește, l-a călăuzit pe om să discearnă binele de rău, a călăuzit animalele la pășunat etc.)*,

4. Și Care făcut să răsără pășunea *(cea verde)*,

5. Și care apoi a făcut-o fân întunecat.

6. Noi te vom învăța (*o, Profetule*) să reciți (*Coranul și Noi îl vom strânge în pieptul tău*), astfel încât tu să nu uiți (*de aceea, nu te îngrijora cu privire la aceasta și nu te grăbi în recitare atunci când îngerul Jibril te învață, de teamă să nu îl uiți*),

7. (*Tu nu vei uita din el*) Decât ceea ce Voiește Allah (*cu un motiv înțelept*). Cu adevărat, El Cunoaște ceea ce este evident și ceea ce este ascuns.

8. Noi vom face ușor pentru tine să urmezi calea cea ușoară (*facerea de fapte bune*).

9. De aceea, sfătuiește-i (*pe oameni, o, Mohammed*), dacă sfatul le este spre folos (*sfătuiește pe oricine își dorește să primească sfatul și nu te chinui să îl sfătuiești pe cel care nu va crește în urma sfatului tău decât în aroganță și necredință*)!

10. Doar cel care se teme (*de Allah, pe Care Îl iubește*) se lasă sfătuit

11. Iar cel nelegiuit (*asupritor, tiran, cel care a încălcat Poruncile lui Allah*) evită (*sfatul tău*),

12. Care va intra în Focul cel mare (*unde va fi ars*),

13. Unde nici nu va muri (*pentru a se odihni*), nici nu va trăi.

14. Cu adevărat, oricine se purifică pe sine (*prin evitarea politeismului și acceptarea monoteismului Islamic*) va izbândi

15. Și pomeneste (*slăvește*) Numele Domnului său și se roagă.

16. Însă nu (*o, oameni*), voi preferați viața lumească,

17. Însă Viața de Apoi este mai bună și mai dăinuitoare.

18. Cu adevărat, aceasta (*ceea ce a fost menționat mai sus cu privire la avertizări și vești*) se află (*de asemenea scris, cu sensul său*) în foile cele vechi,

19. În foile lui Avraam și ale lui Moise.

88. Surat Al-Ghashiyah (Ziua Învierii, care cuprinde totul cu lucrurile sale teribile)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Oare a ajuns la tine vestea despre *al-ghashiyah* (adică Ziua Învierii, care cuprinde oamenii cu lucrurile sale teribile)

2. În Ziua aceea, anumite chipuri vor fi umile (adică fețele tuturor necredincioșilor),

3. Muncind (*din greu*) și istovite (*de la muncă*),

4. Ei vor intra să ardă într-un Foc intens și fierbinte.

5. Lor li se va da să bea dintr-un izvor clocotitor,

6. Și nu va fi altă mâncare pentru ei acolo în afara unei plante țepoase amare și otrăvitoare,

7. Care nici nu hrănește și nici nu astâmpără foamea.

8. (*Altele*) În Ziua aceea, vor fi chipuri vesele (*datorită beatitudinii pe care au simțit-o*),

9. Pentru strădania lor (*faptele bune pe care le-au făcut în viața lumească*), ele vor fi mulțumite (*în Viața de Apoi, datorită răsplății pe care au primit-o*),

10. Într-un Paradis înalt,

11. În care nu vor auzi niciun *laghw* (*vorbe rele, deșarte, dăunătoare*).

12. În el va fi un izvor ce curge,

13. În el vor fi paturi (*divanuri*) înălțate,

14. Și pocale așezate (*pregătite pentru oricine dorește*),

15. Și perne rânduie în șiruri (*unele lângă altele*),

16. Și covoare bogate așternute peste tot.

17. Oare ei (*necredincioșii*) nu se uită (*adică nu văd*) la cămile (*și nu se gândesc la*) cum sunt ele create?

18. Și la Cer, cum este el înălțat?

19. Și la munți, cum sunt ei ridicați (*plasați, fixați ferm pentru a stabiliza Pământul în urma vitezei cu care se mișcă*)?

20. Și la Pământ, cum este el întins (*și pregătit pentru ca oamenii să trăiască pe el*)?

21. Așadar, sfătuiește-i (*și amintește-le*) pe ei (*o, Mohammed*), căci, cu adevărat, tu ești numai un sfătuitoare (*și cel care le amintește*),

22. Tu nu ești stăpânitor (*cel care deține controlul, conducător*) peste ei (*adică nu îi poți forța pe ei să creadă și nu este niciun fel de silire în credință*).

23. Însă, acela care întoarce spatele și nu crede (*insistă în necredința sa*),

24. Pe acela îl va chinui Allah cu pedeapsa cea mai mare.

25. Cu adevărat, la Noi va fi întoarcerea lor

26. Și, cu adevărat, la Noi va fi judecata lor.

89. Surat Al-Fajr (Ivirea zorilor)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. (*Jur*) Pe ivirea zorilor

2. Și pe cele zece nopți (*primele zece nopți ale lunii calendarului Lunar ale Dhu Al-Hijjah*),

3. Și pe *ash-shaf'* (*cel par*) și pe *al-watr* (*cel impar*) (*rugăciunile care sunt alcătuite din patru sau două rak'at – unități de rugăciune – și altele care au trei sau o singură rak'ah*) (*de asemenea, aceasta poate face referire la ziua de Al-Adha, a zecea zi a lunii Dhu Al-Hijjah, care este Ziua Sacrificiului, și la ziua de 'Arafah, a noua zi a acestei luni*),

4. Și pe noapte, când se îndepărtează!

5. Oare nu sunt în acestea (*toate jurămintele de mai sus*) jurăminte destule pentru cel care are minte (*astfel încât să fie convins*)?

6. Oare nu ai văzut (*o, Mohammed*) ce a făcut Domnul tău (*cum a distrus*) cu neamul 'Ad (*neamul Profetului Hud*),

7. (*Care era din tribul sau orașul*) Din Iram, care avea stâlpi (*înalți*) (*clădiri sau oameni pe care Allah i-a făcut uriași, cu o putere deosebită*),

8. Asemeni căruia (*neamul și oamenii săi sau orașul*) nu a mai fost creat niciunde pe Pământ.

9. Și *(de asemenea, oare nu ai văzut tu cum Domnul tău i-a pedepsit și distrus)* cu cei din neamul *Thamud (neamul Profetului Salih)*, care au tăiat stâncile *(munții)* în vale *(pentru a își construi locuințe)*,

10. Și *(de asemenea, oare nu ai văzut tu cum Domnul tău i-a pedepsit și distrus)* cu Faraon, care avea țaruși *(cu care tortura oamenii)* *(sau avea soldați, care au stabilit pentru el domnia sa tiranică, care erau asemeni parilor sau țarșilor)?*

11. Aceștia *(adică neamurile 'Ad, Thamud și Faraon)* au asuprit *(și au fost tirani)* pe pământurile *(lor)*,

12. Și au făcut acolo *(pe pământurile lor)* multă stricăciune *(nelegiuire și rău)*

13. Astfel încât Domnul tău a vărsat asupra lor pedepse puternice!

14. Cu adevărat, Domnul tău este peste toate Veghetor *(văzând și auzind tot ceea ce ei fac și oferindu-le o amânare a pedepsei lor, însă atunci când îi va apuca pe ei, El îi va pedepsi cu asprime)*!

15. Cât despre om, atunci când Domnul său îl încearcă oferindu-i cinste și avuții *(avere, copii, putere etc.)*, el spune *(cu bucurie)*: „Domnul meu m-a cinstit pe mine!” *(gândindu-se că Allah i-a oferit toate aceste binecuvântări ca un semn al faptului că El este mulțumit de el și că el este un rob bun, care merită toate acestea)*.

16. Însă, atunci când El îl încearcă reducându-i lui mijloacele de trai, el spune: „Domnul meu m-a umilit!” *(gândindu-se că Allah a făcut din aceasta un semn al faptului că El nu este mulțumit de el, deoarece este un rob rău care nu merită Binecuvântările lui Allah)*.

17. Însă nu *(nu este astfel, Allah nu oferă avuții oamenilor buni și invers, nu, mai degrabă Allah oferă avuții oamenilor răi și le face pe acestea să fie un motiv pentru nenorocirea lor)*! Cu adevărat *(cinstea se află în ascultarea lui Allah și umilirea în neascultarea lui Allah)*, voi nu vă purtați cu orfanii cu bunătate și generozitate,

18. Și nu vă îndemnați unul pe altul la hrănirea sărmanului,

19. Și mâncați moștenirea cu mare lăcomie *(nepăsându-vă dacă acest lucru este legal sau nu; voi luați partea voastră și a altor persoane, cum sunt cele ale femeilor, copiilor și, în general, a celor slabi, lipsindu-i pe ei de dreptul la moștenire)*

20. Și iubiți averea cu o dragoste fără de margini *(de aceea, nu cheltuiți din ea pe Calea lui Allah, drept milostenie, pentru săraci etc.)!*

21. Însă nu! Atunci când Pământul *(va fi zguduit cu putere)* se va prăbuși și va fi nivelat *(când își va pierde culmile, munții sau șesurile, iar părțile sale se vor suprapune unele peste altele)*

22. Și va veni Domnul tău *(pentru a judeca peste creații)* și îngerii vor sta în ordine, rânduri-rânduri,

23. Și în acea Zi, Iadul va fi adus aproape *(prezentat)*, în Ziua aceea omul își va aminti *(ceea ce a făcut în timpul vieții sale lumești)*, dar cum să-i mai fie lui *(atunci)* de folos amintirea?

24. El va spune: „Vai! Ce bine ar fi fost dacă aș fi făcut mai înainte *(fapte bune în timpul vieții mele lumești, astfel încât ele să îmi fie de folos acum)* pentru viața mea *(din Viața de Apoi)!*”

25. Însă, în Ziua aceea nimeni nu va pedepsi așa cum El *(Allah)* Pedepsește *(atât de sever)*

26. Și nimeni nu va lega *(așa de puternic)* cum leagă El *(pe cei necredincioși și pe cei nelegiuți)*.

27. *(Celor evlavioși li se va spune)*: „O *(tu)*, suflet liniștit *(care este complet liniștit și mulțumit)*!”

28. Întoarce-te la Domnul tău mulțumit *(de răsplățile lui Allah)* și satisfăcut *(cu El, datorită faptelor bune pe care le-ai făcut în timpul vieții celei lumești)*,

29. Și intră printre robii Mei *(cei cinstiți)*,

30. Și intră în Paradisul Meu!”

90. Surat Al-Balad (Orașul)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Cel Milostiv)*, Ar-Rahīm *(Cel Îndurător)*

1. Jur pe acest *(sfânt, sacru)* oraș *(adică Mecca, unde îi este interzis oricui să ucidă pe cineva sau ceva)* –

2. Unde (sau în timp ce) tu (o, Mohammed) locuiești acolo (cuvântul arab care este tradus prin „locuiești” poate însemna, de asemenea, „liber de”, unde ești liber de orice păcat dacă îi pedepsești pe oricare dintre dușmanii tăi în timpul zilei de fateh din Mecca, ziua în care vei intra victorios în Mecca, fără luptă sau război. În acea zi, Profetul i-a asigurat pe oamenii din Mecca că nicio nedreptate nu îi va atinge în ciuda a ceea ce le-au făcut lui și musulmanilor mai înainte, așa cum au fost torturarea și persecuția, fapt pentru care le-a cerut musulmanilor să nu se lupte cu nimeni, în afara cazului în care alții încep lupta, însă le-a cerut să îi caute și să îi ucidă pe patru oameni care au fost împotriva Islamului și a musulmanilor. De asemenea, cuvântul arab poate însemna și „unde necredincioșii din Mecca au permis să te ucidă, chiar dacă este orașul sfânt”. Așadar, cum vine aceasta, ei nu v-au permis să atacați oamenii și nici chiar animalele, deoarece acest oraș este sacru, în timp ce ei au uitat de sanctitatea orașului și vor să te ucidă în interiorul lui?!).

3. (Jur) Și pe cel care zămislește și pe ceea ce el zămislește (aceasta poate face referire la Adam, părintele întregii omeniri, sau la Avrām, părintele neamului din Mecca, deoarece el a ales acest loc pustiu pentru fiul său, Ismail, și pentru soția sa, Hajjar, pentru ca ei să locuiască aici, iar din neamul său s-au născut locuitorii acestui oraș, iar dintre ei era și Profetul Mohammed. De asemenea, poate face referire la „orice părinte” dintre oameni și animale etc., din moment ce acela care zămislește și ceea ce zămislește sunt semne ale Abilității lui Allah, care a făcut ca oamenii să se nască din lichid seminal, care apoi au capacitatea de a vedea și de a auzi).

4. Cu adevărat, Noi l-am creat pe om spre trudă (adică el va avea parte de greutăți în această viață lumească. Termenul din limba arabă poate însemna, de asemenea, rectiliniaritate sau a sta drept, adică Noi l-am creat pe om într-o formă perfectă și trup drept ridicat, nu asemeni animalelor, care nu își pot ține capul vertical).

5. Oare crede el că nu va avea nimeni putere asupra lui (control asupra lui, astfel încât să îl pedepsească pentru faptele sale rele)?

6. El zice (lăudăros): „Am cheltuit avere din abundență!”

7. Oare crede că nimeni nu l-a văzut pe el? (Oare crede că Allah nu l-a văzut în timp ce cheltuia acei bani și că Allah nu îl va judeca pentru aceasta, întrebându-l de unde au provenit banii, dacă veneau din mijloace permise sau interzise și despre cum și-a cheltuit acești bani, pe o cale bună sau rea?)

8. Oare nu i-am făcut Noi lui doi ochi

9. Și o limbă și două buze?

10. Și nu i-am arătat lui două căi (*clare*) (*binele și răul, astfel încât să aleagă pe care dintre acestea o urmează*)?

11. Oare va reuși el să străbată al- 'akaba (*drum greu, cu obstacole, însă, aici are semnificația de: „drumul facerii de fapte bune”*; care este asemenea unui drum cu obstacole, greu, de munte, pe care nimeni nu îl poate străbate, cu excepția celui care are cea mai cinstită intenție. Așadar, va dori omul să străbată acest drum, astfel încât să devină un rob dreptcredincios?)?

12. Și de unde să știi tu (*adică nu îți poți imagina, o, Mohammed*) ce este (*cât de mareș și important este*) acest 'akaba (*expresie arabă ce este folosită ca emfază pentru a arăta ceva cu adevărat important*)?

13. Eliberarea unui gât (*adică a unui sclav, eliberându-l dacă îl deții sau cumpărarea unui sclav cu scopul de a îl elibera, sau a elibera un captiv fără a cere niciun fel de răscumpărare, eliberându-l doar de dragul lui Allah*)

14. Sau hrănirea, într-o zi de foamete severă (*foamete*),

15. A unui orfan dintre rude (*astfel încât vei primi răsplata pentru oferirea de hrană într-o zi de foamete severă și răsplată pentru menținerea legăturilor de rudenie*)

16. Sau a unui sărman aflat în sărăcie lucie (*adică foarte sărac și în nevoi*).

17. Apoi, el (*cel care a făcut cele menționate mai sus*) a devenit unul dintre cei care cred și se îndeamnă unul pe altul la strădanie (*în supunerea față de Poruncile lui Allah prin facerea de fapte bune*) și răbdare (*în fața încercărilor și în îndepărtarea de faptele și dorințele rele*) și (*de asemenea*) se îndeamnă unul pe altul la milă și îndurare (*față de toate creațiile: oameni, animale, mediu înconjurător etc.*).

18. Aceștia sunt oamenii mâinii drepte (*adică locuitorii Paradisului*).

19. Însă, aceia care nu au crezut în *ayat-ele* (*versetele, semnele, dovezile*) Noastre sunt oamenii mâinii stângi (*adică locuitorii Iadului*)

20. Și asupra lor va fi un Foc închis (*adică Focul îi va înconjura și acolo nu va fi nici lumină și nici apă răcoritoare, nici fereastră, nici ieșire, unde oamenii vor sta pentru totdeauna, fără a avea odihnă și nu vor ieși niciodată de acolo*).

91. Surat Ash-Shams (Soarele)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. (*Jur*) Pe Soare și pe *duha* sa (*adică strălucirea acestuia în momentul în care Soarele începe să se înalțe pe cer, iar lumina sa începe să se reverse*) (*strălucirea Soarelui este un Semn mareț de la Allah, căci acesta le oferă oamenilor o cantitate mare de energie, care înlocuiește electricitatea; de asemenea, oferă căldura fără de care nicio plantă nu ar putea să crească etc.*)

2. Și pe Luna care îl urmează (*pe Soare*)!

3. Pe ziua care dezvăluie strălucirea sa (*a Soarelui*) (*putem observa lumina existentă pe Pământ doar pe o distanță de 200 de kilometri; dincolo de această limită, Soarele arată ca un disc de azur, însă, atunci când razele sale intră în contact cu atmosfera, aceasta permite apariția razelor solare, transformând razele sale în lumina care se împrăștie, după cum putem observa*)

4. Și pe noaptea care îl acoperă (*lumina Soarelui, din moment ce noaptea acoperă prin întunecimea sa acea parte a Pământului de unde Soarele s-a depărtat, acoperind și ascunzând lumina Soarelui din acea parte*)!

5. Pe Cer și pe Cel care l-a construit,

6. Și pe Pământ și pe Cel care l-a întins,

7. Și pe suflet (*al omului sau un suflet sau Adam*) și pe Cel ce l-a creat și l-a așezat în forma perfectă

8. Și i-a insuflat lui ce este impietate pentru el și ceea ce este evlavie pentru el (*astfel încât să poată distinge calea cea rea de cea bună și să aleagă ce cale să urmeze*)!

9. Cu adevărat, izbândește cel ce îl purifică (*pe sufletul său, prin intermediul bunătății*)

10. Și cu adevărat eșuează cel care-l ascunde (*în depravare*).

11. (*Neamul*) *Thamud* l-a tăgăduit (*pe Profetul lor, Salih*) prin nelegiuirea lor (*nedreptatea, neascultarea și aroganța*)

12. Atunci când cel mai nelegiuit om dintre ei s-a ridicat (*pentru a ucide femela de cămilă. Oamenii din neamul Thamud i-au cerut Profetului Salih o dovadă prin care să ateste că el este un Mesager al lui Allah. De aceea, Allah a scos o femelă de cămilă dintr-o stâncă pentru ei. Allah a Poruncit ca ea să bea într-o zi, iar oamenii să nu bea în acea zi, iar în ziua următoare oamenii să bea și cămila să nu bea, iar acest fapt i-a deranjat atât de tare pe aceștia încât ei au vrut să omoare cămila*).

13. Însă Mesagerul lui Allah (*Salih*) le-a spus lor: „*(Fiți chibzuiți! Temeți-vă de un sfârșit rău!)* Aceasta este cămila lui Allah! *(Nu o răniți)* Și *(nu o opriți de la a avea)* băutura sa *(partea sa de apă din ziua destinată ei)*!”

14. Însă, ei l-au tăgăduit pe el și au ucis-o. De aceea, Domnul lor i-a distrus pe ei *(cu un strigăt)* pentru păcatul lor și i-a făcut pe ei egali la pedeapsă *(distrugerea a venit atât asupra celui care a ucis cămila, cât și asupra celorlalți, deoarece ei au fost de acord cu aceasta, astfel devenind părtași la uciderea ei)*.

15. Și El (*Allah*) nu se teme de consecințele acestora *(adică ei nu Îl pot răni pe Allah cu nimic, însă faptele lor rele i-au distrus pe ei)*.

92. Surat Al-Lail (Noaptea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. (*Jur*) Pe noapte când acoperă *(ziua prin întunericul său)*
2. (*Jur*) Pe ziuă când apare *(prin strălucirea sa)*,
3. (*Jur*) Pe Cel care a creat bărbatul și femeia!
4. Cu adevărat, eforturile și faptele voastre sunt felurite *(conform scopurilor voastre, unii dintre voi caută răsplata Vieții de Apoi și fac fapte bune pentru aceasta, în timp ce alții caută plăcerile vieții lumești, fără a se gândi la răsplata Vieții de Apoi și se comportă în conformitate cu acestea)*.
5. Cât despre cel care dăruiește *(drept milostenie din averea sa)* și se teme de Allah *(ascultând Poruncile Sale și oprindu-se de la ceea ce El a interzis)*
6. Și crede în *al-husna* *(cea mai bună; crede că Allah îl va recompensa pentru tot ceea ce a oferit drept milostenie și că îl va răsplăti pentru faptele sale bune și care crede, de asemenea, în Unicitatea lui Allah și în Dreptul Său de a fi adorat doar El, Care nu are parteneri)*,
7. Aceluia îi vom ușura Noi calea către ușurință *(bunătate; îl vom călăuzi pe el către Calea cea Dreaptă și faptele bune)*.
8. Cât despre cel care se zgârcește *(care este lacom)* și se consideră pe sine autosuficient *(consideră că nu are nevoie de Allah sau de Răsplata Sa)*

9. Și neagă *al-husna* (*nu crede că Allah îl va recompensa pentru ceea ce a cheltuit drept milostenie din averea sa și neagă, de asemenea, Unicitatea lui Allah*),

10. Aceluia îi vom ușura Noi calea către greutate (*pentru cel nelegiuit vom netezi calea către rău, iar el va merita Pedepsa lui Allah în Viața de Apoi și Allah niciodată nu îl călăuzește pe cel nedrept*)

11. Și ce beneficiu îi va aduce averea când el va fi aruncat (*în Iad*)?

12. Cu adevărat, a Noastră este oferirea călăuzirii (*adică Noi arătăm Calea cea Dreaptă și calea cea rea*)

13. Și, cu adevărat, ale Noastre sunt ultima (*Viața de Apoi*) și prima (*această viață lumească*).

14. De aceea, v-am prevenit pe voi despre un Foc aprins,

15. Unde nu va intra spre a fi ars decât cel nelegiuit,

16. Care l-a negat (*pe Profetul Mohammed*) și a întors spatele (*de la credință*).

17. Și cel mai evlavios va fi ferit de el (*de Foc*),

18. Acela care cheltuie din averea sa (*pentru cei săraci*) pentru a se purifica pe sine (*de păcate și de lăcomie și, de asemenea, pentru a își purifica averea*)

19. Și nu este nimeni (*dintre oamenii care au primit din averea sa*) căruia el să îi facă un bine pentru a fi răsplătit (*adică el nu oferă drept milostenie din averea sa pentru a îi răsplăti pe cei care i-au făcut lui o favoare. Această milostenie trebuie să aibă drept scop doar milostenia pură, oferită oamenilor nevoiași și nu la schimb, cu scopul de a obține anumite favoruri*),

20. (*El nu își dorește altceva de la această milostenie*) Ci caută numau Fața Domnului său Cel Preaînalt (*cheltuind doar de dragul lui Allah și sperând la Răsplata Sa*),

21. Și, cu adevărat, el va fi mulțumit (*atunci când va intra în Paradis*).

93. Surat Ad-Duha (Înainte de prânz)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. *(Jur)* Pe *ad-duha* (adică momentul în care Soarele începe să apară mare și lumina sa începe să se reverse),
2. *(Și)* Pe noapte, când se întunecă (*și întunecimea sa devine deasă*),
3. Cu adevărat, Domnul tău nici nu te-a părăsit (*o, Mohammed*) și nici nu te urăște (*după cum au spus necredincioșii din Mecca atunci când îngerul Gavrîl nu a venit pentru o vreme cu Revelația de la Allah, iar ei au spus: „O, Mohammed, Domnul tău te-a părăsit!”*)
4. Și, cu adevărat, Viața de Apoi este mai bună pentru tine decât viața lumească.
5. Și, cu adevărat, Domnul tău îți va dărui (*din abundență, în Viața de Apoi*), astfel încât tu vei fi mulțumit.
6. Oare nu te-a găsit pe tine (*o, Mohammed*) El (*Allah*) orfan și ți-a oferit ție adăpost (*și îngrijire*)?
7. Și nu te-a găsit pe tine fără de cunoștințe (*adică nu știai nici ce înseamnă credința, nici să citești sau să scrii*) și te-a călăuzit (*și te-a învățat ceea ce nu știai dinainte și te-a călăuzit spre cea mai înaltă morală și către cele mai bune dintre faptele bune*)?
8. Și nu te-a găsit pe tine sărman și te-a făcut bogat (*de ajuns pentru tine și cu mulțumire de sine*)?
9. Așadar, pe orfan nu îl trata cu opresiune (*sau cu asprime*),
10. Și pe cel care cere nu-l alunga (*ci ai grijă de nevoile sale și oferă-i hrană*),
11. Iar în ceea ce privește Îndurarea (*Recompensele, Favorurile, așa cum sunt Profeția și toate celelalte recompense*) Domnului tău (*pe care El ți-a oferit-o*), despre ea vorbește!

94. Surat Ash-Sharh (Deschiderea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Oare nu ți-am deschis Noi ție (*o, Mohammed*) pieptul (*adică inima, luminând-o și făcând-o puternică prin Călăuzire Divină, credință și înțelepciune, fapt pentru care nu ar trebui să simți niciun pic de neliniște în ceea ce privește orice fel de persecuție din partea necredincioșilor. De asemenea, acest verset poate face referire la momentul în care îngerul Gavrîl i-a deschis pieptul Profetului, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, atunci când era foarte mic pentru a îi extrage un cheag de sânge, spunând: „Aceasta a fost partea prin care Satana putea să îți șoptească!” Apoi, el a spălat inima lui cu apă ZamZam, dintr-un vas de aur*)?

2. Și nu am îndepărtat de la tine povara ta (*povara poate face referire aici la simțământul de responsabilitate cu privire la transmiterea Mesajului lui Allah, fapt pentru care Allah l-a făcut să îl simtă mult mai ușor. De asemenea, poate însemna păcat și să se refere la faptul că Allah l-a făcut pe Profet infailibil față de orice fel de păcat și că i-a promis iertarea oricărui păcat trecut sau viitor; însă, aceasta nu înseamnă nicidecum că Profetul ar fi comis orice fel de păcat în trecut sau că va comite în viitor. De asemenea, acest termen poate face referire la obiceiurile rele ale oamenilor din Mecca de dinainte de Islam, care nu se potriveau cu natura înăscută, curată și cinstită, a Profetului, fapt pentru care Allah a îndepărtat toate acestea de el prin trimiterea Revelației*),

3. Care-ți apăsă pe spinare?

4. Și oare nu am înălțat Noi reputația ta (*și ai căpătat un statut înalt și numele tău este menționat la fiecare chemare la rugăciune, în interiorul rugăciunilor, la fel și la predica din ziua de vineri*)?

5. Cu adevărat, alături de greu vine și ușorul (*de aceea, nu lăsa niciun fel de rău pe care îl primești de la necredincioși să te oprească de la chemarea la credință în Allah și în Religia Sa*)!

6. Cu adevărat (*din nou*), alături de greu vine și ușorul!

7. De aceea, atunci când ai terminat (*preocupările tale zilnice*), dedică-te cu putere adorării lui Allah,

8. Și către Domnul tău (*Cel fără parteneri*) îndreaptă-ți intențiile și speranțele!

95. Surat At-Tin (Smochinul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. (*Jur*) Pe smochin și pe măslin (*referire la locul în care a început misiunea lui Isus, un loc recunoscut pentru existența acestor două tipuri de copaci*),
2. Și pe muntele Sinai (*referire la locul în care a început misiunea lui Moise*),
3. Și pe acest oraș sigur (*adică Mecca*) (*referire la locul în care a început misiunea Profetului Mohammed*)!
4. Cu adevărat, Noi l-am creat pe om cu cea mai bună statură (*formă, cu cea mai bună sănătate mintală și cu o natură înăscută, care îl călăuzesc către credința în Allah, către dreptate, bunătate, cele mai bune maniere etc. De asemenea, a fost creat cu cea mai bună formă, atitudine, putere și echilibru*),
5. Apoi, Noi l-am întors pe el la locul cel mai de jos (*pe acel om care nu își urmează judecata sa pură și bună și nici natura sa înăscută și care își urmează propriile dorințe sau obiceiurile rele sau tradițiile sale, pe care le-a învățat de la habitatul său; acest om se va afla în locul cel mai de jos, unde va deveni lacom, nefericit, urmând principiile rele care îl determină să urmeze niște mituri și dumnezeii cei falși etc. De asemenea, poate însemna că această persoană se va afla în cel mai de jos loc din Iad, dacă nu crede în Allah și nu este mulțumitor față de Cel care l-a creat cu cea mai bună formă și pentru toate Bindecuvântările Sale*),
6. În afară de aceia care cred și împlinesc fapte bune (*cei care și-au urmat natura înăscută, prin credința în Allah și etică bună*). Ei vor avea parte de răsplată neîntreruptă și neîncetată (*Paradisul*).
7. Așadar, ce te face pe tine (*o, necredinciosule*) să negi Ziua Recompensei (*din moment ce ai putut vedea o parte dintre Semnele lui Allah, care îți arată Puterea sa asupra întregului Univers*)?
8. Oare nu este Allah Cel mai Drept (*Cel mai Înțelept*) dintre judecători (*din moment ce El a desemnat o Zi în care să judece peste toate creațiile sale și pentru a le reda drepturile proprietarilor de drept*)? (*Cu adevărat, El este!*)

96. Surat Al-‘Alaq (Cheagul de sânge atârnat)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Citește! În Numele Domnului tău Care a creat *(tot ceea ce există)*.
2. El l-a creat pe om din 'alaq *(cheag de sânge atârnat)*.
3. Citește! Și Domnul tău este Cel mai Generos,
4. Care a învățat *(scrisul)* cu calemul.
5. El l-a învățat pe om ceea ce el nu a știut.
6. Însă nu! Cu adevărat, omul întrece măsura *(în necredință și fapte rele)*,
7. Din moment ce el se vede bogat și autosuficient.
8. Cu adevărat, la Domnul tău este întoarcerea *(tuturor oamenilor în Ziua Învierii, când El va recompensa sau pedepsi pe fiecare în parte potrivit a ceea ce merită)*.
9. L-ai văzut tu *(o, Mohammed)* pe cel *(Abu Jahl)* care împiedică
10. Un rob *(adică Mohammed)* de la rugăciune *(această întrebare exprimă uimirea cu privire la această problemă: cum ar putea Abu Jahl să îl oprească pe Mohammed de la a se ruga lui Allah, Creatorul, din moment ce rugăciunea este legătura dintre rob și Domnul său? Astfel, el nu doar întoarce spatele credinței, ci, mai mult, încearcă să te împiedice pe tine și pe alți oameni de la călăuzire. Acest incident a fost relatat în Sahih Muslim: Abu Hurairah a relatat că Abu Jahl i-a întrebat pe oameni dacă Mohammed se roagă, punându-și fața pe pământ (în prosternare) în prezența lor. I s-a răspuns: «Da.» Apoi, el a spus: «Jur pe Al-Lat și pe Al-Uzza, că, dacă îl văd făcând rugăciunea astfel, aş călca peste gâtul său sau îi voi acoperi fața cu praf.» El a venit la Mesagerul lui Allah în timp ce acesta se afla în rugăciune și s-a gândit să îl calce pe gât [și oamenii spun) că el s-a apropiat, însă s-a întors pe călcâie și încerca să respingă ceva cu mâinile. A fost întrebat: «Ce s-a întâmplat cu tine?» El a răspuns: «Între mine și el este un șanț de foc, teroare și aripi.» Apoi, Mesagerul lui Allah a spus: «Dacă ar fi venit lângă mine, îngerii l-ar fi transformat în bucăți.»”)]?*
11. Oare ai văzut tu *(o, Mohammed)* dacă el *(robul care se ruga, adică Mohammed însuși)* se afla sub călăuzire *(lui Allah)*
12. Poruncind evlavie? *(întrebarea se referă la uimirea cu privire la această chestiune, căci, dacă acesta este statutul celui care este oprit de la rugăciune, de a fi sub călăuzirea lui Allah și poruncind evlavie, cum poate o astfel de persoană să fie oprită de la a avea o legătură cu Domnul și Creatorul său?)*

13. Oare ai văzut tu (*o, Mohammed*) dacă el (*Abu Jahl, făcătorul de rău*) neagă (*Coranul*) și întoarce spatele (*de la credință*)? (*această întrebare se referă la uimirea cu privire la această chestiune: nu se teme el de Allah?*)

14. Oare nu știe el (*acest făcător de rele*) că Allah îl vede (*vede tot ceea ce face*)?

15. Însă nu! Dacă el (*Abu Jahl*) nu va înceta, Noi îl vom apuca și îl vom trage cu putere de *nasiah* (*cea mai înaltă parte a frunții sale, care se referă la lobul frontal al creierului*),

16. O *nasiah* (*cea mai înaltă parte a frunții sale care se referă la lobul frontal al creierului. Această parte se caracterizează prin faptul că este mincinoasă și păcătoasă, deoarece lobul frontal controlează conștiința pe care o avem cu privire la propriile noastre fapte, judecata și tot ceea ce se întâmplă în timpul acțiunilor noastre zilnice, reacțiile noastre emoționale, limbajul pe care îl folosim, la fel ca și cunoașterea cuvintelor pe care le folosim. De asemenea, aceasta joacă un rol important în procesarea informațiilor, prin urmare, în intelect. – a se vedea informațiile cu privire la lobul frontal de pe wikipedia.org*) mincinoasă și păcătoasă.

17. Apoi, lasă-l să cheme pe oricare dintre ajutoarele din neamul său (*după cum ți-a spus, o, Mohammed: „Am cei mai mulți sprijinitori în interiorul tribului.”*).

18. Iar Noi îi vom chema pe îngerii păzitori ai Iadului (*să îl tragă pe el în Focul Iadului în Viața de Apoi*).

19. Însă nu! (*O, Mohammed*) Nu-i da lui ascultare (*cu privire la cele de la care te oprește el*), ci prosternează-te și apropie-te (*de Domnul tău, prin ascultarea Poruncilor Sale.*).

97. Surat Al-Qadr (Noaptea Destinului Divin)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Cu adevărat, Noi l-am pogorât (*acest Coran, adică am început revelarea lui*) în noaptea Al-Qadr (*noaptea Onoarei și a Hotărârii, aceasta fiind una dintre ultimele zece zile ale lunii Ramadan, în timpul căreia Allah Hotărăște destinul robilor Săi pentru următorul an*).

2. Și cum ai putea tu știi *(o, Profetule; nu îți poți imagina)* ce *(cât de măreață)* este noaptea Al-Qadr *(o expresie care arată cât de importantă este această noapte)*?

3. Noaptea Al-Qadr este mai bună decât o mie de luni *(adică actele de adorare ale lui Allah din această noapte sunt mai bune decât actele de adorare ale Lui făcute pe parcursul a o mie de luni, adică 83 de ani și 4 luni)*.

4. În timpul ei, coboară îngerii și Ar-Rūh *(adică îngerul Gavrîl)*, cu Permișiunea Domnului lor, cu toate Hotărârile *(pentru toate acțiunile din acel an)*.

5. *(Întreaga noapte)* este pace *(și Bunătate din partea lui Allah față de robii Săi dreptcredincioși)* până la ivirea zorilor.

98. Surat Al-Bayyinah (Dovada cea clară)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Cel Milostiv)*, Ar-Rahīm *(Cel Îndurător)*

1. Aceia care nu au crezut dintre oamenii Scripturii *(evreii și creștinii care s-au îndepărtat de credința cea adevărată în Allah prin inovațiile lor)* și politeiștii nu au vrut să renunțe *(la necredința lor)* până ce nu a venit la ei Dovada cea clară *(cu trecerea timpului, ei nu vor crește decât în necredință și în inovațiile lor, ca și cum Allah nu l-ar fi trimis la ei pe Profetul Mohammed)*.

2. *(Această Dovadă clară este)* Un Mesager de la Allah, care recită pagini curățite *(Coranul cel Sfânt)*,

3. În care sunt scrieri drepte *(scrieri corecte și capitole care spun adevărul, conținând Legi drepte, care sunt departe de orice modificare)*.

4. Și cu adevărat, cei cărora le-a fost dată Scriptura *(evreii și creștinii)* nu s-au diferențiat *(cu toții erau de acord cu privire la venirea unui profet)* până ce nu le-a venit lor Dovada cea clară *(adică Profetul Mohammed)* *(înainte de venirea Profetului Mohammed, ei așteptau venirea unui Profet, după cum era menționat în Scripturile lor, însă, atunci când Profetul Mohammed a venit la ei cu dovezi clare, ei s-au diferențiat și s-au dezbinat, unii l-au negat, iar alții au crezut în el și l-au urmat)*.

5. Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor *(în acest Coran)* altceva *(față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale)* în afară de adorarea *(doar a)* lui

Allah, și să fie devotați religiei Sale și să fie *hunaḥfa* ' (*să stea departe de politeism și să încline spre monoteism*), să efectueze rugăciunea și să ofere *zakah* (*dania obligatorie anuală*): și aceasta este religia corectă (*și dreaptă*).

6. Cu adevărat, cei care nu cred dintre oamenii Scripturii (*evreii și creștinii care nu urmează nici învățăturile originale ale lui Moise și Isus și nici pe cele ale lui Mohammed*) și politeiștii vor ajunge în Focul Iadului, în care vor locui pe veci. Ei sunt cei mai răi dintre toate făpturile.

7. Cu adevărat, cei care cred (*în Unicitatea lui Allah și în Mesagerul Său, Mohammed*) și fac fapte bune, aceia sunt cei mai buni dintre toate făpturile.

8. Răsplata lor de la Domnul lor sunt Grădinile 'Adn-ului (*Paradisul*), pe sub care curg pâraie și în care vor locui pe veci. Allah va fi Mulțumit de ei și ei vor fi mulțumiți de El. Aceasta (*răsplata*) este pentru cel care se teme de Domnul său.

99. Surat Az-Zalzalah (*Cutremurul*)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Atunci când Pământul va fi zguduit de cutremurul său (*cel final*),
2. Și când Pământul va scoate poverile lui (*morții*),
3. Și omul (*speriat și surprins*) va întreba: „Ce se întâmplă cu el?”
4. În Ziua aceea el (*Pământul*) va spune poveștile sale (*ceea ce s-a petrecut bun sau rău pe el*),
5. Deoarece Domnul tău îi va inspira lui.
6. În Ziua aceea, oamenii vor înainta răspândiți (*în grupuri*) (*de la locul Judecății către destinația lor finală, către Iad sau Paradis*), pentru ca să li se arate lor faptele (*adică răsplata sau pedeapsa lor*).
7. Așadar, cel care a făcut un bine egal (*chiar cât*) cu greutatea unui atom (*sau o furnică mică*) îl va vedea (*adică va vedea răsplata pentru el*)
8. Și oricine a făcut un rău egal (*chiar cât*) cu greutatea unui atom (*sau o furnică mică*) îl va vedea (*adică va vedea pedeapsa pentru el*).

100. Surat Al-‘Adiyat (Cei care aleargă)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Pe cei care aleargă (*majoritatea învățaților spun că aceasta se referă la caii care aleargă pentru a îi ataca pe dușmani – iar această opinie pare să fie cea mai îndreptățită – iar alt grup de învățați spune că aceasta se referă la cămilele care aleargă de la ‘Arafa la Muzdalifa și apoi la Mina, în timpul îndeplinirii pelerinajului*) gâfâind (*făcând gălăgie cu voci puternice în timpul respirației, datorită puterii lor de alergare*),

2. Ce scot scânteii de foc (*cu copitele lor, în timpul alergării, atunci când copitele lor lovesc pietrele; aceasta se referă la puterea alergării*)

3. Și pornesc la atac (*asupra dușmanilor lor*) la ivirea zorilor,

4. Ridicând prin ea (*alergarea lor*) praful (*în vălătuci*),

5. Și pătrund numaidecât ca unul în mijlocul mulțimii (*adică în rândurile dușmanilor*).

6. Cu adevărat, omul (*necredincios*) este nerecunoscător față de Domnul său.

7. Și pentru aceasta (*nerecunoștința față de Domnul său*) el este martor (*prin faptele sale*).

8. Și, cu adevărat, iubirea lui pentru avere este puternică.

9. Oare nu știe el (*omul, ceea ce îl așteaptă*) că atunci când va fi răscolit ceea ce se află în morminte (*atunci când oamenii vor fi înviați*)

10. Și când tot ceea ce există în piepturi (*ale oamenilor, din ceea ce este secret și din intenții*) va fi făcut cunoscut

11. Atunci, cu adevărat, în acea Zi, Domnul lor va fi Bineștiutor față de ei (*la fel și cu faptele lor și că El îi va răsplăti sau pedepsi în conformitate cu faptele lor*)?

101. Surat Al-Qari‘a (Ziua Judecării, care lovește inimile)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. *Al-Qari'a* (*adică Ziua Judecății, care va lovi inimile oamenilor prin ororile sale*)
2. Ce este *Al-Qari'a*?
3. Și cum ai putea tu să știi (*adică nu îți poți imagina, o, Mohammed*) ce (*chestiune măreață*) este *Al-Qari'a* (*expresie care arată cât de măreață este aceasta*)?
4. Aceasta este o Zi în care omenirea va fi risipită ca fluturii de noapte
5. Și munții vor fi ca lâna scărmanată.
6. Apoi, cât despre cel a cărui balanță (*a faptelor bune*) va fi mai grea,
7. Acesta va avea parte de o viață plăcută (*în Paradis*).
8. Cât despre acela a cărui balanță (*a faptelor bune*) va fi ușoară,
9. Locuința aceluia va fi în *hawiyah* (*Focul*)
10. Și cum ai putea tu să știi (*adică nu îți poți imagina, o, Mohammed*) ce (*loc îngrozitor*) este el (*al-Hawiyah*)? (*expresie care arată cât de îngrozitor este acest loc*)
11. (*Acesta este*) Un Foc ce arde cu putere!

102. Surat At-Takathur (Dorința de înmulțire)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Concurența reciprocă pentru a înmulți (*averea, copiii, puterea etc.*) vă abate (*de la adorarea lui Allah*),

2. Până când vă veți vizita mormintele *(adică până când veți muri, cuvântul „a vizita” se referă aici la faptul că mormintele nu sunt destinația finală, aceasta fiind în Iad sau în Paradis după învierea din moarte).*

3. Însă nu! Voi veți afla *(realitatea și faptul că Viața de Apoi va fi mai bună pentru voi dacă Îl adorați pe Allah, așa cum trebuie, în această viață lumească)!*

4. Și din nou nu! Voi veți afla *(rezultatul final ca urmare a dorinței voastre pentru lucrurile materiale, care v-au abătut de la adorarea lui Allah în viața lumească).*

5. Însă nu! Dacă ați ști cu o cunoaștere sigură *(rezultatul final al dorinței voastre de înmulțire atunci nu v-ați ocupa timpul cu lucrurile lumești),*

6. Cu siguranță, voi veți vedea Focul Iadului!

7. Și din nou: voi îl veți vedea pe el cu siguranță *(fără nicio îndoială)!*

8. Apoi, în acea Zi, veți fi întrebați cu siguranță despre plăceri *(în care v-ați complăcut, în această viață lumească).*

103. Surat Al-‘Asr (Timpul)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Cel Milostiv)*, Ar-Rahīm *(Cel Îndurător)*

1. *(Jur)* Pe Al-‘Asr *(timpul sau a treia rugăciune a zilei care se numește al-‘Asr)!*

2. Cu adevărat, omul este în pierdere,

3. În afară de aceia care cred și fac fapte bune, și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr *(credința cea adevărată și îndeplinirea de fapte bune)*, și care se îndeamnă unul pe altul la răbdare!

104. Surat Al-Humazah (Calomniatorul)

pe la spatele cuiva)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Vai aceluia care își bate joc de alte persoane prin acțiunile sale (*așa cum este cel care face un semn cu ochiul sau cu capul altei persoane cu privire la defectul altcuiva*) sau prin cuvintele sale (*calomniatorul sau clevetitorul care își bate joc sau vorbește despre defectele altei persoane*),
2. Care a strâns avere și a socotit-o (*referire la dragostea sa intensă față de bani și care, de fiecare dată când strânge mai mulți bani, îi socotește din nou*),
3. Crezând că averea sa îl va face nemuritor!
4. Însă nu! Cu adevărat, el va fi aruncat în *al-hutama* (*în Focul zdrobitor care zdrobește tot ceea ce intră în el*).
5. Și cum ai putea tu să știi (*adică nu îți poți imagina, o, Mohammed*) ce (*loc îngrozitor*) este *al-hutama*? (*Focul nimicitor*) (*Această expresie arată cât de îngrozitor este acesta.*)
6. (*El este*) Focul lui Allah care este (*veșnic*) aprins.
7. Care străpunge (*trupurile*) până la inimi (*aceasta se referă la puterea și viteza flăcărilor, din moment ce acesta atinge și arde inimile în același timp în care arde trupurile din afară*).
8. El se va închide (*peste ei*), cuprinzându-i (*blocându-i*) pe ei (*necredincioși*) în interior,
9. În coloane întinse (*de unde le va fi imposibil să scape*).

105. Surat Al-Fil (Elefantul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Oare nu ai văzut tu (*o, Mohammed*) ce a făcut Domnul tău cu oamenii (*oastea*) care aveau elefantul? (*aceasta face referire la oastea lui Abraha Al-Ashram, care a venit din Yemen cu intenția de a cucerii Mecca și de a distruge al-Ka 'bah folosind un elefant uriaș*)
2. Oare nu a făcut El (*Allah*) ca planul lor să fie în zadar?
3. Și El a trimis asupra lor păsări în stoluri,
4. Lovindu-i pe ei cu pietre din lut ars.
5. Și El i-a făcut pe ei ca pe niște paie mâncate (*care au fost mâncate de către bovine atunci când au fost curățate, apoi defecate*).

106. Surat Quraiș (Tribul Quraiș)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. (*Privește cât de multe binecuvântări i-a oferit Allah tribului Quraiș – tribul Profetului Mohammed*) Pentru obiceiul tribului Quraiș (*stabilitatea, unitatea, protecția, mijloacele de trai, călătoria în siguranță; adică privește cum Allah i-a făcut pe ei stabili, uniți și adunați în casele din jurul Sfintei Moschei după ce ei au fost risipiți în case; astfel, triburile arabe nu îi pot ataca, deoarece locuiesc în orașul cel sacru. Și privește cum a distrus El oastea elefantului și, ca urmare a acestui fapt, ei și-au putut păstra unitatea și poziția respectată printre triburile arabe. Și privește cum a făcut El ca ei să aibă propriile mijloace de viață și stabilitate în ceea ce privește locuințele, cu toate că trăiesc într-un deșert necultivat și aceasta cu ajutorul celor două călătorii comerciale ale lor. Niciunul dintre celelalte triburi arabe nu îi poate ataca, deoarece sunt locuitorii orașului sacru și triburile arabe se îndreaptă spre pelerinaj în fiecare an*),
2. Obiceiul lor familiar pentru călătoria (*cu caravane*) iarna (*către Yemen, în siguranță*) și vara (*în siguranță, fără a se teme de ceva, îndreptându-se către vechea Sirie*),
3. Deci (*după toate aceste binecuvântări*) să Îl adore (*pe Allah*) pe Domnul acestei Case (*Moscheea cea Sfântă din Mecca*),
4. Care i-a hrănit pe ei împotriva foamei și le-a oferit lor siguranță împotriva fricii.

107. Surat Al- Al-Ma'un (Nevoia legăturilor cu vecinii)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Oare nu l-ai văzut tu pe cel care neagă Recompensa (*Învierea, Răsplata și Pedeapsa care vin de la Allah pentru robii Săi, în conformitate cu faptele lor și care, prin această tăgăduire, nu l se supune lui Allah în ceea ce privește Poruncile și Interzicerile Sale*)?

2. Acesta este cel care îl respinge pe orfan cu asprime (*ținându-l departe de drepturile sale*)

3. Și nu îndeamnă la hrănirea nevoiașilor (*adică el nici nu îl hrănește pe cel sărac, nici nu îi încurajează pe alții să facă astfel*).

4. Așadar, vai acelor care se roagă (*ipocriții*),

5. Aceia care își întârzie rugăciunile lor (*dincolo de timpul lor hotărât, din cauza indifferenței*),

6. Acelora care fac fapte bune doar pentru a fi văzuți (*de către oameni*)

7. Și opresc de la *al-ma'un* (*adică milostenia și ei refuză să își împrumute obiectele unui vecin care cere; aceasta se referă la lăcomia lor excesivă*).

108. Surat Al-Kauthar (Un râu din Paradis)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Cu adevărat, Noi ți-am dat ție (*o, Mohammed*) *al-Kauthar* (*un râu în Paradis*)

2. De aceea, întoarce-te în rugăciune către Domnul tău (*dăruiește-I rugăciunea ta numai Lui*) și jertfește (*pentru săraci, doar de dragul lui Allah*)!

3. Cu adevărat, cel ce te urăște va fi cel tăiat (*de la orice lucru bun atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Arabii de dinainte de Islam foloseau expresia „a fi tăiat” cu privire la un bărbat care nu avea fii, fapt pentru care, după moartea sa, numele său va fi tăiat. Însă, aici, această expresie face referire la Al- ‘Asi ibn Wail, care vorbea despre Profet, bătându-și joc deoarece Profetul nu avea niciun fiu după moartea, unul după altul, al celor trei băieți mici ai săi și pentru că numele său nu va fi dus mai departe după moartea sa. De aceea, Allah i-a răspuns, spunându-i că el va fi cel tăiat de la orice lucru bun și nu Profetul, din moment ce nu contează dacă numele cuiva este dus mai departe sau nu după moartea sa, însă contează dacă acesta va fi tăiat sau nu de la lucrurile bune și binecuvântările din Viața de Apoi).*

109. Surat Al-Kafirun (Necredincioșii)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Spune (*o, Mohammed*): „O, voi, necredincioși!
2. Eu nu ador ceea ce voi adorați
3. Și nici voi nu adorați ceea ce ador eu.
4. Și eu nu ador ceea ce voi adorați
5. Și nici voi nu adorați ceea ce eu ador.
6. Voi aveți religia voastră și eu am religia mea.”

110. Surat An-Nasr (Biruința)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Atunci când va sosi Biruința de la Allah și *al-Fateh (intrarea victorioasă în Mecca, fără război sau luptă – Fateh Mecca)*
2. Și îi vei vedea pe oameni intrând în religia lui Allah (*Islam*) în cete,

3. Atunci slăvește-L și preamărește-L pe Domnul tău, spunând *Al-Hamdu Lillah* (*Slavă lui Allah!*) și roagă-L pe El de iertare. Cu adevărat, El este Primitorul de căință.

111. Surat Al-Masad (Fibrele de palmier)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Să piară și să fie distruse cele două mâini ale lui Abu Lahab (*expresie arabă care înseamnă „Fie ca Abu Lahab să piară și să fie mâhnit!”*) și (*cu adevărat*) el a fost pierdut și distrus! (*Verbele din Coran la timpul trecut sunt, de regulă, utilizate pentru a arăta ceva care se va întâmpla în viitor, pentru a arăta ca acel lucru se va întâmpla cu siguranță și că nimic nu poate opri acest lucru*) (*Abu Lahab a fost unul dintre unchii Profetului și unul dintre cei mai mari dușmani ai săi. Atunci când Profetul i-a chemat pe conducătorii tribului Quraiș pentru a îi invita la Islam, Abu Lahab i-a spus: „Pentru acest lucru lipsit de importanță ne-ai chemat aici? Fie ca tu să pieri!” De aceea, în acest verset este un răspuns pentru ceea ce a spus Abu Lahab.*)

2. Avere și copiii săi nu îi vor fi de niciun folos (*acestea nu îl vor proteja nici de la pedeapsă, nici nu îi vor aduce vreun câștig împotriva lui Allah*).

3. El va intra în Focul Văpăii aprinse (*cu putere*), unde va arde.

4. Și soția sa, de asemenea, cea care cară lemne (*adică niște vreascuri cu spini pe care ea obișnuia să le care și să le pună în calea Profetului pentru a îi face rău și care obișnuia să îl defăimeze*),

5. Care avea la gâtul ei o funie din *masad* (*răsucite, fibre foarte puternice de palmier cu care va fi ridicată în Iad și apoi aruncată jos*).

112. Surat Al-Ikhlās (Loialitatea – Devoțiunea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Spune (*o, Mohammed*): El este Allah, (*Al*) Ahad (*Cel care este Unul, Cel care nu are partener sau ceva similar. Nu este niciun alt Dumnezeu în afară de El. Nimeni nu împarte cu El Atributele Sale Divine, nimeni nu poate face vreunul din Actele Sale Divine și nimeni nu este asemeni Sinelui Său Divin. El este Indivizibil și nu a avut vreodată soție sau copii și El este Singurul care ne poate ierta păcatele și care ne va judeca în Ziua Judecății*).

2. Allah As-Samad (*Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare*)!

3. El nu dă naștere și nu este născut

4. Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.

113. Surat Al-Falaq (Revărsatul zorilor)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Spune (*o, Mohammed*): „Caut adăpost la (*Allah*) Stăpânul revărsatului zorilor

2. Împotriva răului (*care poate veni de la orice*) de la ceea ce El a creat,

3. Și împotriva răului (*care poate sosi în timpul*) nopții, când vine cu întunericul său adânc (*și acoperă totul*),

4. Și împotriva răului acelor (*vrăjitoarele*) care suflă în noduri,

5. Și împotriva răului pizmuitorului când pizmuiește!”

114. Surat An-Nas (Omenirea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Cel Milostiv*), Ar-Rahīm (*Cel Îndurător*)

1. Spune (*o, Mohammed*): „Caut adăpost la (*Allah*) Domnul oamenilor,
2. Stăpânul oamenilor,
3. Dumnezeuul oamenilor,
4. Împotriva răului celui care șoptește (*diavolul care șoptește și insuflă răul în inimile oamenilor*), care se îndepărtează (*de la șoptitul în inima cuiva după ce persoana și-a amintit de Allah*),
5. Care șoptește (*răul*) în piepturile (*inimile*) oamenilor,
6. (*Șoptitor care poate fi*) Dintre djinni sau oameni (*multe persoane pot să le șoptească altor oameni, determinându-i să facă fapte rele și să îi convingă până ce aceștia chiar vor face acele lucruri*).

